

૫૬૨૨

નવીન સુંદર
ચતુર સ્ત્રી વિલાસ મનહર
રશીકગરબાવળી

ઘણા વધારા તથા સુધારા સાથે જપાવી પ્રસીદ્ધ
કરનાર

તલાટી દામોદરદાસ ભાઈચંદદાસ

વડોદરા દેશાઈ શેરીમાં અને દુકાન લેહરીપુર દરવાજે
(આવૃત્તી ૧ લી) (પ્રત ૩૦૦૦)
સંવત ૧૯૫૭ સને ૧૮૯૩

રજીસ્ટર કરાવી સર્વે હક પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે

અમદાવાદ હિંદુસ્થાન તથા
વડોદરા-ફતેસિંહ છાં છાં

ફિંમત. ૦-૪-૦ આના

જાહેર ખબર.

મગનલાલ ઉદેશંભ જ્ઞેશીવાલી નવીન સુન્દર રશીક ગરખાવળી
આગ. ૧ લો તથા બીજો તથા ત્રીજો હમારે ત્યાં મળેછે માટે જે ગૃહ-
સ્તોને જોઈએ તેમણે હમારી દુકાને પધારવા તસ્તીલેવી આ ગરખા-
વળી ધણી સરસ તથા ધણી વખાણુચેલી છે તે આપને વાંચ્યાથી
માલમ પડશે

લી

દામોદરભાઈચંદ ઠે: લેહંરંપુર દરવાજે

આ પુસ્તકને સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં આકટ પ્રમાણે

રજીસ્ટર કરાવી છપાવનારે સર્વે હક્ક

પોતાને સ્વાર્ધાન રાખેલા છે.

મણી દુ.ખદર્શક નાટક.

—:૦:—

આ નાટક થોડા દીવસની અંદર છપાઈ બહાર પડવાનું છે આ
નાટકની આજ તારીફ કરતા નથી આપને વાંચ્યાથી માલમ પડશે અ-
ગાઉ આહક પાસે કીમત અડી આના લેવામાં આવશે એનુંકદ આશરે
છે ફરમાનું થશે છપાવ્યાપછી કીમત પાંચ આના પડશે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનર.

છાટાલાલ દામોદર સુ. વટોદરા દેશાઈ શેરી.

અર્પણ પત્રિકા મિદમ્

આચાર્ય. કેશવશર્મા રણછોડજી તત્સુનુ માધવશ-
ર્મસ્ય ઈદમ્ લઘુપૂસ્તકમ્ સમર્પણ કૃતોરમી
છંદ મનહર.

છો કર મતિથી કાંઈ રચિ કાવ્ય વળી અન્યઃ છો-	૧
ટા મોટા કવી લઘુ મધ્યમ વિજ્ઞાન જે.	
લા બહુ જાણી હરી ગુણ ગાંનનું કથન કીધું	૨
લ તમાત્ર નથી યશ દ્રવ્ય લોભ દ્રાણજે.	
દાં ન લીધાં ગુર તણાં ત્યાર બાદ જ્ઞાન થયું	૩
મો દથી સંગત સત્ય મળી તતકાળ જે.	
દ ર માસ વર્ષ ધડી ધડી પળ પળ વીશે	૪
ર ટના લાગી છે હરી નાંમે વૃજ પાળજે.	
દા સપદવીમાં હરનીશ મુખ દીકું તેથી	૫
સ દાય બજે છે છોટા ગોવીંદ ગોપાળ જે.	

ચિરંજીવ છંદ

એકું બોટયું અન્ય કવીનું કરી ભર્યું બંડોળ અમે
ભૂલ ચુકની માફી બક્ષી લક્ષે લેશો શર્વ તમે
વાંચક વૃંદ વિચાર કર્યેથી. સાર પ્રથક જડ જેમાં
જેને જેવો રસ લાગે તે.તત્ત્વ ગ્રહો શર્જન એમાં
મુ. વડોદરા

લી.શેવક
તલાટી. દામેદરદાસ ભાઈ-
ચંદ્રદાસ.

જહેરગ્વર

બ્યાસ વલભરાંમ સુરજરાંમનું બનાવેલું બારથ અષ્ટા દશ પદ્ય
સપુરણ સુધી ચીત્ર સાથે સારા અક્ષરથી છપાઈ બાહાર પડેલું છે
તેનું કદ આશરે સવાસો હોડસો કરમાનું છે કીંમત. રૂ. ૩-૦-૦

તથા ગીરધર કૃત કૃષ્ણ ચરીત્ર મોટું સારા અક્ષર તથા સફાઈદાર
કાગળથી છાપેલું તૈયાર છે. કીંમત રૂ. ૨-૦-૦

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકસેલર: મગનલાલ દેવચંદ: અમદાવાદ ઠે. રીચીરોડ

આ પુસ્તક મળવાનાં ઠેકાણાં

અમદાવાદમાં બુકસેલર મગનલાલ દેવચંદ ઠે. રીચીરોડપર તથા
મરચમાં લલુભાઈના ચકલામાં એમની દુકાનેથી મળશે તથા ડાકોરમાં
પણ એમને ત્યાં મળશે.

ડાકોરમાં બુકસેલર ત્રીભોવન રણછોડને ત્યાંથી મળશે.

વડોદરામાં છપાવનાર પાસેથી તથા નાનાબાઈ માણેકચંદ તથા
નરબેરામ રણછોડ વિગેરે બાણીતા બુકસેલરોને ત્યાંથી મળશે.

અનુક્રમણિકા.

નામ	પ્રક્ર
૧ ગણપતિની સ્તુતી...	૧
૨ સરસ્વતીના સ્તુતી...	૧
૩ પ્રભુની સ્તુતી ...	૨

ગીરધારીની ગરબીઓ.

૧ ગીરધારીરે શુંકહું વાત તમારી ...	૨
૨ ગીરધારીરે કેમ ઉતારી માયા ...	૩
૩ સાંભળીયારે પ્રભુ ગીરધારી ...	૩
૪ ક્યાં જાઓરે ગોપી તમે શું ધારો ...	૪
૫ ઓ ગીરધારીરે શું વદોછો વાંછી ...	૫
૬ શ્રીકૃષ્ણ કાંનારે પ્રભુ ગીરધારી ...	૫
૭ ધન હનન તરે હુંહું તારોબાળ...	૬
૮ ધનધનરે ગણા ધીશ કીરતી તારી...	૭
૯ ધન અબારે અરજ ઉપમા ધારો...	૮
૧૦ ધન રણછોડછો છો તમે દીન દયાળ...	૮

(પડવાની પણ પ્રીત ગટમટ ભુલીરે એ રાગની ગરબીઓ)

૧ મથુરામાં મહી વેચવા કાઢ આવોરે—	૧૨
૨ આ એક હસ્તું બીજી હાંણીકાને કહીએરે	૧૨
૩ વાત કરો રહી વેગળા સુણ વાલારે...	૧૩
૪ મોહન બોલ્યા માંતુની મહી આપોરે...	૧૩
૫ આપો રસ્તો માધવ હમે જમએરે ...	૧૪
૬ કૃષ્ણ કહે કરી મેહેર સુણ ગોપીરે...	૧૪
૭ ઓ પાતળીયા ભગવાન હેત તમે આવોરે...	૧૪

(મીરાંબઈની ગરબીઓ)

૧ હાંરે જમનાની તીરે મારો વાલો...	...	૧૬
૨ હાંરે રશીયા મુને જાવા દીજો...	...	૧૬
૩ હાંરે યેન અપનો સ્થામ ખોટો...	...	૧૬
૪ હાંરે કુખજાએ જાદુડારો...	...	૧૭
૫ હાંરે મધુ ખેચતાં ગુજરીયાં લુંટી...	...	૧૭
૬ હાંરે મારો ચીરદો વનમાળી ...	...	૧૭
૭ હાંરે ચાલો ડાકેરમાં જઈ વશીયે...	...	૧૭
૧ કહેવાદેને કાંનતારી માને કહેવાદેને કાંન...	...	૧૭
૨ લીધું રે લટકે માડું મન લીધું રે લટકે...	...	૧૮
૩ મહીઢળશે માડું મોહનલાલ મહીઢળશે માડું	...	૧૮
૧ મારારે સ્વાંમી ખોલેને વાલા...	...	૧૮
૨ ગરજીરે નમને દીઠા મેં ગીરધારી...	...	૧૮
૩ ઘેલીરે કરી મુને ગીરધારી ...	...	૧૮
૪ ઘેલીરે ગોપી શીદને જાઓછો.	...	૨૦
૫ મારારે સ્વાંમી મારાથી છોટા...	...	૨૦

માહા કાળીના ગરબા

૧ મા પાવાને ગઢથી ઉતરયાં માહાકાળી	...	૨૧
૨ જુગદેવ જશગાઉધુ માહા કાળીરે...	...	૨૪

પરનારીની પ્રીત વિશે ગરબી

૧ સુણો ચતુરસુજાણ પરનારીની પ્રીત કખુના કીજીએ ...	૨૬
૨ મારાવાલાજી વાલપાણું દેખાડ્યું રે હવે કોહો ક્યાં જઈએ ...	૨૭
૩ મન મોહનલાલ મનડુ મળવા થાયરે કેમકરી આવું ...	૨૭
૪ પાતળીયા લાલ પ્રીતલડી બધાંણીરે કોને કહીએ;	૨૮
૫ પાતળીયા લાલ શામાટે વિશારીરે શે નહીં ખોલો ...	૨૮
૬ રંગીલાલાલ જોખનીયું બરપુરરે લાહો લેવોની.....	૨૯

૭ ઓ પાતળીયા લાલ પ્રીત કરીરે હવે તમે ક્યાં જાઓછો	...	૨૬
૮ નવે એન પડે મોહની નાખીરે હવેતે શું કરીએ:	...	૨૬
૯ શાંભળીયા લાલ સાસુડી સંતાપે કહો કેમ કીજીએ;	...	૩૦
૧૦ ઓ જશોદાજી આવડો લાડકાઓલાલ નકીજીએ	...	૩૦
૧૧ ઓ છોગાળી અંબોડો ગુથાને વાંકો મેલતું	...	૩૧

સાખીઓ.

૧ લોચન મનનો રાજ ઝગડો લોચન મનનો...	...	૩૧
૨ ગાડી આવી ગુજરાત અંગન કરી ગાડીરે આવી	...	૩૨
૩ મોહોલે પધારો મારા રાજ માંણીગર...	...	૩૩
૪ આવોને મારારાજ પ્રભુજી તમે...	...	૩૩
૫ મોહોલે પધારો માહારાજ માંણીગર	...	૩૪
૬ આવોને મારાલાલ પ્રભુજી તમે આવોને	...	૩૫
૧ વડોદરાના નરસીંહજી માહારાજનો ગરબો	...	૩૫
૨ તમે સાંભળોની સંત સુંજાણ કળજીગ આવ્યો રે	...	૩૮
૩ ક્યારે આવે નંદનોલાલ માંખણ ખાવાને	...	૩૯
૪ સાઈં સાઈં સુરત સેહેર મુંબાઈ અલખેલી	...	૪૦
૫ અલખેલી રે અંબે માત જોવાને જઈએ	...	૪૧
૧ સર્વ સખી મળી ચાલી મથુરાં વાટમાં	...	૪૧
૨ રશીયાજી મુકો હમારી ચુંદડી	...	૪૩

નંદજીનાં સાંકળાયાં

૧ કે તમે નંદજી ગોકુળ સંચર્યા	...	...	૪૪
૨ નંદજી નીરને નંદજી બોલીઆ	...	...	૪૪
૩ કે જશોદા પીઉને પુછે પ્રેમશું	...	...	૪૫
૪ કે બ્રીજમાં બ્રીજવિનતા વાતોકરે	...	...	૪૬
૫ કે શાંતે રીસાવીને જાઓછો	...	...	૪૬
૬ કે ઓધવ આજ બસે તમ આવીઆ	...	...	૪૬

સાતવારું

૧ આદીતે આનંદ સર્વિયર કહુંહુરે	...	...	૪૭
૨ આદીતે અકળકળા તારી	...	...	૪૮
૩ આદીતે નમુ હું તુને ધારી	...	...	૪૯
૪ રાધે કહું માંનની મારે રે	...	...	૪૯

પદ્મ તીથીઓ.

૧ સખી પડવે પુરણુ બ્રમ જો કાઠ જાણુરે	...	...	૫૦
૨ પડવે તમારું નામ હું રહી ભાંખીરે	...	...	૫૧
૩ પડવાની પણુ પ્રીત ગટ મટ ભુલારે	...	...	૫૩
૪ પુનમે પુરણુ દરશન દેખેરે છોગાળા	...	...	૫૪
૫ હરીહર મેલને રાધે મેરી સંગ જાલને રાધે	...	...	૫૫
૬ પડવે પાતળીયા ગીરધારી મારે મેર આવજો રે લોલ	...	...	૫૭
૭ સખી પડવે તે પંથ આલ્યા રે	...	...	૫૮
૮ બળુ બગવાંન રહેમાં રહેજો રે	...	...	૫૯
૧ કૃષ્ણ જીવણના મહીના	...	...	૬૧
૨ કૃષ્ણના મહીના	...	...	૬૨
૩ રાધ કાજના મહીના	...	...	૬૩
૪ બહુચરાજના મહીના	...	...	૬૫
૫ થોભણુદાસના મહીના	...	...	૬૬
૬ શીવજના મહીના	...	...	૬૭
૭ પતીને પરદેશ ના જવા દેવા વિશેના મહીના	...	...	૬૮
૮ તુળશીના મહીના	...	૭૦	૭૧
૧૦ સીતાજના મહીના	...	૭૩	૭૫
૧૨ જીવણપ્રાણના મહીના	૭૬	૧૨ શ્રી નાયજના મહીના	૭૮
૧૪ વૈરાગના મહીના	...	૭૯	૮૧
૧૬ નંદકીસોરના મહીના	૮૩	૬૧ વડોદરાનો ગરબો	૧૭
માળાની ગરબીઓ	...	...	૬૫

નવીન સુંદર ચતુર સ્ત્રી વિલાસ મનહર રશિક ગરબાવલી.

ગણપતીની સ્તુતિ

કર કૃપા તું મુજપદે કહું છું હું આખરે અરજ સુણો ગણાધીશભારી
પ્રથમ સ્તુતી તાહરી અરજ સુણો માહરી, ચીંતા દો વિદારી ટેક
સુધી બૃહી નારી તુજતણી કહું છું મુખથી ભાળી આવારે હેત આણી
ઘડી ઘડી વીનવુ તુજને કરો દયા મુજને હો ગણા ધીશદાશ જાણી કરે
ગુણ છે તારા ઘણા નહીં તે માંતો મણા શું કહું મુખથી વાણી
સાય સદા હમેતે કરો દુઃખ તો મારા હરો દયા દીલમાં આણી કરે
પ્રથમ સ્તુતી તુજ તણી કરી મેં તો ઘણી હવે આશા પુરજો મારી
કેહે છોટા કરગરી સાય તો સારી કરી વિધન નાખ જો વિદારી કર

સરસ્વતીની સ્તુતિ ગરબી.

પડવાની પાણુ પ્રીત ગટમટ ભુલીરે એ રાગ)

હું નમુ સરસ્વતી માત બેઉ કરજેડીરે
મારી વીનતી સાંભળજો માત કહું છું થોડીરે
પુસ્તકમાં જશ આપજો મારી માતારે
હું વીન વીને કહું છું દાસ સુણ વિધાતારે
એ કરજેડાં નમાવું શીશ સુણો માત્રા મારીરે
મગ્ધુ તમારી સાય ચીતમાં ધારીરે

મારા મનની પુંડ્રને આશ સાયન્તમે થાજે
 હું પાકારીને કહું છું દાસ વારે ધાજે
 સર્વે સદ્ ગુણોને આજ વીનતા મારી
 જે દોષ ભુલને ચુક તે વાંચને સુધારી
 કહે છોટા કરનેડીને વિનતી સુણજે
 હું નમી કહું સરસ્વતી માત આશ પુરાણ કરને

પ્રભુની સ્તુતી કહેા મીઠા મારાશું કરીએ એ રાગ

કહું અરજ સુણો દીલ ધરી કૃપા કાંતા કૃપા દીવ કળી
 રહું જગતમાં તમ કૃપાવટે ઘડી એક તો ચેન ન પડે
 હવે મનમાં કરોને દયા શું મારાથો તો બુદ્ધા થયા
 માટે વિચારો કપાકરી તમ આશરે ધારણા ધારી
 ધારો તેના પ્રભુ તો તમે સહુ કાર્ય સુધારો આસમે
 નીત્ય ધ્યાન તમારું ધરું બીજુ કાંમ તો કશું નવ કડ
 માં સહાય તમે તો કરો મારાં દુઃખ તો સર્વે દરો
 જાણા આજક આ તમ તણા કરી કપા દુઃખ મારાં હણો
 અરજ વારંમ વારે કરી પ્રભુએ વિનતી ધ્યાન ધરી
 તમ કૃપાથી સૌ પાર પડશે સાય કરશેને દુઃખજ ટળશે
 કહે છોટો મનહર્યરી પ્રભુએ કૃપા મુજ પર કરી

ગરબી ૧ લી રાગ ગીરધારીનો

ગીર ધારી શું કહું વાત તમારી કેમ રોકોછો પરનારી
 પાતળીયારે આશી વાત વિચારી નથી કરતા વાત આ સારી

કુલ

કેમ પરનારી ને રોકોરે જૂંતા બુધે છે વળા લોકો રે
 તમે પાલવમારો મુકોરે પાતળીયા રે બુધો મનમાં ધારી કેમ
 સામળીયારે આં શું કરો છો વાટે નથી એમાં તમારો ઘાટ
 જરા લાગતરે કહું છું હું શા માટે જાઓ તમે સીધી વાટે

કુલ

તમે શું જાણો ટેક તમારો રે: આપ મનમાં કાંઈ વિચારો રે
 નથી વિચાર આ સારો રે: સામળીયારે પ્રીતની ગીતી ન્યારી: કેમ
 હું સાધું છું રે સામળીયા વાઈ: હવે થશે કાંઈ નહાઈ
 હું સમજું તેરે મન માંહે વિચાર: હવે રહે નહીં માંન તમારું

કુલ

પછી જશે ઇજત તમારી રે: એમાં નહીં કશું રહ્યું મારી રે
 આ વાત નથી લાભ કરીરે: છખીલાજી રે જાઓ વાટે તમારી: કેમ
 અલ્પ એલા રે વાત સાંભળો મારી: તમે છાંતી લેજો ધારી
 એકાં તેરે મળ જો વાત વિચારી: જોઈ મળે પડે બહુ સારી

કુલ

જેમ પાંચે મનના કોડરે: તેવી જુગતી કરો રણછાડરે
 કહે છોટો એક કરજોડ રે: દુખડાં કાપો રે દામોદર ચીત તારી. કેમ
 (ગરબી ૨ જ રાગ ઉપરનો)

ગીરધારી રે કેમ ઉતારી માયા: કેમ મારી સાથે રીસાયા
 પાતળીયારે જશેદાજીના જવા: આ વિચાર તમે તો ધાર્યા

કુલ

હું સમરણ કરું તમારું રે ઘડીએ કેન વિસાઈ રે
 તમે મનમાં શું ધાર્યુંરે છખીલાજીરે કાલે કે મન આવ્યા કેમ
 કેમ છોટોરે આ અબળા નારી: આ વાત નથી કાંઈ સારી
 શું મનમાંરે એલા તમારા ધારી: કાંઈ સુજ પડે નહીં સારી

કુલ

હવે દારીને સુખ આપો રે જો તમારી કરો આપોરે
 દામોદર સંકટ કાપો રે કહે છોટો રે પ્રભુ રાખો તમારી જાંયા: કેમ
 (ગરબી ૩ જ રાગ ઉપરનો)

સામળીયારે પ્રભુ ગીરધારી નીત જપું હું માળા તમારી

હો છબીલા રે હુ છું અબજા નારી: પ્રભુ મારું સેવા તમારી

જુલ

હું નથી ચુકી ધ્યાન તમારું રે પણ મનમાં તમે શું ધાર્યું રે
હું અબજા શું વિચારું રે પાનળીયારે માયા તમે ઉતારી નીત
હું કહીને રે પ્રભુ મારા થાકી: હવે કશું ન રત્યું બાકી
હવે પ્યારા રે પ્રીત કરેને પાકી: ગછી રહે ન કાંઈ બાકી

જુલ

પાનળીયા ગોરી વર ધારી રે: તમે સહાય કરજે મારીરે
દામોદર દુઃખમાં લાગીરે: કહે છાંટો રે આશા પુરવે મારી: નીત
(ગરબી ૪ થી રાગ ડીપરનો)

ક્યાં ક્યાં જાઓ રે ગોપી તમે શું ધારો: તમે મહીના મટકી ઉતારો
શુભાકરે દાવતમે તમારો: નહીં મનમાં તમે વિચારો

જુલ

તમે દાણ જલની આપારે: પછી ગતો તમારો કાંપારે
આ વચન હમારું આપોરે: ઓ સાહેલીરે છાની કેમ મધારો: તમે
તમે સંતાપને કેમ જાઓછો નારી: નથી વાત તમારી સારી
કેમ ચોરીરે કનગાં તમે મારી: તમે બની ગણે દગારી

જુલ

ઓ નારી તમે ધુતારીરે તમે જાત જાણાવી મંચાગીરે
છાની માની સીદને સધારીરે: હવે ક્યાં જાશેરે હક આપો હમારો તમે
છબીલા નેર છળવો તમેતો ધાયો તેથી રરતો આ વિસારયો
પણુ નહીં ચાલેરે દાવ આવી તમારો: તમે મનમાશું એ ધારો

જુલ

જે આવે આ રસ્તા માયરે તેતો દાણુ આપીને જાયરે
પછી સુખી થણેરી થાયરે: માટે ગોપીરે અભિમાન મુકે તમારો: તમે
શીદ ખાટીરે થાઓ તમે નારી: જીવે વાત તમે વિચારી

દાણુ આપોરે પાલવ મુકુંનારી: પછી ખુશી થાઓ તમે બાટી

જુલ

પછી પોએ મનના કોડરે, એમ ખોલે શ્રીરણુછોડરે

દાસ છોટા કેહે કરજોડરે: પ્રભુ મારારે દુખડા સહુ સંહારો: તમે

ગરબી. ૫ મો.

ઓ ગીરધારીરે શુન્વદોછાં વાળી. તમે કોંદાડાના દાણી.

તમારી રીતો સર્વ હમેનો બનણી તમે વાત કારોછાં સાળી

જુલ

શીદને રાડ અહી વધારારે પ્રભુ પોતાને રસ્તે પધારારે

એમાં નથી માલ સારારે છબીલારે કહુંછું હું દેત આણી. તમે.

ઓરબીયારે પાલવ મુકો નારો તમે મન માંલ વિનારો

લડજેરે કોધાન્યાગી દમારો અહીં લોક જુવે હજારો

જુલ

વાળી કોંપે સામુ મારીરે નાણુ દાની તાતછે ન્યાગીરે

તેથી થાઉ વાળી હુ ખીયારીરે વાંડી ખોટીરે મારી છેજે દાણી. તમે

સસરોમારોરે વણોછે સાગે વાળી બકતી તે કરનારો

તેનો મુજનેરે આગરો બહુ સારો તેથી સુખે દીવસ જનારો

જુલ

હવે જવાદો પ્રીતમ પ્યારારે વળી મળવેન છબીલા મારારે

હુતો ગુણુ ગાઉ તમારારે કેહે છોંગરે કરજોડીને વાળી તમે

ગરબી ૬ ઠી.

શ્રીકાળુ પનારે પ્રભુ ગીરધારી દીડી છબી તમારી ન્યારો

વનમાંરે બટકુ મોહી તહુ નારી મને સાથેછે પ્રીત તમારી

જુલ

ડોળ ખરાબ થયોછે મારારે હવે આવી મને ઉગામરે

દરશનનો લાભછે સારારે સામળીયારે મરે વિજેગે નારી: મને

તાપી હેત પ્રભુ આવે પાંસ. પુરો દાશીની આવી આશ
મારું મનરે તમવિનાઉઠાસ મારે પુરો અમળાની આશ

ઝૂલ

ઝાંગળા ગીરી વરધારીરે આવે ગરબ સુણોતે મારીરે
ઠાળો દુઃખ સહુ વિચારી પાતળાધારે આશ મને તમારી: મને
લાલ અમારે આવી નજે તમારા: શુ કલ મુખથી પ્યારા
લક્ષણ જોયારે ગીરધારી તમારા હવે બસ થઈ મળો પ્રભુમારા

ઝૂલ

દાવ નથી અહીં કરેશ મારોરે. તમે કરાતે ઉપાય થનારોરે
મેટો ગુણ માનીશ તમારોરે કરેશ સદાયરે મુળી ગરબ મારી. મને
દરશ વિનારે પ્રભુ તણસુંમારા. આવે ચરણ સંવું તમારા
ગદો દરનીશરે પ્રભુપાંસમારા. ધરનીસડીનસળુગારસારા

ઝૂલ

નાવફરીફરીનહીઆવેરે, મળ્યાપ્રભુનનમંરે
સહુસુધેર્યાં કાજહાવેરે, છાટાનાપ્રભએ પુરીઆસામારી
મનંસાલેછે પ્રીતતમારી

(ગરબીમી ૭) (હનમાનજીનીગરબી)

વનાહનમંતરહુંહું તારો બાળ, આન્યવતીહેઆળપંપંપાળ
રહુંજગમારેતુફપાએ કપાળ, હવેઆવી મને સબાળ

ઝૂલ

પ્રભુછબીહિતારીન્યારીરે, જાતંતમહપરઅલિહારીરે
સૌસંકટનાખજે વિદ્યારીરે, જગતનારેપ્રભુછાદીનંદ્યાળ હવે
પ્રભુ તેજરે સીધુ ર લેપં ન તાઝં તેથી રૂપ બને છે સાઈ
નાઈં ધ્યા નરે દર નીશરેરે ધારં: તુજ કપાયી દુઃખ વિસારં

ઝૂલ

આપ ઉપર સંમતો બહુ પ્રેમરે: સહુરે હે છે ખુશળ ક્ષેમરે

મુને રાખો પ્રભુ તમે તેમ રે: કહું વિનતિ રેહું તો આવિશાળ નહવે
સીતાજીનીરે સોધ તમે તોલાવ્યા: દુશ્મનો ને ખરી હાવ્યા
લંકા બાળીરે દુષ્ટાને ગબરાવ્યા: તેથી રામને મન બહુ ભાવ્યા

જુલ

એવાં કાંમ બહુ તમારાં રે: શું કહું મુખ થી આ વારા રે
અહીં મહીને હરાવના રા રે: તમે કાઢી રે રાંમની તો બાળ. હવે
એવું રે અવનીમાં તમારું નામ: પ્રભુ ઠેર ઠેર તારું કાંમ
ત્યાં જોઈએ ત્યાં મનોહર કામ: તમને પ્રસન્ન સુદીર સ્યામ

જુલ

મન્ય ધન્ય હો બળવંત રે: જ્ય જ્ય જ્ય હતુંમંત રે
તમે શેવકની પુરબ ખાંતરે: કહે દાસ છોટો રે વિનવી તારો બાળ હવે
(ગરબી ૮ મી ગણપતીની ગરબી)

ધન ધન રે ગણાધીશ કીરતી તારી: પુરો આશ તમે હે મારી
તજ નામ થકીરે મળે મુક્તી સારી: નીત જ્યું હું માળા તમારી

જુલ

ઓ પ્રભુ દુઃખના ભંજનરે: આપો શેવકને દરશનરે
તમે થાયો પ્રભુ પ્રસન્નરે: ભક્તી આપો રે મુજને તો સારી: નીત
ભક્તોનાંરે સંકટ સર્વે કાપ્યાં: સેવકને વરદાંત આપ્યાં
દુઃખીઆનાંરે દુઃખ સહુ તો કાપ્યાં: કંઈકને સેવક કરી ને થાપ્યાં

જુલ

આવાં કાંમ ધણાં કીધાં રે: પ્રભુ ધણાંને દરશન કીધાં રે
ધણાનાં દુઃખ હરી લીધાં રે: અચળ વાપી રે કીરતી જગમાં તારી: નીત
પ્રભુ ભાદરવો રે: માસ બહુ સારો: પ્રભુ ઘેર ઘેર તમે પધારો
સુદી ચોથનારો દીન રળીયાત સારો: વરસા વરસ તમારો વારો

જુલ

ઘેર ઘેર તો લીલા લેહેરરે: સહ આ રાધે બાણીપેર રે

સુંદર લક્ષ્મીતની બહુ લેહેરે. સહ સજનરે ગમત કરે બહુ સારી: નીત
સહ સુબળેરે નરને તમે તો નારી: સેવા ગણપતિ હેત વધારી
એ છે રે અતિ ઘણા સુખકારી: કરો સેવા નરને નારી

જીલ

મે કરજોડી નમાવું શીશ રે: જ્ય જ્ય પ્રભુ ગણાધીશરે
છો જગતના પ્રભુ પ્રશરે: કહે દાસ છોટો રે પુરો આશા મારી નીત
(ગરબી ૯ મી અંબાજીની)

ધન અંબારે અરજ ઉરમાં ધારો: શેવકનાં સંકટ વિદારો
કંઈ વીનતીરે દાસ આ તમારો માતા સંકટમાંથી ઉગારો

જીલ

ધન ધન તું અંબા માતરે: તું છે જગતમાં પ્રખ્યાતરે
સર્વે જાણે એવી વાત રે: સર્વ દુનીયાએ જાણે જાપ તમારો: માતા
બહુ કીરતી રે જગમાં તારી પાપી: બકતોનાં સંકટ નાખો કાપી
દૂર મતિરે દુનીયામાં બહુ પાપી: ધણાં દુરે જગતમાં પાપી

જીલ

તેવા જનને સારી મતી આપોરે: સર્વે અધર્મનું મુળ કાપોરે
સર્વે સેવક કરીને થાપોરે જોથીરે જાપજાપે માતા તારો: માતા
સર્વે દેકાણેરે આલે કીરતી સારી: એટલું માણું માતા મારી
સર્વ જનરે કરજે તુ સુખકારી: કો જગમાં નહીં દુ:ખકારી

જીલ

આટલી સાંબળજે મારી વાતરે જ્ય જ્ય અંબામાતરે
પુરજે આસતું સક્ષાતરે: કહે છોટોર માતા દાસ આ તારો: માતા
(ગરબી: ૧૦ મી) ડાકોરવાળા રણુછોડજીની ગરબી.

ધન રણુછોડજી છે તમે દીન દયાળ: પ્રભુ બળોનાં દુ:ખ ટાળ
ઓ પ્રભુરે તમે છો કૃપાળ: બાવે બળુ તમારી માળ

જીલ

સાઈ સાઈ ડાકોર ગામરે: ઘણું સુંદર છે એ ધામરે

જોતામાં થાય આરાંમરે: ત્યાં વસે રે પ્રભુ મોરલીવાળા: ભાવે
 ઓ પ્રભુરે તમે દીશોછો રશીયા: તમે ભગ્તોને મન વશીયા
 ને શેવારે કરે છે તારી રશીયા: તેના ભવના પ્રાચીત ખશીયાં
 ઝૂલ.

ઓ પ્રભુ કહું શું ગુણુ વારારે; ગાતાં મૂળ બહુ છે સારા રે
 જોતો ગણતાં ન આવે પારરે: ઓ પ્રભુરે તમે દીશોછો રસાળ: ભાવે
 દર સુકર વારે થાય છે લીલા લેહેર. પ્રભુ શણગાર સારાપેરે
 વરધાદોરે નીકળે સોભા ભેર જાવ લક્ષ્મીજીના મંદીરે
 ઝૂલ.

પ્રભુ દોલ નીશાંન સારરે શરણુધ્યાનો નહી પારરે
 વાગે જાંજ પખાજ સારરે: બની રહે છે રે શોભા ત્યાં વિશાળ: ભાવે
 ઓ પ્રભુરે આ શોભાનો નહી પાર: જોવા આવે નરને નાર
 ભેગી થાયરે વરણુ તો અદાર: જોઈ ખુશી થાય અપાર
 ઝૂલ.

પછી આવે અસાડ માસરે પ્રભુ પૂરો સેવકની આસરે
 વરણુ ન કરે તાંત દાસરે: ગ્યજ્જવાનું રે પર્વ દીશે વિસાળ: ભાવે
 મોટું પર્વતો કહુ છું હું વિગ્તારી: નીકળે અરવારી ત્યાં ભારી
 અરવારીમાં આવે નરને નારી: તેની શોભાની બલીદારી
 ઝૂલ.

રથે ભેશી નીકળે પ્રભુ બાહારરે તેની સાથે શેવક અપારરે
 આવે લાલ બાગ મોજરરે: ત્યાં શોભારે બને ઘણી વીશાળ: ભાવે
 બાગ વચેરે બંગલી છે ત્યાં સારી: પ્રભુ ખેસે હેત વધારી
 ઘડી પાવનરે કરીને બીહારી પછી આગળ ચાલે અરવારી
 ઝૂલ.

પછી રાધા કુટે આવેરે ત્યાં ભાગ સારા ધરાવેરે
 પછી આગળ તો સીધાવે રે: પ્રભુને જોવાને આવે નાંના બાળ: ભાવે

અસ્વારીની શોભાનો નહીં પાર. વાગે મરદંગનં સીતાર
પછી આગળરે વિશામ અપાર. તેનો કહેતાં ન આવે પાર

જુલ.

છેલા માંખણીએ આંર આવેરે ત્યાં પ્રભુ બીરાજે ભાવે રે
જેવા સજન માલુ આવેરે. ત્યાં પ્રભુને રે ધરાવે પ્રીતે થાળ; ભાવે
વનત વનતની સામથી આ નેગાવે. પ્રભુ માની લે છે ભાવે
એવા છોગાગાને ને ભજે છે ભાવે તેના દુઃખ દળીદ્ર વનવે

જુલ.

પછી પ્રભુ મંદીરમાં પધારે રે: સર્વે લોક ધામે સધારે રે
પછી આસા માસ આવે જ્યારે ને ત્યારે સોભારે અને ઝાક ઝમાલ: ભાવે
દેશોદેશથીરે આવે નરનેનાર: આવે બાળક ધાળાં અપાર
નવ મળેરે રસ્તો ત્યાં તલ ભાર: પ્રભુ ભીડ તણો નહીં પાર

જુલ.

ઘણા ચોર આરે ધુતારા રે: ધણા દગન બુગારા-
ઘણા ખેલાડી બહુ સારારે: અધારે આવે બનીને વીશાળ: ભાવે
મરદ પુનમનીરે સારી આવે રાત: મે જોયુ છે વનતો વનત
તે શોભાની રે શું કહું મુખે વાત: મવે માનવે સાચી વાત

જુલ.

આખી રાત માંડળીઓ ખેમે રે: ત્યાં જોવામાં મન પેમેરે
સર્વે જો જો ધારી કિતાસરે પ્રભુ બુવેરે સોભાનાંના બાળ: ભાવે
સર્વે માંડળીઓ ખેમે હરોહાર: તેની સોભાનો નહીં પાર
શું કહું રે મુખથી કહું ત્યાં આવર તમે જો જો નરને નાર

જુલ.

હું કહું હું વરીને કલાસરે. કહું સોભા મંદીરની દાસરે
મંદીરમાં લાંડીને ગલાસરે: તમ્હાં નીરે અન્યું સહુ ઝાક ઝમાળ: ભાવે
દેરા પાછળ રે સાળછ એકે કહેવા તમે નજરે જઈને જુવો
જોઈ રજાછોડજોને દુઃખ તમારાં ખુવા બનીર ચના તે જઈ જુવો

ઝૂલ

દેરા પાછળ ફેટ છે ભારી રે: બે દરરવાજા એક બારી રે
તમે બે બે નજરે નીહાળીરે દેરાનો ધાટ બન્યો વીશાળ ભાવે
દેરાનીરે રચના બહુ છે સારી: શું કહું મુખથી વીંતારી
દરશન કરતાં રે મન હરખ્યુ છે ભારી: બેતામાં થયો સુખકારી

ઝૂલ.

પાછળ રચના બહુ કીધી રે: ને બેધરે તે બુગતી સીધીરે
તમાની લાં લગાવી દીધીરે: તે મધેર નુંદર એક ઘડીઆળ: ભાવે
દરવાજા ઉપર રે ચોધરીયાં તો વાગે: તેને બેતામાં દૂઃખ ભાગે
રચના રે કીધી છે ત્યાં લાગે: સદે બેજે તેવા તે બજે

ઝૂલ.

બહુ વીધ વીધ છે ત્યાંની રીતીરે. પ્રભુ સાથે રાખજો પ્રીતીરે
સારી ચલાવો તમે નીતીરે: મંદીર મારે કિલા છે બે દીપ માલ: ભાવે
પ્રભુ પુરશેરે આપણી તો આશ: પછી આવ્યો ફાગળ માસ
બહુ બગીચાંરે થાપ આસપાસ: ફરી નજર રળુવો ચોપાસ

ઝૂલ

હેળ આજીવની સોભા ન્યારી રે: હિરે અખીલ ગુલાલ ભારીરે
રંગરેલ થાય છે ત્યાં સારીરે: કુત્રેડોળેરે મોગલીવાળા: ભાવે
ગણગણતા સામું ડંકનાથનું ધાંમ ત્યાં જઈ કરો વિશ્વમ
ડંકનાથનું રે સા છે હામ: ત્યાં બેસી દયા પ્રભુ નામ

ઝૂલ.

અવી ડાકારની રચના સારી રે લાવ આગ બે બે નીહાળી રે
રાધા કુંડ છે ત્યાં ભારી રે: કરે વિનતી રે પ્રભુ તારો બાળ: ભાવે
આ પ્રભુ રે ડાકારમાં બે રહીએ: સર્વે દુઃખ દમારાં ખાઈએ
ગામતીમાં રે મુખથી નહીએ: પછી બેસી પ્રભુ નામ લઈએ

ઝૂલ.

પ્રભુ પુરજો મનના કોડરે: કોઈ ન વદે મુજ ને ખોડરે

ન્ય ન્ય શ્રી રણછોઃ રે: કહે દાસ છોટો રે હવે મને સંભાળ: ભાવે
(ગરબી. ૧ લી રાગ પડવાની પણુ પ્રીતગટમટ ભુલી રે એ રાગ)

મથુરામાં મહી વેચવા કોઈ આવો રે: આ વાલો મળશે વાટ

મન મેળાવો રે: ૧

સાંભળી દોળે મળી કોઈ આવો રે: આજ ગમતી કીંજર ગોઠ

મન મેળાવો રે: ૨

આજ ગોવીંદ ગારે ગાવડી કોઈ આવો રે: કાંઈ માગે મહીતું

દાણુ મન મેળાવો રે: ૩

આ કારણ મનત્યાં થશે કોઈ આવો રે: ત્યાં આપણુ ગામ્યે

ગીત મન મેળાવો રે: ૪

વાલો વાએ વાંસળો નાઈ આવો રે: શ્રીજી મનાજીને ઘાટ મન

મેળાવો રે: ૫

બાઈ આ અવસર ક્યાંથી જરૂં કોઈ આવો રે: કાંઈ તીકમ ગાથે

તાંન મન મેળાવો રે: ૬

આ બળવંત જાલે બાંહેલી કાંઈ આવો રે: રાજે નારશીય નાથ

મન મેળાવો રે: ૭

(ગરબી. ૨. જી રાગ ઉપરનો.)

આ એક હસ્તું બીજી હાંચ કોને કહીયે રે બાઈ અલખેલાની

આજ ને કેમ સહીયે રે: ૧

મન ગમતા મળ્યા માવજી મારગડે રે: વાલો મહીતું કાઢીમસ

મોહન જગડે રે: ૨

હું અબળા હિમી એક હરીમને મળીયા રે: જેમ પય તે સાકર

માટે બુદ્ધ બળીયા રે: ૩

કરનેડી બીજનાર ચરણે લાશે રે: હું હૈંડે વિચાર એમ હરી

કાંઈ માગે રે: ૪

સરખે સરખી સૌ મળી સાહેલી રે; કાંઈ વાતે વાધ્યું હેત લખ્ખ
મેલી રે; ૫
હોનાર હોય તે થાયદો શનદી જોરે કાંઈ લખ્યા ટળે નહીં
લેખતો શું કીજોરે; ૬
રાજેના પ્રભુ અંતર જામી દીકારે મારા પ્રાણ તણા આધાર
લાગો મીઠારે; ૭

ગરબી. ૩ જી રાગ ઊપરનો.

વાત કરો રહી વેગળા મુણવાલારે; કાંઈ દેખે દુરીજન લોક
આશા ચાળારે ૧
હમે વહુ વારું વીરલા આવે શેરે કાંઈ લખા કેમ રહેવાય
ધાળા દીશેરે ૨
મહી માંગોતો આપીયે રોહો અળગારે; તમે શાંતે કાળે સ્થામ
આવો વળગારે ૩
આ દાણી કાઈ દીઠો, નથી આ વાટેરે; આ નવી ચલાવો
રીત તમે શામાટેરે; ૪
આ લેખે હાં નહીં જાહે માંમળીયા રે પ્રભુ લેખા વટ લેવા
એહ તાવળીયા રે ૫
તમે તક જુવો તેહાં નથી મોરારી રે તુને વેચીને વાળુ દાં-
ણુ તે હુ નારી રે. ૬
રાજે ત પ્રભુ અંતર જામી જાણોરે તમે કરો વિચારી વાત
એ મનવતાણા રે. ૭

(ગરબી. ૪ થી. રાગ ઊપરનો)

મોહન મોહ્યા માનુની મહી આપો રે; તુ તો રાખી રહે ની-
ચીત્ત શીદ સતાપો રે; ૧
ખીજ ચોરાશી કોશ આવે આના કેરે તે તો આપે હમારાંદાં
ણુ કાંઈ ના રાખે રે; ૨

- આ ધાતુ એક આપની મને મ હું રે: તું કદાચ કરે છે કાં
એલે લી હધડું રે: ૩
- આ ગારસ માટે ગાવાલાળી નહીં વડીએ રે: આ સેજ ગળત
ને કાજ શાંતે અડીયે રે: ૪
- એલે વાઓની લોભાળીતે દીડી રે: એતો આપવાની ઉચાટ
બોલે છે મીડી રે: ૫
- આ એકજ ધાવ્યું વાછરું એ મગાળીયે રે: આ હરી મધ્યાનું
હૃત શાંતે હણીયે રે ૬
- રાજેના પ્રભુ અંતર જામી મળીયા રે: મારા સુકીત કેરાં કા
જ સેજે ફળીયાં રે: ૭

(ગરબી પ. મી રાગ હિપરતો)

- આપો રખો માથ વહમે જઘયે રે: મારે શીર છે દહીની
માંટ શું કહીયે રે: ૧
- મને રોડે નહીં વાટમાં હમે જઘયે રે: કોઇ જીવ રરતે લોક:
શું કહીયે રે ૨
- મારો પીઉ જંસે વાટ હમે જઘયે રે પુછ ત્યારે શા કિતર:
શું કહીયે રે ૩
- મારી પાડોશણ પુછે વાત હમે જઘયે રે: મારી સાસુ છે રી-
સણ: શું કહીયે રે. ૪
- મારી નણદ કજ્યા ખોર હમે જઘયે રે: તેની ઘણી લાગે છે
બીક શું કહીયે રે: ૫
- મારી દેરાંણીની શી વાત હમે જઘયે રે: જોડાંણી કરે કિતપાત
શું કહીયે રે: ૬
- મારો દીયર લડે રોજ હમે જઘયે રે: જોઠ તણો છે ખલુ ઠાઠ:
શું કહીયે રે: ૭
- પ્રીતી રાખી હરી આવજો હમે જઘયે રે: દામોદર પ્રભુ સીર-
તાજ શું કહીયે રે: ૮

પ્રભુ છોટો તમારો દાસ હમે જાણે રે કરી મેહેરને કરજો
સાય જુ કહીયે રે ૯

(ગરબી ૬ હી રાગ ઉપરનો)

કૃષ્ણ કહે કરી મેહેર સુણ ગોપી રે નવ અલીથી દુર જવાય
આજા લો પી રે. ૧

શું ધારે તું મન વિગે સુણ ગોપી રે નવ ડગલું એકે ભરાય
આજા લો પી રે ૨

શું સમજાવે તું મુજને સુણ ગોપી રે નથી સમજવાનો છાંય
આજા લો પી રે. ૩

વચન મારું સદુપાજે સુણ ગોપી રે કેમ જાણેતું આવું વચન
આજા લો પી રે. ૪

પીકની રાખા નહીં બાંક સુણગો પીરે તારી સાસુથી શું
થાય આજા લો પી રે. ૫

તારા જઠમાં છે શું જોર સુણ ગોપી રે તારા દીયર શું કર-
નાર આજા લો પી રે. ૫

તારી જોડાણીની શી શું જાત સુણ ગોપારે. દેરાણી નહીં કરે-
વાત આજાલો પીરે ૬

દામોદર પ્રભુની સાયછે સુણ ગોપીરે. છોટાના પ્રભુ બળ-
વાંન આજા લો પીરે. ૭

(ગરબી ૭ મી રાગ ઉપરનો)

આ પાતળીયા ભગવાંન હેત તમે લાવો રે કરી કૃપાને મા-
દારાજ રમવા આવો રે. ૧

આ દાસી જુએ તમારી વાટ વેલી આવીરે તમ કારણ હો
ભગવાંન હું અહીં આવી રે. ૨

નથી રહી સુધને બુધ સામળીયા મારી રે આવી મળો પ્રભુ
આજ થાઉં સુખ કારી રે. ૩

વીન વીનવી માદારાજ કહું તમને રે: શા માટે તલસાવો
 મન મળો હાવે હમે ને રે. ૪
 આ વીનતી સુણી દામોદર પ્રભુ ગીરધારી રે: છોટાના પ્રભુ-
 એ અમને ક્યાં સુખકારી રે: ૫

(ગરબી ૧. લી)

હારે જમનાં ની તીરે મારો વાલો મોહનજીને જોવા ચાલોરે. ટેક
 મોર મુગટ ને કાંતે કુંડળ મોહન મોરલી વાળોરે: જમનાની ૧
 આજ એકાંતે મહ્યોરે છબીલો. ઘેરીનંધરમાં વાલોરે: જમનાની. ૨
 ફરી આવો લાગ ન આવે તમે મન શાદેદમાં ચાલો રે જમનાની: ૩
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર ચરણ કમળ ચીત વાલોરેજમનાની ૪

(ગરબી ૨ જી)

હારે રશીયા મને જ વાદી જે હારે તારં દાંણુ થાય તે લીજેરે. ટેક
 હારે હું તો ગોકુળની શ્રીજનારી હારે હું તો મહી વેચવાને ચાલી
 વાટડીએ આળ નડીજેરે--રશીયા- તારં દાંણુ: ૧
 હારે હું તો વૃસંભાનની છોડી હારે મારે મારે ગહાની ગોળી
 લ્યોખાટાં ગારસ પીજેરે: રશીયા- તારં દાંણુ. ૨
 હારે મારી સંગની સાહેલી સૌ ચાલી હારે મને ઘેરી બ્રહ્મા ગીરધારી
 મારગડે ધ્રુમ વ કીજે રે રશીયા તારં દાંણુ. ૩
 મીરાં કહે પ્રભુગીરધર નાગ: તન મન ધન અરપણ કીજેરે--
 રશીયા: તારં દાંણુ: ૪

(ગરબો: ૩: જી)

હારે બેની અપનો સ્યામ ખોટો: ક્યા દોસ કહું કુમળકો. ટેક.
 આપ ગયે કાગજ નહી બેજે કય, કાગજ કો ટોટો રે--બેની: ૧
 મથુરાંથી વાલો ગોકુળ આવ્યો: કુંસ માર્યો રાય મોટોરે બેની: ૨
 શ્રીદ્રાજનકીકું જંગલનમાં: હારે સૌ શ્રીજમાં કાંત સોટો રે:
 બેની: ૩

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર. મારું મહી પીને થયો મોટોરે; બનીઃ ૩
(ગરબી : ૪ થી)

હારે કુખળ એજાદુડારો જોને મોલ્યા સ્યામ હમારા રે: ૮૬
નીરમળ નીર જીમનાકો નાયો: હારે ખીચમાં બહેજળ ધારોરે: ૩: ૧
છત ગોકુળ છત મથુરાં નગરી: જઈને પીઓ જળ ખારોરે: ૩: ૨
જાદુકી પુડીયાં બર બર મારે: કયા કરે બેદ ખીચારો રે: ૩: ૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર: આખર સ્યામ હમારોરે: ૩: ૪

(ગરબી : ૫: મી)

હારે મધુ બે ચંતા ગુજરીયાં લુંટી: મારા સીરની મટુકી પૂરીરે: ૮૭
આણીતીરે ગંગા પેલી તીરે જીમના દધી માંખણ લીધાં
લુટીરે: મધુ: ૧
વંદાવનકી કુજગલનમાં: મહીકી મટુકી પુટીરે: મધુ: ૨
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર અધખીચ પ્રીતી દુટીરે: મધુ: ૩
(ગરબી : ૬: ઠી)

હારે મારો ચીરદો વનમાળી હું છું અખળા બાળી રે: ૮૮
હારે વાલો ચીર હરીને કદમ ચડી બેઠો હું છું જળમાઉલાડીરે: મારો: ૧
ચીરકે બદલે પીતાંબર લઉં મી: જલસેહો જાઉં ન્યારીરે: મારો: ૨
પોએણુપત્રે કરીનીકળી રાધે: કૃષ્ણ હસ્ત દેતારી રે: મારો: ૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર તમે પુરુષ હમે નારી રે: મારો: ૪

(ગરબી ૭. મી)

હારે ચાલો ડાકોરમાં જઈ વસીએ માયા લગાડી રંગ રસીયેરે: ૮૯
પ્રભાત પોહોર માંનો બત વાગે ગોમતીજમાં નાહીયેરે: ચાલો: ૧
સાકર માંખણુ તુલસીની માળા: રાય રણકોડને ધરાવીયેરે: ચાલો: ૨
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર: માયા લગાડી રંગરસીયે રે: ચાલો: ૩

(ગરબી ૧ લી.)

કહેવાદે ને કાન તારી માને કહેવાદે ને કાન ૮૯
વાહાજીનો વદવાડ લડે છે રવી ઉગમતે બાણુ: તારી ૧

(૧૮)

ખીવગ્રવો તે ખીજી નારો ખંડે લોહને આરસપાણુ:	તારી	૨
વંદ્રાવનની કુંજગલીમાં હલકું પીપળીયાનું પાન	તારી:	૩
બાહ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર વળ્યાં અમારાં વાંન	તારી:	૪

(ગરબી ૨ જી)

લીધુંરે લટકે માંડે મન લીધું રે લટકે	ટક	
વંદ્રસ્તે વનમાં વેણવગાડે વાંસ તણે કટકે	મા:	૧
ગાતાં બંગ કરયાં ગીરધારી અમને મારયાં છે ઝટકે	મા:	૨
પાટ પીનાંબર હરીઅ પહેરયાં મોહી હુંતો પીલુડે પટકે	મા:	૩
મીરાં બાહ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળ ચીન અટકેમા:		૪

ગરબી ૩ જી

મહી ઢળમે માંડે મોહનજાલ મહી ઢળમે માંડે.	ટક	
જાખ બે લાખનું માટ નંદાશે શોભીનું સાંડ	મો.	૧
તમે વનમાળી નકરો આળી અમે વલુ વાંડ.	મો.	
કૃત પડે તેની ચોસર ગુથે લોક બોલે ન્યાંડ	મે:હન	
મીરાં બાહ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળ વાંડ.	મો	

ગરબી ૪ લી.

મારાંરે સ્વામી બોલોન વાજા. જસો મતી નંદ તણુ વાજા.	ટક.	
ધેલીરે ઘઈને ગોકુળમાં બમતી: ખીજા રે કોઇની વાતો નથી		
	અમતી:	મારા
ઝાવી રે તમને કોણુ મળી હતી: જંણુ રે તારું ચીતડું લીધું		
	લુટી:	મારા
વાજા રે તારી વાટજડી જંતી: આંઝુડા બરી બરીને રોતી	મારા	
બુડા રે લોકે બરમાન્યા તમને: તેથી રે તમે મળતા નથી		
	હમને:	મારા

બાલા રે તમને કશું એનહીં કહીશું : મોહન તારી મરજી મુ-
જી રહીશું : મારા
બાલુ હવે શું કહીએ તમને મોહન વર મેહેર કરો હમ-
ને : મારા
એવું રે સુણી આવ્યા ગીરધારી ; દીધું આલીધન ત્યાં મોરા-
રી : મારા

(ગરબી : ૨. જી તજો રે તમે કેફ કર ન કરવું એ રાગ)

મરજી રે તમને દીધામે ગીરધારી : મનલ બીયાજો મોહન મો-
રારી : ટંક

મને રે માયા લાગી છે તારી મારે મન જાજી છે મોરારી
બાલા રે મને શ્રા મારે વિસારી : ગરજી ૧
મેહેલી રે મને ખખર આવી પડતી : એની સાથે પ્રીત નહી કરતી
જાલા તો મને મેલી ગયા રડતી : ગરજી : ૨
મે તો બાણું ઉજળું ને દુધ હશે તેને રે આંને વાહી છાશે
રહીતાં હું તો તારે વિસવાશે ગરજી : ૩
જસોદાના કાન તમે રે કાળા : કાળા રે ગદુ આખ્યો તણા આળા
ને ખર હું તો મોલી છું નંદલાલા ગરજી : ૪
હવે રે હરજી ઘણું થયું ગીરધારી ક્ષમા કરો ચુક થઈ છે મારી
મનને રહીછું દાશી હું તમારી : ગરજી : ૫
પ્રીતમનાં સ્વામીમને મળીઆ દુઃખ રે મારાં જનમ તાણાં ટળીયાં
જોગી રે સહુ આનંદથી મળીઆ ગરજી : ૬

(ગરબી : ૪. જી)

મેલી રે કરી મુને ગીરધારી : પ્રીત કરીને કેમ વિસારી ટંક
બાલા રે તમે વાતના વિચારી : મેલી રખડની હું અખળા-
નારી : મેલી
બાલા રે વિના એન નથી પડતું : ઘડીએ કે નથી મને ગમતું મેલી :

શુભ કશી મને નથી પડતી કાંઈ કળ મુને નથી વળતી: ઘેલી: ૩
 પાતળીયા આવો પ્રભુ મારા: હું તો ગુણ ગાઉં છું તારા: ઘેલી: ૪
 છોટાના પ્રભુ મોહન મોરારી: આવીને મળ્યા ગીરધારી: ઘેલી: ૫

(ગરબી. ૪ થી)

ઘેલી રે ગોપી શીદને જાઓછો: મુજને છોડી દુ:ખીઆં થા-

ઓછો ટેક.

તમે વાત સાંભળો મારી: મને છોડે દુ:ખ પડશે ભારી: ઘેલી ૧
 હું રે તમને વાત કહું પેહેલી: પછી નહીં કોઈ તમારું બેલી: ઘેલી ૨
 ઠિ આલો વન સાથે મારી: હું કરું તમને થાઓ મુખીયારી ઘેલી ૩
 આપણ રમીયે મત સારી: હું થાઉં છું રાસ બીહારી: ઘેલી ૪
 મને રે પડશે એમાં બહુ ભારી: તમે ખુશી બહુ યાશો સા ઘેલ
 નારી: ઘેલી ૫

રમ્યા રાસ ગોપીને મોરારી. ખુશી બહુ થઈ સર્વે નારી: ઘેલી ૬
 દામોદર પ્રભુ ગીરધારી કહે છોટા વિનંતો હમારી ઘેલી ૭

(ગરબી. ૫. મી)

મરારે સ્વામી મારાથી છોટા: કહે સખી ક્યારે યશે મોટા મારા: ટેક
 બાળપણમાં પરણીને હરખાં: પરખ્યો પરણી વાના પરખી: મારા: ૧
 કળેડાના કાંણી મુખી રડતી સમાઈ જઈ માગજો દે ધરતી: મારા: ૨
 પતી પેહેરી પોતડી નવ જાણે કહે એની પરણીશું મુખ
 માણે મારા: ૩

ચતુરા હું ચોદ તણી પુરી: નાહાનો નાથ નવ નોમરું જુરી: મારા: ૪
 કંકા કાઢાડી જાણે નહીં કદી: કાપે મારાં કાળજડાં ભેદી: મારા: ૫
 સહુ સખી સાંન કરે સાલે: કળેડાની ભારજ કહી બાળે: મારા: ૬
 સખી રે મારે કમ્મે કળેહું છે: તેથી આખા જગમાં વગો-

હું છે: મારા: ૭

કહે દુ:ખ અંતર ક્યાં કહીયે: ક્યાં મુધી મૈયરમાં રહીયે: મારા: ૮

માખાપોએ જોડું નવં જોયું: જોખન મારું એજે તો ખોયું મારા: ૯
 રોજે પામુ મરડીને મુઝે: અકુરે અંગે ખોલાયું રૂવે: મારા: ૧૦
 મળ્યો મને નાવલીઓ નાનો રહે કેમ કરીને રાખું છાનો: મારા: ૧૧
 અલી આજે કાળ મારે કરવો: સંકટ સમે દોસ તે નવ

ગણવો: મારા: ૧૨

મારી ભેટ આખરની જાણી: ભેટી લે તું પ્રેમ પ્રીત્યા આંણી

મારા: ૧૩

જીવો તમે ઝાઝા દીવસ જગમાં. મારે હવે એના તો- સ્વપના માં

મારા: ૧૪

અરજ આ તું આલી કર ધરજે; જાહેર સાને મારું દુ:ખ

કરજે: ૧૫

કળેડારી કટ ઘણું રેહે છે: કળેડાની આંખે આંસુ વેહેછે:

મારા: ૧૬

માહા કાળીનો ગરબો

પાવાતે ગઢથી કિતગ્યાં માહાકાળી

મા પર વરીયાં ગુજરાત પાવા વાળી રે.

૧

મા સોળ કરચો સણગાર: માહા માની ઓઠણી ઝાક જમા.

જા: પાવા: ૨

માને કાંખીને કહલાં સોભતાં: માહા માને ઝાંજરનો ઝમકા.

૨: પાવા: ૩

માને આંહો આજી બંધખેરખા: માહા માને દશે આંગળીયે

વેદ: પાવા: ૪

માને ઝાલને જુમાયું સોભતું: માહા માને કહે એ કાવળ

હાર: પાવા: ૫

માને ના કે ન કવેસર સોભતું: માહા માને તીલડી તપેલે

લાટ: પાવા: ૬

માને સેંથો બરંયા સીંદુરનોઃ માહાઃ માનો ચોટલો વશીયલ-

નામઃ પાવાઃ

માચોસઠ બેની તેડાવશુંઃ માહાઃ મા સાથે કોયલ વીર

પાવાઃ ૧

મા કૂતના દડા હાથમાંઃ માહાઃ મા પરવરીયાં ગુજરાત પાવા ૨

મા પાંદુ પરગણું તાહરંઃ માહાઃ મા ગુજરખંડમાં ગામ પાવા ૩

માસન ખલ પુરસો હામાણું માહાઃ માનો તેને ઢોડે પુરવાસ પાવા ૪

મા સર્વે મળીને કરી સ્થાપનાઃ માહાઃ માજીમાં ન સરોવર

માયઃ પાવાઃ ૫

મા કુકડીયાતે સજ કરી માહાઃ મા થયાં તે ઘડી અસ્વાર

પાવાઃ ૬

મા કેશરી વાગા પેહ્લેરીયા માહાઃ મા લીધું બમર બાહુ

હાથઃ પાવા ૭

મા રમતા રમતાં નીસરયાંઃ માહાઃ આગ્યાં માંન સરોવર પા-

સઃ પાવા ૮

મા સાથે લેસ્કર ચાર કુતરી માહાઃ આગ્યાં માનસરોવરમાં

પાવા ૯

માનસરોવર તલાવડી માહાઃ તેમાં બરીયાંની રમજનીર.

પાવા ૧૦

માએ કુતરી ને કીધાં પોતીયાં માહાઃ માએ નાહી ને પીધું-

નીર પાવા ૧૧

મા ઘોડીનો ઘોડો થયો માહાઃ માચ્છીમાંથી પુરૂષ પાવાઃ ૧૨

માનો પટંતરો ત્યાંથી થયો માહાઃ માનો વૃથવીમાં મહી માય

પાવાઃ ૧૩

મા હાંદુ કેરા દેવતા માહાઃ બળધારી બહુચર માય પાવાઃ ૧૪

મા લીલાતે નેજ ફરફરે માહાઃ આવી મુગલા કેરી ફોજઃ પાવાઃ ૧૫

- મા બહુચરમા એમ બોલીયાં: માહા: અલ્યાંમાં લેઇશ માઈ
નામ: પાવા: ૨૩
- મામુગલે વાત મનમાં ધરી: માહા: ચડો મુંગલો કેરી ફાળ. પાવા: ૨૪
- મા બહુચરમાના અગલા: માહા: તે તક્ષીયા તાવા માંય: પાવા: ૨૫
- કુકડીયાં બોજન કીધાં: માહા: પછી ચડીતે માને રીસ: પાવા: ૨૬
- મા મુઆ તે અગલા બોલીયા: માહા: મા અચ્છરતણા ઘટ-
માય: પાવા: ૨૭
- મા બહુચર માં તમે કોપીયા: માહા: પછી આઘથિયાં અસ્વા-
ર: પાવા: ૨૮
- માત્રી સુળ લીધુ હાથમાં: માહા: માં કીધો અ સુર તણો
નાસ: પાવા: ૨૯
- મા કુદી ઘોડા મારીઆ: માહા: માહાથી પાડ્યો એક પાવા: ૩૦
- મા મોટો મુગલ એક મારીયો: માહા: બીજન મુગલનો નહી
પાર: પાવા: ૩૧
- માખળ કરી મુંગળ મારીયા: માહા: મારો પાચ્છાનો ભાણેજ:
પાવા: ૩૨
- માહા મીથ યું સહુ એકઠું: માહા: આલ્યાં પોતે મુગલ પાંસપાશ ૩૩
- તે માઈ તે વારયું ન વકરયુ: માહા: તે હાથ વસાવ્યું વેરપાવા: ૩૪
- ત્યાં હાથ જોડીને આવીયા: માહા: માને લલી લલી લાગે પા-
ય: પાવા: ૩૫
- માસો નાના ઘડાવું કુકડા: માહા: માલાવું મંડપ માય પાવા: ૩૬
- મા તાઈ દેવળ ફરી ચણાવશું: માહા: મા ઉપર ઘોળી ધમ્મય
પાવા: ૩૭
- મા તારો આચર સાધશું: માહા: કેહે વેલ્લભ કોડે બાંધશું:
પાવા: ૩૮

કાળકાનો ગરબો ૨ જો

જુગદે વજ શંગાઉંધું માહા કાળીર		
જબ્યાએ વસજો માત પાંવાવાળીરે.		૧
શેવક જાણી તાહરાઃ માઃ સીર ઉપર ધરજો હાથઃ	પાઃ	૨
હોંસ હંયામાં થાયછેઃ માઃ ગુણુ ગાવાનું છે મનઃ	પાઃ	૩
દયા કરો તમે દાસનેઃ માઃતેથી ઉપજો ખુધી પાવન.	પા.	૪
ગુણુ ગંભીર છે તાહરા, મા, કેહેતાં ન આવે પાર;	પા.	૫
આળક ખુચી શું કરા, મા, જો હોય તારો આધાર	પા.	૬
નવતરી નગરી વીશે માઃ ચંદાવતી ચતુર સુંજાંજુ.	પાઃ	૭
રામસર ખુરાજ છે માઃ મહી વશે અઢારે વરણુ;	પાઃ	૮
તાં ચતુરનારીઓ અતીવણીઃ માઃ નીરમજ છે તેનુ મનઃ	પાઃ	૯
ગરબો જેલં મોકમાં માઃ નવ રાત્રી કેરે દંનઃ	પાઃ	૧૦
શણુગાર સર્વે રાખતાં માઃ માઃ નારી કુંજરનાં ચીર	પાઃ	૧૧
ગુણવંતી ગરબે રમે મા. રાખી મનસું ધીર	પાઃ	૧૨
તાળીની ઝડીઓ પટે માઃ ત્યાં સોમાનો તમ થાય	પાઃ	૧૩
કોકીલા શબ્દ સોહાંમાણુ માઃ નવરંગી નારી ગાય	પાઃ	૧૪
તે મધે માતા આવીયાં માઃ વિજળીના સરખું રૂપ	પાઃ	૧૫
સુરજ સરખાં મોબીતાં માઃ માએ રૂપ ધરચું અદભુતઃ	પાઃ	૧૬
રાણીઓ મરવ જાંખી પડી માઃ તેજ તણો અંઆરઃ	પા	૧૭
રાણીઓ મનમાં એમ ધરેઃ માઃ બાઈ આ નવલી કાણુ નારઃ	પાઃ	૧૮
રૂપ સ્વરૂપ આંગળી માઃ જેની સોના સરખી કાય	પાઃ	૧૯
અધરાતે રાણીઓ પરવરીઃ માઃ જમતે ત્રીનવીઓ રાયઃ	પાઃ	૨૦
રાણીઓ રાય આગે કહેઃ માઃ સાંભળજે પ્રાણુઆધારઃ	પાઃ	૨૧
એક રામા રમવા આવીઆ માઃ જ્યાં આવનમો બજાર	પાઃ	૨૨
બત્રીસ લક્ષણુ આંગળીઃ માઃ તે તે પદમણી અવતારઃ	પાઃ	૨૩
તેન વેઈ ત્રીભાવન મોહી રહેઃ માઃ તે આગળ કાઈનહીં નાર	પાઃ	૨૪

રાજને નારી ગમી	મા: વળી સુરજ થયો પ્રકાશ: પા: ૨૫
તે દીવશ ગયો દોહલો	મા: મનડાંમાં મોટી હાંમ પા: ૨૬
વળી રાત પડીરવી આથમો	મા: ચોધડીઆ દબકે બાહાર: પા: ૨૭
ઘેર ઘેરથી સહુની સરયાં	મા: ગરબે ગાવા સૌનાર: પા: ૨૮
રંગ મચ્યો સાહેલડી	મા: એવામાં આવ્યાં માત પા: ૨૯
ત્યાં રાણીએ દાસી મોકલી	મા: રાય આગળ ફેરવાવાત: પા: ૩૦
ત્યાંથી પતાઇ રાજ ઉડીઓ:	મા: મા જોવાને નવલી નાર: પા: ૩૧
આવી નીરખી નયણે ભરી:	મા: વીરહ વધો અપાર: પા: ૩૨
નખ શીખ સુધીનીરખીયાં:	મા: મુરજા એ પડીઓ રાય: પા: ૩૩
રાજ રંગે મોહી રહ્યો	મા: નારીશુ બ્રાગ્યો નેહ. પા: ૩૪
રમતાં રજની વહી ગઈ	મા: સૌ વળ્યાં પોતાને ઘેર પા: ૩૫
ત્યારે માતા આલ્યાં એકલાં:	મા: પતાઇયે જાણી પેર: પા: ૩૬
પાપી પુકે પર વરયો	મા: માતાનો જાલ્યો હાથ; પા: ૩૭
માગ માગ મુખથી કહ્યું	મા: એવું મુખથી બોલ્યાં માત; પા: ૩૮
તાઈ રૂપ વરયું હઠડા વિશે,	મા: હું રાખીશ મારે ઘેર પા: ૩૯
ત્યાં મેહેલ ચળાવું માણેકના:	મા: તેની દોષ્ટના જાણે પેર. પા: ૪૦
મારે મોહલે રાણીઓ અતિ ધાણી	મા: તેમાં પટરાણી આપ; પા: ૪૧
ખાઓ પીઓ ખુખી કરો,	મા: રૂડા રાજ્ય સરખી રીત; પા: ૪૨
ત્યારે કાપ કરીને બોલીયાં,	મા: તાઈ પ્રગટયું રાજ પાપ; પા: ૪૩
તાઈ રાજ જશે જડ મુળથી;	મા: આવી મળશે તારા હોમ પા: ૪૪
એત એતતું અભાગીયા;	મા: એવું કહી પાધરીયા ભોવન પા: ૪૫
પછી પુરવથી દળ આવીયું.	મા: ત્યાં રોખ્યો છે રણુ રથંભ પા: ૪૬
પોઠ ચક્ષાવી પાધરી	મા: ખુડીઓ દરવાજે બંધ; પા: ૪૭
સુરદાસે રહીને પુછીયું	મા: શું ભરયું છે માલ રસાળ; પા: ૪૮
ત્યારે ખુડી મારી બળ કરી;	મા: મોગલા દહીત પા: ૪૯
તારે સળી એવા કળીએ સત્ય મુક્યું,	મા: જઈરહી પતાઈને પેર; પા: ૫૦

જુધ મચ્યુ જોમ જોરથી, મા; ત્યારે થઈ રહ્યો કિતપાત પા, ૫૧
 તારે એવું દળ સઘળું હણ્યું મા, તે જુધ મચ્યું છેવરસખાર, પા: ૫૨
 લેઈ લેકર આગળ થયો; મા: પછી ભોળાવીઓ ભંડાળ, પા; ૫૩
 લોહી તણી નદીઓ વહી; મા, ત્યાં વરત્યો હાહા કાર પા. ૫૪
 ત્યારે પતધરાવળનું પતગયું મા: ત્યાં જાણી જુગમાં વાત પા, ૫૫
 ત્યારે પતધ મનમાં સમજ્યો, મા, મુજ ઉપર કોપ્યાં માત. પા: ૫૬
 કરગર તો રાજ શરણે ગયો; મા એક સન મુખ જોડા હાથ, પા ૫૭
 મુજ ઉપર માતા મેહેર કરો; મા; દળ સઘળું પાછું જાય પા; ૫૮
 માહાકાળી મન એમ ઘરે મા; સુખાને આપ્યું સુખ પા; ૫૯
 માતું અના મી રાજ્યો મા પતધ નું ટાળ્યું દુખ પા; ૬૦
 ને ગાય સીમે ને સાંભળે મા, તેની પુરે માતા આશ પા. ૬૧
 માતુજ શવંતી કાળ ક્યાં મા, ગુણ ગાયછે ગોકળદાશ પા. ૬૨

પરનારીની પ્રીત વિશે

(ગરબી ૧ લી)

સુણો ચતુર સુખળુ પરનારી શું પ્રીત ક્યુન કીજીએ
 મારા વાલાજી શીખાંમણ આપું તે માનીલીજીએ ૮.
 તમે પ્રથમ મળશે દુતીને, તારું સરવ સલે શે હુતાને
 પછી ભરશે અંગ ભભુતીને, સુણો ચતુર શુ, મારાવાલાજી ૧
 જોણે પ્રીત કરી પરનાર તણી તેને દેડે રૂઘણુ થાય વણી
 તેણે કુળ લજ્જન નવ ગણી, સુણો ચતુર શુ, મારાવાલાજી. ૨
 તને પ્રેમનાં પ્યાલો પાધને, તારું સરવસલે શેવાહીને
 તને કરશે ખોખું પાધને, સુણો ચતુર શું, મારાવાલાજી, ૩
 તમે પરનાર તણા બહું હો ભોગી. ધન હુતીને કરશે જોગી
 તમે અંતે થાશે પીડ રોગી. સુણો ચતુર શુ, મારાવાલાજી. ૪
 શું મેઠો છે મુછ મરડીને તારું કાળ જુલે શે કરડીને

(૨૭)

નહીં મેલેમાંસ આંતરડીને. સુણો ચતુર શું; મારાવાલાજી; ૫
પરનારી પ્રીત નહીં સારી. પતો પોતાનો નાંખે મારી
તે સંગી નહીં યારો તારી; સુણો ચતુર શું; મારાવાલાજી. ૬

(ગરબી ૨ જી)

મારાવાલાજી વાલપણું દેખાડુરે હવે કાહો કાંહા જમ્યે
મારાવાલાજી પ્રીત લગાડી પાકી રે. હવે કહો ક્યાં રહીએ. ટેક
હમે મહી વેચવા મધુવંન જતાં તમે કુટીને ગોરસ ખાતા
વળી કુટીને નાશી જતા; મારાંજાલાજી; ૧
તમે જે જેમ કહો તેમ અમે કરીએ; અમે વચેત વચે શું વરીએ.
હમેરીજ વતા તમને ફરીએ; મારાવાલાજી--૨
તમે ખીજ ઉપર ચીત ધરો; તમે અમથી વાંકા થઈને ફરો
એવડું અણુ ઘટતું તમે કેમ કરો મારાવાલાજી. ૩
તમે જગત વત્સલ કહેવાઓ છો; તમે સૌની વારે ધાઓ છો
તમે મુકીને ક્યા જઓછો મારાવાલાજી; ૪
હવે કહે શાંતી પ્રભુ ખોસો ની; તમે નોલ પોતાનું તોલોની
અમ આગળ અંતર ખોલોની મારાવાલાજી; ૫

(ગરબી ૩ જી)

મન મોહનલાલ મનડુ મળવા થાય રે કેમ કરી આવું
મન મોહનલાલ પલકમે જુગ વડી જયરે કેમ ચીતવાળું. ટેક
મારા અંતર ગતમાં બહુ દાજે; હરી તમને મનાવવાને કાજે
નહીં ખોલો તો પ્રથવી લાજે; મન મોહન
મને થોડા પડોશી સૌ તેડે; મારા ખીંચીયામાં સહવડે
મને તમ સાફ સહ બડ બડે; મન મોહન
મારા અંતર ગતનું જણોછો; તમે સૌની વીનતી માંનો છો
તારે મુજ માથે કેમ તાણો છો; મન મોહન. ૩
મારી સદ્યએર આગળ વળ વળું હું તો મીણુ તણી ગેર ટળવળું

(૨૮)

વાલા પાંખ હોયતો કડીને મળું મન મોહન; ૪
શાંતી દાસના સ્વામી મેળે મળ્યા; આજ શોક હમારાં સઉ ટળ્યા
હવે મન વાંછી તફળ સઉ ફળ્યા, મન મોહન; ૫

(ગરબી; ૪; થી)

પાતળીયા લાલ પ્રીત લડા બધાણીરે કોને કહીએ
શામળીયા લાલ વન દીઠે વનમાળી રે કોહો કે મરહીએ ટેક
હોંરે વાલો મોર મંદીર આવતાં; મારી સહીએરને મન ભાવતાં ૫
હમને પ્રેમ ધરીને બોલાવતાં; પાતળીયા
ચંપાવનારે જેમ ચંપેલી; તેમ હરી વીનારે ગોપી ઘેલી
અમે તમ સાથે લગ્ન મેલી, પાતળીયા, ૨
હમો શેરીએ શેરીએ ભમતાં હમો ગોરસલેછનેફરતાં
વળી દયાંન તમારૂં હમોધરતાં પાતળીયા; ૩
દવે દાસ રાજે પરભુ દયાધરી જેનું વંદાવનમોધ્યાંનકરી
વાલાલેહમ પર એવી માયા ધરી પાતળીયા . ૪

(ગરબી: ૫ મી)

પાતળીયાલાલ શામાટે વીશારીરે શેનહીબોલો
પાતળીયા લાલ અંતર ગતની વાતોરે શેનવબોલો
જળભરવા ઘે જમના જતાં, વળી મારગડે ઉભા રેહતાં
તાહાં બલા ગોપીદનાગુણગાતાં; પાતળીયા.. ૧
હમેસાસુ નણુંદને વિશારી, અમે ધરની માયા ઉતારી
હમેતમને સંભારી યેગીરધારી; પાતળીયા ૨
અમઅળખા ઉપર રીશકશી, વાલા સુનાંની પેરેજે ઉકશી
પેલા દુરીજન ભોક રહ્યારે હશી પાતળીયા.. ૩
જન રાજે ને જાલો હાથે મારે રંગી લોવરછે માથે
ભુએક વાર બોલો અમ સાથે. પાતળીયા, ૪

(૨૯)

(ગરબી ૬ ડી.)

રંગીલા લાલ જોખનીયું ભરપુર રે લાહો લેઓની
રંગીલા લાલ ધૂલડે શેજ બીછાઉ રે શામક દેઓની ટેટ
હુ તો શોભીતા શોજે શણુગાર કરું, મારો શેતો સારી સીધુ રે ભરું
મારું તન મન તુજને હાજર કરું રંગીલા લાલ; ૧
મારે પેહેરણુ પચ રંગી પટોળી, મારે કરશો હે નવ રંગી ચોળી
મારા હાથમા પાન તણી કોળી; રંગીલા લાલ. ૨
મારી સહીયર સર્વે તેડે, મન તમ સાડું તો સઉવડે
તમો પડ્યાછો મારે કેડે, રંગીલા લાલ: ૩
તમો જન વિઠલ પ્રભુ દયા કરો, તીકમજી તનના તાપ હરો
તમે આવીને અમમાંહે ભજો, રંગીલાલાલ, ૪

ગરબી ૭ મી

ઓપાતળીઆલાલ પીતકરીરે હવેતમે કયાજાઓ છો
છળ ભેદ કરીને છેતરી ગોપા રે અળગા હવે કેમ થાઓછો. ટેક
હમે રહ્યાં તમને મોહી, સુધ બુધ હમારી ખોધ
ઘડી ઘડી રહીએ તુજને જોઈ, ઓ પાતળીઆ;
તારા રૂપ ગુણનો કટકો હમને વાગે છે વાલા ઝટકો
હમે મોહ્યાં જોઈ તમારો પટકો, ઓ પાતળીઆ; ૨
શું ઢાંગ માડ્યો છે વાલા; મે જોયા તમને નંદલાલ
નવ કરો તમે હવે ચાળા, ઓ પાતળીઆ. ૩
પાતળીઆ પ્રભુ ગીરધારી. જીવે વાટ અબળા નારી
દાસ છોટો જા યજ લીહારી, ઓ પાતળીઆ. ૪

ગરબી: ૮ મી.

નવ ચેન પડે મોહની નાંખી રે હવે તે શું કરીએ
ઓ ગીરધારી માઆ લગાડી રે, હવે ક્યાં જીવને રહીએ. ટેક
હું મોહી રૂપ જોઈને તારું, તે સરવસ લીધું મારું

નવ સુખ આપ્યું તમે સારું નવ ચેન પડે. ૦
 નથી રહેવાતું વિના તમારા, યાજોને સંકટ હમારાં
 હું ગુણ ગાઉં તમારા નવ ચેન પડે. ૨
 હો જસોદાજી સુત નંદલાલા, હું કરું તમને કાલાવાજા
 કેમ રહે એકલી અહીં બાળા. નવ ચેન પડે. ૩
 દાસ છોટાના પ્રભુ પ્યરા કેમ થાઓછો મુજથી ન્યારા
 પ્રભુ પાતળીઆ લાગો પ્યારા. નવ ચેન પડે.

(ગરબી ૯ મી.)

શામળીઆ લાલ સાસુડી સંતાપે કહો કેમ કાળયે
 યાં જઈએ હરી ઘરમાં બેસી રહીએ તો રંગાખો જશે: ૧
 મારી સાસુ સંજીવીનં એવી નાણદલ ને નાનરે દેઉં પેલો
 તેતો વાત નથી કેહેવા જેવી: શામ: ૧
 મારો સસરા સાધુ જન ધણો: મને આશરોછે તેના તણે
 મારો જેદ ઝાંપડો: બુધ્ધિ વનો શામ: ૨
 મારો દિયરીયો હમયા મેલો: તેતો લડાઈ કરવા સહુ પેલો
 એની દુષ્ટબુધિ ઢાંકી મેલો: શામ: ૩
 જણે છડી વચે સોપારી: હુંતો અનાદ નીધું તમારી
 પદ ગાશે વૈશ્ણવ વિચારી: શામ: ૪

(ગરબી ૧૦ મી)

ઓજસોદાજી આવડો લાડકવાયોલાલનાકાળયે
 ચાલો ત્યાં સુધી સુતના પરેમ ચરીત્રદેખાડી દીજીએ, ૧
 વાલો કલતકકીધું મંદીરમાં, એણે માંખણ પેંડાલી ધોધરમાં
 એણેમાંકલડાં ધાલ્યાંઘરમાં, ઓજસોદાજી: ૨
 વાલો સંતાડયાં શોધીકલાડે, હેયઉંચાપણ હેદાપાડે
 એતો ખાય ખવરાવે નેવણસાડે, ઓજસોદાજી, ૩
 વાલો સુતાં બાળકના અંગ મોડે, મારા બાધ્યાં વાજોડે છોડીમેલે

દધીગોરસદુરથકા કોઠે

ઝોજસોદાજી,

૩

દયા પીતમનાસ્વામીરશીયા દધી ગોરસ પર આવેધશીયા
ધન્ય બાગ્ય અમારૂં વરજભાવશીયા, ઝોજસોદાજી,

(ગરબી, ૧૧૧, મી)

ઝોછોગાળી અંબોડો ગુર્યાને વાંકો મેલતું

તું મુકીદેવાલપણું તારું અમેરંગમારેલશું

ટેક

તુવરણાગીમાછે વાકી તને મારગજતા મેંજખી

તુસમજલે નેજઅહાર્યા

ઝોછો, ૧

શાળુગાર સજીને આવેને તમેમારામનમાભાવેને

તમે કોકસંગાયે કાવેને

ઝોછો, ૨

તારો લટકો જનઘનં લેખાયોઃ હું નંદ જસોદા નો જાયો

સખી દયા પીતમ ને સેવાયોઃ

ઝોછો

(ગરબી: ૧ લી)

સોચન મનનો રાજ ઝઘડો સોચન મનનો

ચશીચ: જનનો રાજ ઝઘડો સોચન મનનો

ટેક

સાખી

પ્રીત પ્રથમ કોણેકરી નંદ કુંવરની સાથ

મન કહે સોચન તેંકરી, લેચન કહે તુજ હાયઃ ઝઘડો; રશીયા:

૧

નટવર નીરખ્યા નેજાને: સુખઆપ્યું તુજભાગ્ય

પછે બધાવ્યો તેંમને, લગન લગાડી આંખઃઝઘડો: રશીયા,

૨

સુણ ચક્ષુ હુંપાગળું તું માંરૂં વાહન

નીગમ અગમ કેમ સાંભળ્યુ દીઠાવીના ગયુંમન ઝઘડો; રશીયા:

૩

બલો કરાવ્યો મેંતને સુદર વર સંજોગ

મને તજીતુ નિત્ય મળે હું રહું દુઃખ વિજોગ ઝઘડો; રશીયા:

૪

વનમાં વાલાજી કને હું પસુંધું નેન

પણુ તુજને પણુ મેળવ્યો; હું નવ ભોગવું એન; ઝઘડો; રમીયા,	૫
એન નથી મન ક્યમ તને ભેટ સ્યામ શરીર	
હુ, ખમારે જાણે જગત, રાત દીવસ વહેનીર; ઝઘડો; રશીયા.	૧
મન કહે ધકું હું રહે, હુમ પ્રગટ ત્યાં હોય	
તે મુજને લાગે રે નેન; તે થકી તું રોય; ઝઘડો; રશીયા;	૭
બેહુ આવ્યા બુદ્ધી કને; તેણે ચુકવ્યો ન્યાય	
મન લોચનો પ્રાંણતું લોચન મન તુ કાય; ઝઘડો; રશીયા.	૮
સુખ થકી સુખ હુખ; થકી હુખ મન લોચન એ રીત	
દયા પ્રીતમના શ્રી કૃષ્ણ શું બેહુ વડેથી પ્રીત; ઝઘડો; રશીયા	૯

(ગરબી ૨ જી)

ગાડીઆવી ગુજરત,, અગનકેરીગાડીરેઆવી	
ગાડીઆવીહિદુસ્તાન,, અગનકેરીગાડીઆવી	
પાણીછાંટેદામેદામ,, છાંટતાંતો ચાળાકરેછે	
દીવાબજેસારીરાત,, સીપાઇઓતો ચોકી કરે છે	૧

સાખી

સરસ્વતી સ્વામીને વિનીવુ,, ગણપતલાગુ પાય	
ટોપીવાળા તારારાજમાં; તારકાકરીયુંકરી બંધાય,, અગનકેરી,,	૨
ગાડીતારામેસણા ઇંદતણું વમાન	
આંકડે આંકડો મેળવ્યો તેનો ઘડનારો ચતુર મુજણ,, અગનકેરી,,	૬
ગાડીઆવી ઘંટવાગીઓ ટીકીટકરાવા જાય	
ધડીએકનોવિલંબપડે તેતોટીકવિનાઅથડાય,, અગનકેરી,,	૪
સ્ટેનશન આવેધણા બરફીપેડા વેચાય	
મોટા ધરનીશેદાણીઓ તેતો ગાડીમાંબેસી ખાય,, અગનકેરી,,	૫
સ્ટે મનહયાધણા દુરથીદેખાય	
બાગવયે એકબંધો તેની સોભાનો નહીંપાર,, અગનકેરી	૯
અમદાવાદનીદીકરી મુખપતેનું મોસાળ	

સુરતતેનું સાસરું, તેનો સાંજેસંદેસો જન્ય, અગતકેરી,

ગરબી ૩ ૭

મોંઢાલે પધારોમારાજ માણીગર મોંઢાલે પધારો

બેહેલાપધારો પ્રજરાજ માણીગર મોંઢાલે પધારો

૨૬

સાખી

કરી રાખીછે એકલી ઘણા દીવસનીગોઠ

રાજમળેતો કીજીએ આવીરહીછે અમારે હોઠ..

માણી:

હું સરખી બહુઆપને મારેતો એકઆપ

રહેવાતુ નથી રાજવિના કેને કહું ગરિતા..

માણી..

૧

સેજ સમાગી કુલડે આનંદ કિનામાય

પ્રાણજીવણ ત્યાં પોહોડીએ દામી પડોટેપાય.

માણી,

૨

હું પણ દાસી તમતણી આંલેચળાનીગઠ

જોએન લેહેર જન્ય છે મોંજોને માન નજ.

માણી,

૩

પ્રીતમદાસ દયા તણા શ્રીગજ ગજકેમાર

ઘણા દીવસની રોસ છે પુરો પ્રાણઆધાર.

માણી,

૪

(ગરબી ૪ થી)

આવોને મારા રાજ પ્રભુજી તમે આવોને

હું વિનવી કહુંછું આજ પ્રભુજી તમે આવોને

૨૬

સાખી.

દાશી તમ તણી એકલી નહીં કાઠની આઠ

ધ્યાન હું તમ તણું ધરું; છપીત આવોને મુજ પાશ

પ્રભુ,

તમ તણો છે આશરો સાંભળો માહારાજ

હેત ધરી મુજ ઉપર કરો દાશીનું તમે કાજ,

પ્રભુ:

૨

જીવું તમ પરતાપથી પ્રભુ કિતારે પાર		
હીના નામ હીન બધું, હવે કિંગારેને નાર	પ્રભુ.	૩
નાજી દુઃખ દેશે નહીં નવ રતાડે આપ		
ગનમાં છે ચીંતા ધણી, કીયા જન મનાએ પાપ,	પ્રભુ.	૪
નાજી વાર થઈ વાલમા, નથી હેલી હવે ધીર		
હાથ કરો નવ સુજનો, કંપે છે મારું શરીર.	પ્રભુ.	૫
હામોદર પ્રભુ પાતળા; હોજી હીન જ્યાળ		
વિનવી નિનવા હું કહું : ગાય છે હોટાલાલ.	પ્રભુ.	૬

(ગન્ધી, પ, મી)

મોંઘાલે પધારે મારા રાજ માણીગર માંડોલે પધારે		
નારી જીવે છે વાટ, માણીગર		
ગાંધે શોરે થયો અપરાધ, માણીગર		
ફટન કરે રાધા નાર. માણીગર		
જાગે જાગે મ ધતાં મન ભાગ્ય દહેજ		
માણી બાગ્યું વીધતાં; તેને નથી સાંધે નાળી રેણ,	માણી	૧
સોનું કરીને સાચવ્યું કરમે નીકળું કથીર		
ચીંતામાં અતુરાઈ ઘટે માંડે સોંસે સુકાણું શરીર.	માણી.	૨
શ્રી કણુજીએ ગાડાં જોતયાં માંડે બયાં છે કસુબ્યા રામ		
પરજો હોય? તે સાટવે મને રાતા ચુડલાની ખંત	માણી.	૩
અંધાનુંજને પુનતી કરતી આદીતવાર		
ધડી એક મોટો કિંગડે મારા પીય મલાવનદાર	માણી	૪
સાહેલી સાગર હલટયો માહે રત્ન તણાયાં જમ		
કરમ હીંણુ બરે મુઠડા તેનાં સંખલે હાથ બરાખ	માણી.	૫
જેખન જતાં જાણતી કરતી મોઘા રુદ્ર		
થોડું થોડું રાખતી જેમ માલણ રાખતી દુલ	માણી	૬

શેરી બલી પણ સાંકડી નગર બલાં પણ દૂર નાવસો પણ નાધડો તેનું જોખન જાય ભરપુર.	માણી.	૭
સાંકડી શેરી સજ્જન મળ્યા સાથે છેલ્લે બે ચાર કાંઠાનીમસે હું નમી તમે માની લેજો ઝંવાર	માણી.	૮
હુંજર ઉપર દવ બજે નદી કરે પોકાર અતુર હાય તે એતજો મુરખ કરે વિચાર	માણી.	૯
કાણે હીમાળો સેવીઓને કેણે સેવી આગ કાણે કરવત મુકાવીયાં કેવી નારીને કાજ	માણી.	૧૦
કાણે હીમાળો સેવીઓ ચુને સેવી આગ સોપારીએ કરવત મુકાવીયા રાણી નાગર વેલને કાજ	માણી.	૧૧
ખીત જોગી છોજોએ કે નેમાં જોગીજાણખાર આપ જોગે પર રીઝવે ભાગ્યાં સાંધે હાડ	માણી.	૧૨
ખીત ખીત સજ્જો કહે તાળી ખીત અનેક ખીત પડે શીર પર લહે એ તો જુગમાં એક	માણી.	૧૩
બદલ કરે તે રામા નાર માંગળીગર મોદયે પમપરે!		

(ગરબી ૬ ઠી.)

આવોને મારા લાલ પ્રભુજી તમે આવોને
હું તો છું આજ પપાજી પ્રભુજી તમે આવોને

સાખી.

જખજા જાન હુંહું ખરી નીત જપું તમારો જાપ ખરા અંતઃકરણથી સમરું પ્રભુ આવોને આપો આપ,	પ્રભુ
જણા દીવસથી હું ઝુરું; શું ધારું તમે રયામ શા કામમાં રોકાઈ પડ્યા નવ મળ્યા મારે જામ,	પ્રભુ
શીરના છત્ર સામજા દયા સાગર ગુણ નીધાન, ખીત કરી શું તરછોડો શું મધ બેહા નાદાન,	પ્રભુ

આવો પ્યારા પ્રીતથી: હેત વધારીને આજ
 સુંદરસેજ ખીજાંથી છે. જરા વાદોળું માહારાજ. પ્રજુ
 ખત્રીસ જાતની રસોમાં બનાવું જમાડુ મારા સ્યામ
 ગૂળુ વારંવારે ગાઉ તારા: તમે આવો મારે ધામ: પ્રજુ
 અત્તર છાદું સોખીતું પેહરાવું કલનાજ હાર
 લાડ લડાવું બહું તમને પ્રીતે પેહરાવું શણુગાર: પ્રજુ
 પીતમ પ્રાંત કરીને શું છાડો અમળાનાર
 વાટ બેઠાને હું બેઠી આવેને હેવાના હાર. પ્રજુ
 છોટાના પ્રભુ પાતળા: પુરયા મનનાજ કોડ
 હુનેથી મોહાને આવીયા બોલો જય જય શ્રી રાણછોડ પ્રજુ
 વડોદરાના નરસિંહજી માહારાજનો ગરબો.

(સાડેં સાડેં સુગત સંહર મુંબાઇ અક્ષમેલી એ રાગ)

ગાગળ ની અમ્મનની મમકં બેડ રકં પ્રજ્ઞે ૩
 નરસિંહજીનો ગરબો ગાતાં કોઇમાં દેશે ખાંડ નરહરી લટકાયા
 લાળી મેહર કરે માહારાજ ગુલનીથી છોગાયા: દેક. ૧
 લેહરીપુરે દરવાજે જનાં જમણા હાથની આળા રે
 ગજરાજેશ્વર શીવજીના સામી નરસિંહજીની પાગ નર. ૨
 શેહર તણી તે શી કહું શોભા વરણ વસે છે અદાર રે
 નરસિંહજીના રાજમા કોઇને દુઃખ નહીં તલભાર નર. ૩
 ડોસી વાણિયા નાણાવડીને ગાંધી સરેયા સાર રે
 બેહુ બાળમાં બહુ છે વસ્તી ચુડગરો કંસાર નર. ૪
 પૂર્વ દિશાએ આટ બૂબને ઉત્તર બહુચર ગાંજે રે
 પશ્ચિમમાં તો પીર વસે છે દક્ષિણ હનુમંત પીરાજે નર. ૫
 ચાર દિશાએ જામરી ચોકી બાજ દેવ અપાર રે
 શેહર વચ્ચે નરસિંહજી ગાંજે મો શત્રુનો ભાર. નર. ૬

સિંહાસન આસન ઉપર અલખેલો બિરાજે		
મંદીરની તે શી કહું શોભા નિત્ય યોગદીપ્તિ વાગે	નર.	૭
પિતાંબર જર કશીના વાધા પાઘ ફલંગી પટકો		
મેલ મગટને કાને કુ ડળ જંઘણિતમાં લાગે ચટકો	નર.	૮
હીમ હીરાને માણેક મોતી શોભાનો નહીં પાર રે		
આ ભુષણની શોભા દેખી મન કરે વિચીર	નર.	૯
નિત્ય નિત્ય શોભા નકિતમ દીપ્ત જોતાં પોહુંએ આશરે		
જમણે દાયે જાત દીવાની અખંડ આરે માસ	નર.	૧૦
નરસિંહની નીતિ કહીએ ત્રણ લોકથી ઝાઝી રે		
ધીતાં ટાંકાં ઘેર બર્યાં પળ નરસિંહ લોટપર રાજી	નર.	૧૧
સમે આરતી શોભે કેવી આનંદ સરખું થાય રે		
ખંડને ઘડીઆળો વાગે ગાંત ગુણી જન ગાય.	નર.	૧૨
દસગને દીવસે વાસો અંબાડીમાં બીરાજે રે		
ઐરાવતની શોભા દેખી કામ કોટોક તો લાગે	નર.	૧૩
આદમ ચક્રદશ દીવાળીયે આનંદ ઝોલવ થાય રે		
આવળ માસની શું કહું શોભા એ નવ વરણવી જાય.	નર.	૧૪
આવળ વહી ત્રીજને દાહાડે કાજળીનો મહોમાય રે		
પાછલી રાતે હીંડોળાના ઘુઘરા ઘુટી જાય	નર.	૧૫
કારતક માસની શોભા કહીએ પ્રભુનું લગનજ થાય રે		
મુદ એવશની દીવીઓ જોતાં ગાત નરમ થઈ જાય.	નર.	૧૬
ચૌદશની તો હીવીઆને પુનમનો વરધોડો રે		
તુલશીવાડીએ દરશન કરવા સજન સહુકો દોડો	નર.	૧૭
આરે પાસે ચમર ઢળેને બહુ ભોલે છડીદાર રે		
અમા અમા સહુ મુખથી કેહે છે શોભાનો નહીં પાર;	નર.	૧૮
કાંદાદીકને નારદ સર્વે અત્રીક્ષે જોવા આવે રે		

ધન્ય ભાણ્યા બહા ભાગ્ય તમારું નીત્ય સાડ લડાવે,	નર:	૧૭
ધન નાત ધન માતા તમારી ધન તમારો અવતાર રે		
નિત્ય પ્રભુને સાડ લડાવે ભાગ્ય તણા નહીં પાર.	નર:	૨૦
પરણાવીને પાછા વળ્યાને આગ્યા રાજ અવાસ રે		
તરેલ તરેલની આંતસળાજી કંડે પ્રભુની પાસ,	નર:	૨૧
આંથી પ્રભુ આગળ પધાર્યાં આગ્યા મદીર મોખર રે		
દેવ સંવં વિમાને બેસી કરે પુષ્પ વૃષ્ટી અપાર.	નર:	૨૨
મંદીર આંની સોભા કેવી દીપમાળની સોભે રે		
પોળ મધે મદન મોહનજી જીવં દર્શનને મન લાભે	નર:	૨૩
દયા કરીને દર્શન દેવેને અંગમાં સિંચટ આળી રે		
૬૪ મારાં સહુ કાપી નાંખે દાસ પોતાનો જાણી,	નર:	૨૪
૬૬ ઉપર તો રીશ ન કરવી મેંદુર કરો માદારાજ રે,		
ગાંડો ઘેસો દાસ તમારો બાંધમદ્યાની લાજ	નર:	૨૫
નરસિંહજીનો ગરબો ગાયો સુખજીને સૌ નર નાર રે,		
બેઠ કરજોડી શિવજીના કહે. પ્રભુ કિતારા બવપાર,	નર:	૨૬
ગરબો ૨ જો (રાગ ડોપરનો)		
તમે સામજીની સંત સુગંધુ. કળાનુગ આગ્યો રે		
તમે દેખો દુનિયાના લોક કળાનુગ આગ્યો રે.	૨૬	
કળાનુગ સનાનુગને રે બેઠે નેમ દી પાળીની હાળી રે		
સનાનુગ માંતો સાધુરે જનને કળાનુગમાં નહીં કાઢી	કળ.	
બાહ્ય થઈ ખેતી કરશે નેમોખના પીશે પાણી રે		
મહાં મનુષ્ય થઈ ઉઠ્યા કેવાશે તેણે ગડાકું તાળી	કળ.	૨
મીમત જાત થઈ વુજશા રે વાવશે મોચી નિઘા બજારે રે		
પામડીની પુજા રે થાશે પંડીત બેસી ગહેશે	કળ.	૩
સાધુસંતને શોધીને મારસે ને હુમ્યાની સંગત કરશે		
પોતાના દેવતા દીવો નહીં દેખે પીર ગલીદાખાસે	કળ.	૪

છળ છળ ભેદ કૂદવા પડશે ને પ્રપચવરશે જાઓ રે		
ભણ્યા હશે તે તો જુએ મરશે હરામી હશે તે, નાન્ને	કળ.	૫
પાંચ મળી પંચાત કરશે ને પક્ષ પોતા તણા તાળુશે રે		
મેલીરે થાપણુ ઓળવશે ને રાંડી રાંચ રડાવશે	કળ.	૬
ભખનાર યદ્ય મળીનું કરશે ને ખોટાંનામાં લગશે રે		
કુંભાર મોઝા વૈશવ થાશે કણુખી તાણા તાણુશે.	કળ.	૭
ઠાંટા રે વચ્ચે કૂદવા પડશે ને મોટેરાં લાંચ ખાશે રે		
સાચા હશે તેનાં ખોટાં કરશે એવો ન્યાય નેળાશે	કળ.	૮
ખર એલીને ફરતી ફરશે ને લોક લાજ નવ આણી રે		
માર વરણની મર્લ ધરશે એકળવુગના એ અધ્યાણી.	કળ.	૯
મોટાંના ધરતી વહુ દોકરી તે નહીં કરવાનાં કરશે રે		
સસરા જેહની લાજ ન ધરશે માથે લધ કે ફરશે	કળ.	૧૦
પણીધણીયાણીનાં લુંગડાં રે ઘોશેને હાથે રાંધશે દાહી રે		
બેન બાણેજ તે આમાણું ના દોળ ને પગથી લેશે સાળી;	કળ.	૧૧
વહુ સાસુનો ઝગડો રે યાશે ને દોક । જેમને દસશે રે		
સાસરીયાના લાડ પાળશે માગાપ ખશતાં કરશે	કળ.	૧૨
ધર્મ આચરની વાત ન જાણુ ને પાપ ધણું કરશે રે		
દાર્ધ કૃણુ નાન પરતાપ યકો ફેક દાસ હરી ગુણુગાશે,	કળ.	૧૩
કળવુમનો મેમાં થપો પુરો ને વળતી હવે મું કહીએ રે		
કરજોડીન કહુધું કું તમને દુઃખ દેયે નવ ધરીએ,	કળ.	૧૪

(ગરબો; ૩: જો)

ક્યાં રે આવે નંદનો લાજ માંખણુ ખાવાને		
પરસોતમ પ્રાણુઆધાર નહોં દડં જીવાને		
મીઠી લાભે રે તમારી ચાલ નહી દડં જી તમે,	રેક.	
કનક કયોલામાં કેસરધોળું સાકર ભેળું સારરે		
આમણે રે હણી વાટ ડીરે જોકે ધું મળવાનો મોરાર માખાણુ.		૧

પાન સોપારી પ્રભ કવેંગ એકચી બીડા મુખમા આપુ રે		
અસભોદક રમતાં દાડી આંગળીએવલગાડુ.	માખણ.	૨
કુંકેમ આતું ગોપી તારે મંદોર તુંછે ધુતારી નારે		
માખણ વરાધે ઘરમાં તેડી જુદાં ચઢાવે આળ.	માખણ.	૩

ગરબો ૪ થો

સાર સાર સુરત શહેર મુંબઈ અલખેલી		
માંહા બાલાઈની મહેર મુંબઈ અલખેલી		
સાત માળની ગેડી ચણાવી મહી બેઠાં સેઠાણા રે		
ચાકર મહેતા મળ્યે ચાલે વાણાયાની બધએર રાણી મુંબા.		૧
મુંબાઈ રાણી સજી દકરાણી બગે ન બેટેપાણીરે		
કાવડીઓ તો પાણી આંણે પાણી પીએ શેઠાણી મુંબા		૨
મુંબઈ માંતો કલાં સાંકળાં કાંઠલીનો નહીં પારે		
મુંબાઈ શહેરના સાડુકારોને દેરાળાની શા વાર.	મુંબા:	
સુરતની તો સાંડીઓને ઉપર દસબી કોરંગ		
મુંબાઈ સંહેરના કાપડીઆને કોઈમાંદેશે ખોડ:	મુંબા:	૪
મુંબાઈ સંહેરમાં ઘણી ગાડીઓ બગીઓનો નહીં પારે		
સાંજ, સવાર સડુકરવા નીસરે ગાડી લેખ બાહાર:	મુંબા:	૫
મુંબાઈનીતો મારફીટમાં સુખડીઓ વેચાય રે		
તેથી દીવનો હજવો સારો બહુ લેવા મન ચાહ્ય:	મુંબા:	૬
મુંબાઈ તો સર્વે સુખ પણ વાળ પાંતીનું દુઃખરે		
બાહુ મોંઘુ બગતણ મોંઘુ બંદર જંબુ મુખ	મુંબા:	૭
મુંબાઈનાં પાન બીડામાં સોપારીનો કટકોરે		
સાઠ વરસની ઘરડી બાયડી તોય ન જાય લટકો	મુંબા:	૮
અમદાવાદની દરાંમ જાદી ખંભાતીખોખરીરે		
વડોદરાની વાંકીનારી સુરતની બલીદારી	મુંબા:	૯

ગરબો ૫ મો.

અમેલીરે અંબે માત જોવાને જન્મ્યો

બરદાળી રે બહુચરમાત જોવાને જન્મ્યો

ટેક:

જોવાં જન્મ્યો એમાં સુખીઆં થઈએ આરામુરમાં રહીએ

આપ આપણા મનની અવ સેખ અંબે આગળ કહીએ જોવાને: ૧

આરા મુરમાં અંબા પીરાજો પાવાગડ મા કાળીરે

દક્ષણમાં તુળજા બવાંતી ચૈવાળ બહુચર બાળી: જોવાને ૨

માને પારે હવ ન થાય ને ચીર ચુંદડી હોમાયરે

આમણ સઘળા વેદ બણે ત્યાં માનુની મગળી ગાય. જોવાને: ૩

આંધળા નેઆંખજ આપે પાંગળાને પાયડે

નીધની આને ધ નજ આપે આપે પદારથ ચાર. જોવાને: ૪

માને પાડે જો કોઈ આવે તેની પુરે આશરે

કરજોડી કહે પછડ્યા પવાઈ હુ છું તારો દાસ: જોવાને: ૫

ગરબી; ૧, લી [આંધવજી સં દેશો કેહેજો સ્યામને એ રાગ]

સર્વ સખી મળી ચાલી મથુરાં વાટમાં, મહીં વેચવા તણુ ધારીને

કાજ જો,

મનમાં નો ખુશી સખી થાતી ઘણી. ત્યાં મળશે શ્રી સામળાઆ માલા

રાજ જો, ટેક.

નાયમ કર્યો રે સર્વે સાહુલીએ મળી, આજ વાં જન્મને રોકો શ્રી

ભગવાન જો, -

હુ દો રે ખુબ નંદાજીના લાલને એમ સામાએ વિચાર કર્યો સમાં

જો, સર્વે, ૧

ખુબ નચાવો રે ત્યાં પ્રભુ દયાળને, ખુશી થઈ એ આપણ મનની

માંય જો

તેવો તેરે ઘાટ આજ સર્વે કરો: નંધી સુખ આપણને અતિસ્ય થાય

જો સર્વે, ૨

એવા વિચારે ગોપી જન ચાલીઆ, યદ્યપે આપણુ સામળીઆના

હાસ જો

એમ ધારીતે પથે ત્યાંથી પરંવરયાં. આજ યાશે સુખ સમુદ્ધ વિલાસ

જો સર્વે

અર્ધ મથુરાંની વાટે જળ આવીયાં શામા મળીયા નંદ તણા જે

લાગ જો

દાંણુ લેવાને કાજે રે ત્યાં આવીયા, જાહેરો પાલવને હુબા આ ગોપાળ

જો સર્વે,

દાંણુ હમારં આપીને જનઓ તમા; એવી ખાદ્યા સામળીઓ વાંણુ જો

ખુશી યદ્યપે આપો હમને નારીઓ, જં જં લાગે તે તા હમાર દાંણુ

જો સર્વે;

એવુ મુણતાં સખીઓ કાપી ઘણું, પાતળીઆની ખેંચી ગેરી સાર જો

જવેનાર મળી મુગટ લીધો સ્વામનો, ઘેરી હુમા અખળાઓ નાર ધાર

જો, સર્વ,

પ્રભુને ખેંચા ખેંચી સૌ નારી કરે: પકડી હેંડા લીધી કામળા નારજો

મુક્તી પેઠે સખીઓ સૌ ખીલાવતી, ખુમજેરગી જાદ્યા પ્રભુ મોગર

જો, સર્વ,

આવું જોઈ સાંમળીઓજી ઓચરયા, અખળા કહુંહું સામળ સાચી

વાંણુ જો

હજારે રે છોડીતે તમે રહો વેગળી, નહી તો યાશે જો જો સુખની

દાંણુ જો: સર્વ

એવું રે સુણીને હરણીત યદ્યપે સૌ ગોપીકા: આ જાદ્યા તમને શું

કરશે નંદલાલ જો

માટેરેત તબરયાઓ સાંમળા આવો ખુશીયદ્યપેનદ્યાજજો. સર્વ.

હરણીત યદ્યપે સ્વામીરે કીધા કાણુને. કુંજંમળીને ખેંદાસર્વેસાયજો

આનંદ વાધ્યોરે સર્વે નેઅતિ ઘણો મળ્યાપ્રભુને દીનાનાથજો. સર્વે ૧૦

ગોરસ પીધું ત ખુશી થઈ ધણું. ટાલ્યું અખળાઓનું દુઃખજો.
એવીરેરીને સો ખુશીયમાં ધણું. હોટાનાપ્રભુમને થયું સુખજો.

સવે

૧૧

(ગરબી. ૨: ૭) મુંદડીની ગરબી

રશીયાજી મુંદડા હમારી મુંદડી; જાવાદો જીવણજીન જારવા કાજ જો;
હમી કેશેનાર કયાં જાગા આવડી; મોટી મોહન લોકડાંની લાજજો;

રશીયા;

ધેરો હો મુંદડને જાણી એકલી; પાછળ આવે સેરેરો સાથજો;
મનસુજો મનનો હું જાણી ગઈ. એમ કરે નટવર નહી આવે હાજજો;

રશીયા;

હરીજન કેશે કમજાગકથને રસોસાને નીરાજ ધણી છે મનજો
સાસુડી મુંદડને બહુ સંતાપશે નહી મુંદડને કેદશે કદણ વચનજો;

રશીયા;

એવી તે વિદયા કોઝી સીખી; નીત જીને આવડો શો કંધમાત જો,
મોટપણે મોટમ કંઈ આવી નહી; હોત તમારી નાગઈ હોકરવાદજો;

રશીયા;

આધારહો અડશેમા અડમેત્રા, આગકા તેસામે ઓજનાર જો,
જાણા થઈ વળગોડા શા કારણે, હુનહી રાખુ તમારો કમ બાર જો

રશીયા;

ધેર જઈને હલીશુ તમારી માતને મુંદડસાથેના બોલાવાંકુંવેણ જો
પાતળીયા પાત્ર મુંદડા માહરો; ઉરકપર સામાટે નયાવો નેણ જો

રશીયા;

આજપછી તમ સાથે બોધુ નહી દગતમારા જાણુયા જાદવરાય જો
શુકરીએ શામળીયા સાયુ કહુ; તમ સાથે મુંદડમનકુ આતુર થાય જો

રશીયા;

સ્વારથનો સકળથશે મનરીઝવેઃ નવખણો ક'ષ્ટ પ્રીત કરયાની રીત નો
શુસમજો ચારી જાણો, ગાયડી; ધણી કહણુછે પરશુ કરવી પ્રીત નો
રશીયા; ૮

મન વિના કોઈનના ખોવાયીએ; માણસમાંહીં જાય પોતાનોનો લ જેન
આગળથી ચર્યા નોમએ તેતણી; ત્યારપછી મનગમતા કહીએ ખોલ
નો રશીયા; ૯

આતુરતા તમ કરતાં અમને ધણી; સાજ તજીને મુખડે ના કેહેવાય નો
પ્રાણુગય પ્રીતકરી નામુકીએ; મારગવચ્ચે રોકેથી શું થાય નો
રશીયા; ૧૦

વાલાજી વારયુ તેકરિએ માલ્યર; કોણુવારનીં કહુંછુ જોડી હાથ નો
મારગડો મુકીને અળગારહો; કનકાડીને વિનતી કર કબનાથ નો
રશીયા; ૧૧

(ગરબી ૧:લી)નદજી નાંસાંકળીયા

કે તમે નંદજી ગોકુળ સંચર્યા જતવ્યા શ્રી જમનાજીના ઘાટ નો
મારીમાને નવહોયેગોહનું; જસોદાજનાતાં હોશે વાટજો. તમેનંદજી.
ન કર્યાં માતપીતા તે તમે કર્યા. હમને લડાવ્યાં બહુલાડજો.
ફેહમનેનાનેરાંથી મોટાં કર્યાં કેતમારા શાશમાનીશખાડજો તમેનંદજી
મારીપચરંગી છેલાકડીતેનો તમેવેળુરસાળજો
તેને તમે જતન કરીને રાખજો નહીં તે લઈ જશે ગોપાળ જો:
તમે નંદજી, ૩

મારી સોજી ગોરી ગાયડી, તેને તમે હાથ ફેરવી દોજો જે
કે સ્વામી રઘુનાથનો કેહે છે નંદને અમપર કૃપા દ્રષ્ટીએ જો જો
જો: તમે નંદજી, ૪

ગરબી ૨ જી.

નમજી નીરને નદજી બોલીઆ, મુજથી એકલ કેમ જવાય જો

- બાટડી જોતાં ને રોતાં હશે, કાંનજી તમારીને માત જો, નમણે
 નીરને. ૧
 કે હુંતો રાખીશ મારા મનને. તમારી માના મન કેમ રહેશે જો,
 માટે ગોવીંદ ગોકુળ આવજો, હમને પરબોક મેણાં દેશે જો; નમણે
 નીરને; ૨
 બંદાવનમાં ઘેન ચરાવતાં; કોણ જાણશે તમારી પેર જો
 હમને સુતાં કોણ જિહાડશે સાંજે કોણ આવશે ઘેર જો; નમણે
 નીરને ૩
 કે કુવર કોને લાઃ લગાવશુ કે કાંને બળમાવીશું દાણી જો
 કે કોને જમાડીને જમશું કહો રૂઢનાથના ગ્યામ વાણી જો નમણે
 નીરને; ૪

ગરબી ૩ જી

- કે જનાદા પાડન પૂછ રગ શુ, કે નંદજી હિમર નર્દા ખાલે જો
 મૂંઝે ખોલે પણ ખાલાય નહી, કે લાવતા ખેતડીયાં વળાં સાલે
 જો, જસોદા પીકિતે. ૫
 કે કારણ કોની માગ કચજી, કુંવરન કાદાં સુકાને આવ્યા જો
 કે સરવસ સોખ્ય વાસુ દેવને, કે દુ.ખના દુંગર શાને લાવ્યા જો;
 જસોદા પીકિતે. ૬
 કે આપણે વાસુદેવ છે મીત્ર કે આવડા નવ જાણતાં વેર જો;
 કે આપણા સુતને ગણે ઓળવ્યા, રાખ્યા પોતા કેરે ધેર જો,
 જસોદા પીકિતે, ૭
 કે આપણા મન ચેત્યાં તે નવ થયાં, કે આપણું ખાઓછોરો છોરી જો
 કે રવામી રૂઢનાથના ઝાં છે નગેરડાં, અમ પર નજર કરી નવ જોયા
 જો, જસોદા પીકિતે.

ગરબી: ૪: થી.

કે ખીજમા ખીજ વિનતા પાતો કરે, કે મોહન મથુરામાં ચાલ્યા જો
 કે નંદને વાહાધને ગોઢુળ મોકલ્યા; કે વાઝા રાસુ દેવ નાઆવ્યા જો
 કે તાહાના સુખમે ગાંધા ચારવી, બીજુ હારેડામાં રેહેવું જો
 કે તાહાં સહ પુછને પાતો કરે, કે શેહેરના સંખડા નુ શુ કેહેવું જો!

ખીજમા,

બાસચ દેખીને લલચાઈ ગયા, કે દીડુ કંસરાઅનું રાજ જો
 કે મથુરા નગરી હરીન મન વસી; ત્યાર ગોઢુળ સંધુલાજ જો,

ખીજમા,

કે હરી મનોહર મુરત સાંભરે, કે સગની સકતે લાગે મી । જ
 કે રવામા રૂપનાયના એ છે ગાનાવાને તે નો રાગ યદને બેઠો જો,

ખીજમા,

ગરબી: ૫: મી

કે શાને રીસાવીન જવળા છા, કે મોહન મથુરાની વાટ જો

કે અકકડ લાગે ન ખાતે વસી કે હમન પારવા શા માટે જો શાને,

કે રથમાં ખસાડ્યા અતરીનને; કે હરીને સમજેવીને કેજે જો

કે હમન મેળનાં કેને આશરે, કે પ્રભુટ રાગે તમારી લેજે જો;

શાને,

કે હમગંધર બાંગી ઘેજાં કરયાં કે દીડુ કિજળુ એટલું દુધ જો,

કે હમે રવામી રતા મેલીયાં તેજે અમનું માડયું બુધ જો, શાને

કે સર્વે સોળ વરસની સુદરી, કે પરીઆ પીકળેના વીજેગ જો

કેહે રૂપનાયના સ્વામી સાંભળા કે આપણા કયાજનમના વીજેગ જો

શાને રીસાવાને,

ગરબી ૬ હી

કે આધવ આજ બલે તમ આવીઆ, સંધેશો સામ નહો કંઈ બા-

આ બે

૬ મોહન પાંસે છે એક મોરબી, આજ વીનતાને રોડ ઉપજાવ્યા
જો, ઓધવ

૧

ઓધવ આજ અનુપમ સાંભળ્યું તે તો હસવા સરખી વાત જો
૬ ઓધવ કુળજ દારી કંસની તે તમે જાવ્યા લખમીનાથ જો,
ઓધવ,

૨

૬ મેકુળ મેહેલીને મથુરાંગયાં; કેત્યાંજીને મોટા પ્રાકમકીધાં જો
૬ મત્ત રીદાએ મામો મારીએ; કે માનવીતાને માહાસુખદીધાં જો;
ઓધવ;

૩

૬ જાણે દગ્ગર વર સતી હોસડી; ફેફે કરતી ફાફળ આવે જો;
૬ રસાપી રસ રાવ તારો હોયો રી રા, રેલી રેલી રી રી રાવ્યા રેજો
ઓધવ;

૪

સાતવાર

આદીને આનંદ સર્વયરકહું છું રે

મારે ગીરધરશું ધરવામ વળગ્યાં ગુહ્યુ રે
સોમે પાંખ્યા સુખશીવજી ફળીયારે
નંદજી નો લાલ મુજને મળીયા રે
આ મંગલે મને હેત હરીશું લાગ્યું રે
આ રદય કમળનું બાંજુ દષ્ટયે વાગ્યું રે
આ ખુવ આગ્યો સુવ જોવા જમ્યે રે
આ છાંતીકરીએ ગુજ વાદલાં થઈએ રે
આ અહસ્પતી ગુર પ્રતાપ સુખજે સહુને રે
આ સખી વણો આનંદ રાધા વહુને રે
હુકરના સરવ જોલ સૌને જમતા રે
આબેતાળી હાથ રજની રમતા રે

આશની શ્વરે સંદેશો હરીને કહાવ્યો રે
આ જોગ અન્યો છે આજ રમવા આવો રે
આ સાત વાગે જ ગાય નરને નારી રે
તેનો વૈકુંઠ વાગજ થાય દેવ મારારી રે

આઠ વાર (કારતજે કાજળ નતજીનું એ રાગ.)

- આદીતે અકળ કળાતારી, જલ રે હું તો વદન કમળ વારી
ત્રીકમજી હું તો છું તારી. આવોને ઘેર જસોમતીના જાયા,
મને તારી વાગી છે માયા. આવોને. ટેક. ૧
- સોમે તો સોમે એલગી, મને તો તારી લેહે લાગી
કટારી કાચ જડે વાગી આવોને, ૨
- મંગળે તો મન વિચાર કરીએ, ધીરજ તો કેમપેર ધરીએ
દાવસ રાત રો રોમન મરીએ, આવોને. ૩
- અધે તો બુદ્ધા વિચારા દુઃખ ર માડ દાલ મધે માંગ
ત્રેલ અગતીમાં શીલ આજો આવોને. ૪
- ચૂરવા ગુણ ગાઉ તારા અવગુણ શા છે હમારા
આંખે રહે છે આંસનીધારા, આવોને, ૫
- શુકરે શુકરીએ હેલી નમેરો તો નાથ ગયા મેલી
કવે માડ કાણ થશે બેલી આવોને. ૬
- સતીવારે સામળીઓ આવ્યા થાળ ભરીમોતીડે વધાવ્યા.
ગોપીના સુખસાગર કાવ્યા આવોને ૭
- સાનેવાર સમજન ગારો; તેના સહુ દુખ દાણીડ જશે
કવીકહે સુખ સંપત થારો; આવોને. ૮

આઠવાર: રાગ ઊપરનો.

- આદીતે નમુ હું તુને ધારી હુતો દાશી જલ જલિહારી:
વારે વારે જલ હુતો વારી: આવોને ઘેર નંદતણાસાલા: ટેક: ૧

સોમે સોભા સોભારી: મને લેહે લાગી તમારી	
કાલજડે વાગીછે કટારી: આવોને:	૨
મંગળે ધ્યાન તમારું ધરીએ: આવીને સાયં હોમોને કરીએ	
નાલા વિના રોઈરોઈને મરીએ: આવોને.	૩
બુધે તો સુધી નથી મારી: દુઃખ મનમાંતો વધારી	
હવે મુજને હોયોને કોઠારી:	આવોને: ૪
ગુરુવારે માળા બધુ તારી: શે અવગુણે તો વીસારી	
પ્રભુ તમે વિનતી સુણો મારી:	આવોને: ૫
સુકરે સુજ નપટે હેલી પ્રભુ નમેરા મધ ગયા મેલી	
હવે નથી કોઈ માઝં ખેલી	આવોને: ૬
શનીવાર હેન મુજપર લાવ્યા. પ્રભુજી મારે ઘેરતો આવ્યા	
મોર્તાના યાળ ભરી વધાવ્યા:	આવોને: ૭
સાતે વાર જે કોઈ માગે: જનમો જનમ નાં પાશ્વરીત વનમે	
કેહે કોયો સુખીઆં ઘણાં યાશે:	આવોને: ૮

સાતવાર

(રઘુપતી સંમ રૂદ્રમાં રેહેજેરે એરાગ)

રાધે કલ્પું માનની તું મારે એમાં સુખ છે તેનું નાશં	
રાધે કલ્પું માનની તું મારે;	
શાંતે રીશ ગદીછે આવીરે: નથી મુક્તી માન મનાવીરે	
તેનું કારણ દેની બતાવી	રાધે કલ્પું: ૧
હવી પ્રગટ યાશે ઘડી જેમાંરે: પછી દિવસ જસે ક્યમ પ્રહંમાંરે	
તેનું જોતી વિચારી રૂદ્રમાં:	રાધે કલ્પું: ૨
શોમને મનસુગો આવેરે: પ્રતી હૃત્તર કાંઈ ન બતાવેરે	
કહેતો તેમની પાઘ મનાવે	રાધે કલ્પું: ૩
જોમે શાંતે આશાન કરયુછેરે આશું તેવમાં નીરં બરયુછેરે	

હ; ખ આવડું જ્ઞાને ધમુંછે:	રાધે ૪૬	૫
ખુધ ક્યાં ગઈ સમગી તારીરે એઠી પીક સંગ રાસ વધારીરે		
એતો બન્યો ને હ; ખ કારી	રાધે ૪૬	૫
કુર થઇન સહુને સીદેતીરે તેતું ક્યમ થઇછે હસેતીરે		
તેતું કારણ ક્યમ નથી કેતી;	રાધે ૪૬	૫
છુંકરશે હાંવાં મને બોલાવીરે રાખી મુગટમાં મનની બાવીરે		
હીધું માનનું મુલ બતાવી;	રાધે ૪૬	૫
એમ સુણી સખી કેતું ઘેલીરે; તેતો તાર પ્રતી બીબાં હેલીરે		
હરી દેખાડું ચાલ સાહેલી	રાધે ૪૬	૫
એમ સુણાં માંમા અઢળક ઢળીઆંરે જમ પ્રાણ પ્રાતમજી ને મળીયાંરે		
મધે સુખ રા. ધુંમાં બળીયાં:	રાધે ૪૬	૫
જાતવાર ને માન ચરીતરે સુણતાં સહુ થાય પરીતરે		
આ રામની લીલા વિચીતર:	રાધે ૪૬	૫

ગણાણાની તથા.

સખી પડવે 'રણુ જમનં કામ જાણે.
 રૂડા રણુછોડી નો ધર્મ વેગે વખાણેરે;
 સખી બીજે બાગણાજી બાલ કેરુછે એવારે
 ગખશે તો રહેશે તોમ કપનં એવારે;
 સખી ત્રીજે તુલસીજી નાં નન રણુજી ને ખ્યારાંરે
 હાથમાં પાતે હરીના જન શોભે સાતારે.
 સખી ચેથે ચાલ્યા જાય વરમી વાટેરે
 રૂદયમાં રણુછોડ રાય મળવા માટેરે
 સખી પાંચમે પળ્યા પંથ તડકાતન માંરે
 શેવા કરે હરીના જન મારા મનમાંરે,
 સખી છઠે ને છાંયા અગ ધણી નાં ધરીયાં રે
 રાખે રૂદીયા સાથે રંગ હવેમન હરીયાંરે

સખી સાતમે સુંદર સ્યામ મોહન મળીયારે	
હુંતો આવીશ તમારે ગામ ફેરા ફળીયારે	૭
સખી આઠમે જોડી વેહેલ બળવંત બેઠારે	
પુર્વ દેશમાં કરી મેહેર પંથમાં પેઠારે	૮
સખીનુમેનમ્યા જય આણી રાખેરે	
શેવક સુતા સાંગી માંડી હરી રથ હાંકેરે	૯
સખી દશમે આવ્યા ડાકોર દરજી રશીયારે	
તે ઠેકાણે ડાકોર વાણે મારો વશીયારે	૧૦
સખી એકાદશી નાં જન યુગળા ઘેસ્યારે	
મધગતે આવ્યા મરણજી હરજી હેરાંરે	૧૧
સખી બારશે ગાંધ્યાં છે માત્ર રોવકથાં છાંનાંરે	
સોનું તો સવા પાવ પુજીમાં પામ્યારે	૧૨
સખી તેરશે યુગળા ઘેર પાછા ફરીયારે	
સાતમે સુંદર સ્યામ મોહન મળીયારે	
હુંતો આવીશ તમારે ગામ ફેરા ફળીયારે	૧૩
સખી આઠમે જોડી વેહેલ બળવંત બેઠારે	
પુર્વ દેશમાં કરી મેહેર પંથમાં પેઠારે	૧૪
સખીનુમેનમ્યા જય આણી રાખેરે	
શેવક સુતા સાંગી માંડી હરી રથ હાંકેરે	૧૫
સખી દશમે આવ્યા ડાકોર દરજી રશીયારે	
તે ઠેકાણે ડાકોર વાણે મારો વશીયારે	૧૬

સુંદર તથા

પડવે તમારું નામ હું રહી જાણીરે	
આ બર દગલા ની માંગ મુજબ નાંખીરે	૧
ખીજે તમારું ધ્યાન હું નવ ચુકીરે	
હું અબજા હું નાર રખડતી મુકીરે	૨

જીજે તમારી વાટ જોઈજોઈ થાકીરે	
નથી મુકીમેં એકે વાત કાંઈ એક બાકીરે	૩
ચોથે પ્રભુ ચીંતા મનમાં બહુ ધારીરે	
હું શુંકરું આજાર ધણી દુખી ચારીરે	૪
પાંચમે પ્રભુ પાતળા ઘેર આવોરે	
હું જોઉં તમારી વાટ હેત ચીંતામાં લાવોરે	૫
છઠે જોગાળા છેલ્લે છળીલા મારારે	
હું જુઝું દીનને રાત વિના તમારારે	૬
સાતમે સંતાપ મને બહુ જાગેરે	
મુનું મંદીર ખાવા ધાય બીક મને બાગેરે	૭
આઠમનો દાઢ કીધો મેં બારીરે	
આરે પાસ જોઉં ભગવાંન હુંનીલાળીરે	૮
નોમે નમળા નામ ગતી શીમારીરે	
આવો આવો ને ભગવાન જાઉં બલિહારીરે	૯
દશમે દશ દીશા એ જોવા કુતો લાગીરે	
શેના આવ્યા ભગવાંન હોંશ મારી બાગીરે	૧૦
એકાદશી નાં વ્રત કીધાં સારારે	
જેથી જાય સર્વે દુઃખ સમજી મન મારારે	૧૧
દ્વાદશીનાં કીધાં પારણાં ચિત્તધારીરે	
મળવાને શ્રીભગવાન જુઝું હું નારીરે.	૧૨
તેરશે તેડીહરી પુરો આશ મારીરે	
જેથી યાય અતિશય મુખ મનમાં બારીરે.	૧૩
ચૌદશે મળ્યા ભગવાંન સંકટ ગયાં નાશીરે	
અરજ કરાને ધ્યાન ધરેછે દાશીરે.	૧૪
પુનમે પોંચ્યા કોડ તથો થઈ પુરી રે	
કહે છોરો જોલો શ્રીભગવાંન વાત એ મુરીરે	૧૫

પંદરતથા

પડવાની પણ પ્રીત ગટ મટ ભુલીરે	
મારા હરી વીના એક વાત સરવે સુનીરે	૧
ખીજે ખામે વેશ રહીછુ ખાળીરે	
આ ધરમાં કેમ રહેવાય વાગે તાળીરે.	૨
ત્રીજે ત્રીજુબંન રાય રાજ પધારેરે	
હરી આવોને આપણે ઘેર હેત વધારેરે.	૩
ઘોથે ચંચળ નાર ચતુરા ચાલેરે	
પેસો વડાદરાનો વૈદ દુઃખમાં ટાળેરે.	૪
પાંચમના પડદા હરી શું રાખ્યારે	
મારે પ્રેમ રસ પીવા કાળ હરીરસ ચાખ્યારે.	૫
છહીના લખીઆ લેખ તેતો કેમ ટળશેરે	
મારા પેલા બવની પ્રીત આવી મળશે.	૬
સાતમના સંતાપ હરી શું અમનેરે	
આ શું કહીએ મહારાજ લાજ નહીં તમનેરે.	૭
આઠમે ઓછા થાય હરી હોય હેલીરે	
મારે સોળ ગોપીઓ નો સાથ રમવા ઘેલીરે.	૮
નોમે નમેરા નાથ નમેરા ના થઇએરે	૯
આ ગોકુળીયુ મેલી મયુરાં નાં જઇએરે.	૧૦
દશમે દીન રાત દેહી મારી દાઝેરે	
ધેર નાવલીઓ રીસાય તે ઘણું સાલેરે.	૧૦
એકાદશીનાં વૃત મારે કરવાંરે	
શ્રી જમનાંજનાં ધ્યાન મારે ધરવાંરે.	૧૧
દ્વાદશીને દહાડે દરશન અમને દેજેરે	
મારા સામળીઆ ભગવાન સનમુખ રહેજેરે.	૧૨

તેરશના તો તંન અમારા દુટયારે
 આ હરી હરી કરતાં હોઠ હમારા મુકયારે. ૧૪
 ઐહશે તો ચતુર નર વાહાયારે
 ઘેર રાધા સરખીનાર સું રીસાયારે. ૧૫
 પુનમે તો પંદર તથો થમ કહાવેરે
 મુને સેજડીએ સુતાં નીંદ્રાન આવેરે. ૧૬

પંદર તીથીઓ

પુનમે અમને પુરણ દરશન દેજેરે છોગાળા
 દયાકરી મારી દેહના દુઃખડાં બોજેરે મોરલીવાળા ૧
 પડવે આવી પકડે મારી બાંયરે છોગાળા
 કાંધે હત ગુરની સીતળ રાખા બાંયરે મોરલીવાળા; ૨
 બીજે મારી બાળક મુદ્દી કાપેરે છોગાળા:
 દયા કરીને શિવળ સુખડાં આપેરે મોરલીવાળા ૩
 ત્રીજે હુંતો તત્પર થઈને બેઠીરે છોગાળા
 મુખની વાણી લાગી મુંજને મીડીરે મોરલીવાળા ૪
 ચોથે ચતુરા શું ગયાછો મુકીરે છોગાળા
 કાંધે લેહે લાગી મે લાજ સરવની મુકીરે મોરલી વાળા ૫
 પાંચમે પુરયુ વરતિ કેહેવાયરે છોગાળા
 મુજથી હરી વિના ધડીએ ના રેહેવાયરે મોરલી વાળા ૬
 છઠીના લખ્યા લેખ તે કેમ ટળશેરે છોગાળા
 મુજ પ્રતિ પ્રતાના કારણ કરવાં પડશેરે મોરલીવાળા ૭
 સાતમે હું ગુણ તમારા ગાતીરે છોગાળ
 આ મોરલીને શબ્દે હીંકુછુ માતીરે મોરલીવાળા ૮
 આઠમે અવતરીઆ અંતર જામીરે છોગાળા
 નવવકુળમાં જનમ્યાછે અંતરજામીરે મોરલીવાળા ૯

- નોમે કરવા નરપતીનાં કામરે છોગાળા
 મુજ મંગળ વાશી ગયાં મથુરાં ગામરે મોરલીવાળા ૧૦
 ફસમે દાવાનળ આવીકાપ્યોરે છોગાળા
 કાંઈ માંમે કંસ મારીને રણુ સ્થંભ રાખ્યોરે મોરલીવાળા ૧૧
 મારશે વંદ્રાવન રસતો ઝાલ્યોરે છોગાળા
 મુજ અપુશજીવન શું મેલોછોં વીસોરે મોરલીવાળા ૧૨
 તેરશે કાંઈ ચરણ કગળ ચિત્ત લાગ્યુંરે છોગાળા
 કાંઈ જનમેાં જનમની બકિત તમારી માગુરે મોરલીવાળા ૧૩
 ચોદશે કાંઈ ચરણ કમળની દાસીરે છોગાળા
 મુજ મંગળ વાશી ગયા મથુરાં નાશીરે મોરલીવાળા ૧૪
 અમાંસે કાંઈ ધરણી ધર કેહેવાયરે છોગાળા
 કાંઈ નરશીલ મેહેતોં ગુણ તમારા ગાયરે મોરલીવાળા ૧૫

પંદર તીથીઆ

- હરી હઠ મેલને રાધે, મેરી સંગ જોલને રાધે
 અજોલા જોલને રાધે: હુ ધટડા જોલને રાધે
 કળા મેરા માનને રાધે: ૧
 પડવે મોરી સાહેલડી પીકજી વાડીએ જનય
 પીકજી લાવે દાડમ ગોરી જોલને પીકજી આમ
 હરી હઠમેલને રાધે: ૨
 ખીજે મોરી સાહેલડી: ખાખોજ કુઓ ચંદ
 કાદમ કેરે હંતડે ગોરી આસો માંડયો કંદ
 હરી હઠ મેલને રાધે: ૩
 ત્રીજે મોરી સાહેલડી તરી આજ વારો વાર
 આશું જુલી સુંદરી: જુલી કંકને કાજળ સાર
 હરી હઠ મેલને રાધે: ૪

એધે ચમકતી મે સુંઘી જોખન બાળેવેશ
બરજોખનમાં એકલી જોના પીડ ગયા પરદેશ
હરી હઠ મેલને રાધે

પાવમે મોરી સાહેલડી પંચ પક્ષંગ કંથ દુર
બરજોખનમાં એકલી મારે જોખન બચ બરપુર
હરી હઠ મેલને રાધે

છંદે મોરી સાહેલડી છઠીજ પારો વાર
પરદેશી રાજ પધારશે આપણે એશી શું લાગે બાર
હરી હઠ મેલને રાધે

સાતમે મોરી સાહેલડી સાતેજ કીધો નોડ
એમાસાની રત ચીકણી ઝીણા ઝર મર પરમે મેલ
હરી હઠ મેલને રાધે

આઠમે મોરી સાહેલડી આઠજ જોડા જોડ
પરદેશી રાજ પધારશે આપણુ એશી શું મોડા મોડ
હરી હઠ મેલને રાધે:

નોમે મોરી સાહેલડી નવસાંજ પેહુકે ચીર
હીપક લેત્ર મેડે ચડું: મારે નયણે વહુટયાં નીર
હરી હઠ મેલને રાધે:

દશમે મોરી સાહેલડી દશરા પુજવા બચ
પુજ્યા તે નર પામીયા મારા રાય ગદા બરધાર
હરીહઠ મેલને રાધે

અગીઆરમે મોરી સાહેલડી મે કીધી જીવરાત
પરોઢીયે ઉઠી પારણાં હડં મને કળણ જોયાની ધણી ખાંત
હરીહઠ મેલને રાધે

બારમે મોરી સાહેલડી બારજ બંધ્યા બંધ

હરનારા નર હશી ગયા એતો હદીએ ન છુટે બંધ

હરીહર મેલને રાધે

૧૩

તેરશે મોરી સાહેલડી વાદળ બાંધ્યો રંગ

એસડની મુળી એકછે મને ડશીએ કળ્ણ મોરંગ

હરીહર મેલને રાધે

૧૪

મોહશે મોરી સાહેલડી પાસા લીધા હાથ

મે નાંખ્યું પડશે પામરા એતો પડીઆ છે બારેવાટ

હરીરહ મેલને રાધે

૧૫

પુનમે મોગી સાહેલડી પુરીજ કરજો આશ

મે નાંખ્યું હરી આવશે હવે થઈ બેહીધું નીરાશ

હરી હર મેલને રાધે

૧૬

પંદર તીથીઆ

પડવે પાતળીયા ગારધારી મારે ઘેર આવજોરે લોલ

બીજે બાળક બેડાં બહાર કે મેં સમજાવ્યુંરે લોલ

ત્રીજે ત્રાણ ભોવાંન નો નાથ કે મોતીડ વધાવીયેરે લોલ

ચોથે બોલી ચંચળ નાર કે મથુરાં ની વાટમારે લોલ

પાંચમે પગલાં બરજો પ્રેમ કે મારેઘેર આવજોરે લોલ

છઠે છાગાળા ભગવાંનકે ભગતને તારજોરે લોલ

સાતમે સરદર કરે એક નારકે ગોકુળ ગાંમનીરે લોલ

આઠમે અવતરીયા ભગવાંનકે; નિરખું નાથનેરે લોલ

તોમે નરતર કરે એક નારકે ગોકુળ ગાંમનીરે લોલ

દશમે મારયો માંમો કંસકે મથુરાંની ગાટમારે લોલ

એકા દશી પરણી લાવ્યા નારકે સનભાંભા ખરીરે લોલ

બારશે બહુ બળીયા ભગવાંનકે; દશો દીશ વાપીયારે લોલ

તેરશે ધન ધુવે એક નારકે; ગોકુળી ગાંમનીરે લોલ

ઐદરો બનશી બટને ચોકકે રાસ રમાડજોરે લોલ
પુનમે પંદર તથો થમ પુરીકે; હરી ગુણ ગમ રહીરે લોલ

પંદર તીથીઓ

સખી પડવેતે પંથે ચાલ્યારે મહા વનનાતે મારગ જાલ્યારે
સાથે સીતાને લક્ષ્મણ બાળા રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજોરે
સખી બીજોતે મઠીમાં બીરાજોરે જોવાં નદીઆ તથાં નીર-
ગાજોરે

રાંમ મેલી ગયા રૂડું રાજો રઘુ પતી રાંમ રહેમાં રહેજોરે
સખી ત્રીજોતે વનકેરી જાડીરે દશ દુષ્ણ મંગાવે છે દહાડીરે
સારી સોમે સીતાજીની વાડી રઘુ પતી રાંમ રહેમાં
રહેજોરે

સખી ચોથે કેવડીઓ મેહુકેરે; ફાલ્યો ફુલ્યો ને મોગરો
મેહુકેરે

ઐવી લીલી લતા આ લેહુકે, રઘુ પતી રાંમ રહેમાં-
રહેજોરે

સખી પાંચમે પોપટ પાળ્યોરે પાંખ લીલી ને કાંઠો કાળોરે
મુજે રાંમ બહુંતો બાળ્યો; રઘુપતી રામ રહેમાં
રહેજોરે

સખી છઠે છેતરવાને આળ્યોરે; કુડા કપટી રાવણ
સાથે લાળ્યોરે

બે મુખનો મરગ બનાવ્યો; રઘુપતી રામ રહેમાં
રહેજોરે;

સખી સાતમે શ્રી હરો ગસયોરે; વાડી બેળી કરાડ્યા
છે બમરારે

રૂખ સાહીને ઉપાડ્યા ડમરા રઘુપતી રાંમ રહેમાં

રહેજે

સખી આઠમે એને નીહાજોરે; ધનુષ ધારીને અગસો

માયો રે

ધ્રુમ મરતી વખતે પોકાયો; રઘુપતી રાંમ રહેમાં રહેજે રે

સખી નોમેને નાખ્યો તીરરે; જઘ વાગ્યો અગના સરીરે

વારે ધાળે લક્ષમણ વીર; રઘુપતી રાંમ રહેમાં રહેજે રે

સખી દશમે કહે લક્ષમણને રે; બેલી વીરો બાલાવે છે તમને રે

આડી આંણુ દીધી છે અમને; રઘુ પતીરાંમ રહેમાં રહે જો રે

સખી એકાદશી અપવાશરે; લંપટ લેવાને લાગ તપાશી રે

રાવણુ સીતાને લેઈ ગયો નાશી; રઘુપતીરાંમ રહે માં રહેજે રે

સખી આરશે હનુમાંન બળીયોરે; થેકી સમુદ્ર પાર નીકળીયો રે

જઘ જોગ માયાને મળીઓ રઘુપતીરાંમ રહેમાં રહેજોરે;

સખી તેરશે ત્રં બાળુંગાજો રે; હાક હનુમાનકેરી વાગેરે

ભાષ લકાંતે ગદમાં લાગે, રઘુપતીરાંમ રહેમાં રહેજોરે;

સખી ચૌદશે ચિત્ત વિચ્ચારી રે ફાળ વાંદરાંની રચી સારી રે

રાંમે રાવણુ નાખ્યો મારી રઘુપતીરાંમ રહે માં રહેજોરે;

સખી પુનમે પ્રભુજી આવ્યા રે, થાળ બરીને મોતીડ વધાવ્યા રે

માતા કૌશલ્યાને મન બાવ્યા, રઘુપતીરાંમ રહે માં રહેજોરે,

સખી પ દર તથો થઈ પુરીરે; એમાં એકે નથી અધુરીરે

આત્મારાંમની વાંણી મધુરી, રઘુપતીરાંમ રહેમાં રહેજોરે,

પંદરતીથીઓ.

મજ્જુ ભગવાંન રહે માં રહે જોરે, મારાં દુખડાં પ્રજા હરી લેજો.

મજ્જુ ભગવાંન રહે માં રહેજોરે,

૨૪

પ્રજા પડવે તે ધ્યાંન તમારું રે, તેમાં કાંઈ સરે હમારું રે.

તમ આગળ જિનતી હમારું, મજ્જુ ભગવાંન રહેમાં રહેજોરે

- ૧ મુ ખીજે તે અરજ હમારી રે નીત સેવા કરી એ તમારી રે
 માને સહાય કરો સદાકારી. બળુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજો ૨
 ૨ મુ ત્રીજે તે કાજ હમારા રે, પ્રભુ ચરણ સેવી એ તમારા રે
 આશા મનની હમા, બળુ ભગવાંન રૂદે માં રહેજો ૩
 ૩ મુ ચોથે ચતુરાષ્ઠ ધારી રે, છપ્પીનીર ખીએ નીત તારી રે
 દીનથી અરજ હમારી, બળુ ભગવાંન રૂદે માં રહેજો ૪
 ૪ મુ પાંચમે દરશ તમારાં રે, તેથી દુઃખ ગયાં છે હમારાં રે
 કાજ સુધરયાં સારાં બળુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજો ૫
 ૫ મુ છઠે કશ્ણા કીધી રે; સુંદર ખી ધ્યાનમાં લીધી રે
 હવાર અસ્તુંતી કીધી, બળુ ભગવાંન રૂદે માં રહેજો ૬
 ૬ મુ સાતમ સુંદર સોભી ર, મુરતી જોતાં મન રહ્યું થોભી રે
 નારી રહીછે સોભી: બળુ ભગવાંન રૂદે માં રહેજો ૭
 ૭ મુ આઠમે આજસ તજીએ રે; પ્રભુ સણુગાર સારા સજીએ રે
 બી બાવે પ્રભુને બજીએ: બળુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજો ૮
 ૮ મુ નોમે તુજને નમીયે રે: તેથી બહુ હમે તુને ગમીયે રે
 ને વારે પ્રભુતો ચડીયે: બળુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજો ૯
 ૯ મુ દશમે દયા લાવ્યારે હરી દરશન દેવાને આવ્યારે
 ગતોને મનમાં બહુ ભાવ્યા: બળુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજો ૧૦
 ૧૦ મુ એકાદશી અપવાસ કીધારે દુઃખ સરવેનાં હરીલીધારે
 સ જનને સુખ બહુ દીધાં બળુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજો ૧૧
 ૧૧ મુ દ્વાદશીનાં કીધાં પારણાં: ભગ્ત જનલેછે ઉવારણાં રે
 ભી રજાંછે ભગ્તનાં પારણાં: બળુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજો ૧૨
 ૧૨ મુ તેરશે આવીને મળીયારે જનમો જનમના પ્રાચીત ટળીયાં રે
 ભગ્ત જનનાં નશીબ બળીયાં; બળુ ભગવાંન રૂદેમાં રહેજો ૧૩
 ૧૩ મુ ચૌદશે ઓછવ થાયરે: નર નારીનાં મન હરખાયરે

ખંદર તથા જે કોઈ ગાય! બળુ ભગવાંન રહેમાં રહેજોરઃ
 પ્રભુ પુનમે પોઆ કાડરેઃ ખોલો જ્યજ્ય શ્રી રણછોડર
 છોટા કેહુછે ખેલ કરજોડઃ બળુ ભગવાંન રહેમા રહેજોરઃ

કૃષ્ણ જીવણના મહીના

કારતગે કૃષ્ણ ગયા મેહેલી આંખડીએ આંસુની હેલી
 ગોપી ફરે ગોકુલ માં ઘેલી આધવજી નારે ઘટે તમને
 કે સદ્યએર થાઓર વેહેલીઃ કે વાંકા અંખોડા મેલી
 ફરે એના જોખનમાં ઘેલી આધવજી નારે ઘટે તમને
 કે માગશરે મંદીરમાં રહેતાં ભોજન સાથે ખેસીને જમતાં

હવે હવે રમતની ગાતાં

આધવજી;

ખંદર સેજ પડી સુની; અંતરની વાતો કાચે નવ સુણી
 જાઓ મારા જોખ દે છુટી;

આધવજી

પોશે પ્રીત કરા પેહેલી; ગોવરધન નાથ ગયા મેલી
 વધામણી મોકલજો પેહેલી

આધવજી.

કુખજ સોખ થઇ સાલેઃ વાલો મારો મથુરામાં ચાલે
 તરછોડ્યાં નહ તણે લાલે;

આધવજી

માહા મહીને મારગડે હેતાં આંસુડાં પાલવડે લોહોતાં
 કેરજની જાએછે રેતાં:

આધવજી

કાગણે રંગ રમતાં રોળી સદ્યએરો પેહેરી ચરણા ચોળી
 કેકંકુ કેશરમાં રોળી

આધવજી

ચુદડી મારી કેશરમાં ખોળીએ; વસંત ની વરણાગી કરીએ
 ખેલડીએ હરીવીના ફરીએ

આધવજી

ચૈતર ચોપકરી ચાલીએ: કે દરશન કરશન નું કરીએ
 મથુરામાં મનગમતાં ફરીએ;

આધવજી

કે ચૈતરે ચીત કરી ચુક્યાં; કે હઠડે તન મારાં સુક્યાં;

નારીયે નીશાશા મુઝાં	ઓધવજી	૧૦
જેશાખે વાટ જીવે ગોપી, માયાએના માખાપની લોપી		
કે પ્રીત કુખજ ને આપી	ઓધવજી	૧૧
આવી આરા હાંણુ લેતા દહાડી; મથુરાંમાં રંગ રમતાં નારી		
જે કેમ જીવ્યા ગીરધારી	ઓધવજી	૧૨
મંઠે જાહવને દશીયે તારા મારી કીધી રશીયે.		
કે હવે દરી ગોકુળમાં બસીએ;	ઓધવજી	૧૩
અસાડે મેવલીઓ ગાળે તેનો મારાં હૈડામા દાળે		
જગ રાખો મોહત જલાળે	ઓધવજી	૧૪
કે દીવાસો દેષ ગયા હમન; નથુરાંમાં કપટી ગયા બદલન		
સ્વામી મારા બીજમાં રહાને	ઓધવજી	૧૫
આવણે શુકરીએ સજની ગમે નહી રાત દીવસ રજની		
પ્રીત પર ઘેર થાય સજની	ઓધવજી	૧૬
વાની નારી કહુછુ હુંવારી	ઓધવજી	૧૭
પાતાળ ને સેવન સદાજ નારા, મથુરાંમાં બુધી બની સારી		
ગમે મને મેલેલી માલી	ઓધવજી	૧૮
કે આંખે મારે નેત્રાં, મારાં હૈડામાં રાખે		
કે રાંધાં, મારાં હૈડામાં રાખે	ઓધવજી	૧૯
કે રાંધી મારાં હૈડામાં રાખે	ઓધવજી	૨૦

કુલ ના મહીના

હાથડે કબજા ગયા ખેડી, મારેધોર આવો નવમાળી
કમળ કેમરે ગમે કાળી; આવો હસી રાસ રમો વાહાલા
માગશરે મારગડે રમતાં; ભેજાં ખેડી ભોજનીયાં જમતાં

હવે હરી કેમ નથી ગમતાં આવો હરી
 પોષે તે સોસ પડ્યા હમને તીકમજી શુ કહીએ તમને
 રીલાશા સારે હીધા હમને. આવો હરી
 માધે માહા અધારા રાત્રો ફલડાંયે બીજાવી ખાટયો
 રાહાંલે લીધી મથુરાંતી વાટયો: " આવો હરી
 રાગણે ફેર ફેરે હોળી: પેહેરણુ ચરણાને ૧૧
 મુઠ્ઠી મારી કેશરમાં રોળી: આવો હરી
 મૈતરે ચીન કરે ચાળા: મધુવન મોરલી ૧૨ વાળા
 દરશન દો ડાકોર વાળા: આવો હરી
 પૈશાકે વાટકડી નેત્રી: ઉભી રહી ધુસ કડે રોતી
 પાલ વડે અસુડાં સોતી આવો હરી
 જોતો જગજીવન આવે વધામણી સહુ ભોંકા લાવે
 રામો માગે કેળું એનાકહાવે આવો હરી
 અધારા રાત્રી રજા આવો હરી
 બેચારો તે વાત થશ પાંકી આવો હરી
 માનવુંતા સત્યડી એ રંગે નહીં નીર ધણું ઢગશે
 માલાલા માન શી રતે પાર કનગે આવો હરી
 માદ વેળા વળે માન પાલ વધ રિ વળેન કાંડે
 માલો માલ રંગેન વાળા આવો હરી
 આગા નાવ ૧૧ રી દીવળા રાતે તકુ કે તુ ૧૧
 માહામા નિતા ચારી દોવાળી આવો હરી

રાત્રીકાળના મહિના.

કહોને સખી કારતક કેમ જનશે કે વનમાં મોરલી કાણુ વાશે
 કે મહિના દાણી કુણુ ધાશે કે જુમના જવા દો પાણી.
 કે મામજરે મન માઈ મળીયું કે બિખીયા ભાવ થકી ટળીયું

- કે જેમ લુણ પાણીમાં ભળીયું કે જીમના. ૨
- કે પોશે શેસ પડ્યા અમને વહાલા મારાશું ન કહીએ તમને
- કે દીમાશા દીધાછે અમને કે જીમના. ૩
- કે માથે મકર તણે માને કે ટુલ્લીયાં વેરંતી ખાંતે
- કે વાહાલાજી મારા મથુરાંની બારે કે જીમના. ૪
- કે ફાગણે ફેર ફેરે હોળી કે આછા ચરણાને યોળી.
- કે ચુંદડી મારી કેસરમાં રોળી કે જીમના. ૫
- કે ચૈતરે ચતુરા ચિત્ત ધરતી વાહાલાજીના ગુણગાતી ફરતી
- કે તોય મારે વાલે કાંધી નરતી. કે જીમના. ૬
- કે વૈશાખે વાયા વાવલીઆ. કે ઘેર પધારોના વલીયા.
- કે દૂધડે ઘોઢ તારા પાવલીયા. કે જીમના. ૭
- જોડે જગજીવન આવ્યા કે સહુ લોક વધામણી લાવ્યા
- વાલાજી મારા કશુંના કાવ્યા કે જીમના. ૮
- અસાડે અખળા થઈ જાંખી વહાલે મારે બર જોખન રાખી.
- નિચારે હવે વાત થશે વાકી કે જીમના. ૯
- આવાણુ સરબડીયે વરસે કે નદીએ નીરઘણાં ઢગસે
- કે કાચલડીયાં ટહ કડીયાં કરશે કે જીમના. ૧૦
- ભાદરવો ભલી પેરે ગાળે કે સાયર ઘેર વલોણુ વાળે
- તે તો મારા રૂઢીયામાં દાળે કે જીમના. ૧૧
- આસોની રજની અજવાળી કે સેવવણુ કે સુંવાળી.
- કે વાલા વીના આશી દીવાળી. કે જીમના. ૧૨
- કે રાધાના હાથ સોનાની ચુંડીકે રમતાં દીસેછે રડી.
- દુઃખ સર્વે ગયાંછે ખુડી. કે જીમના જવાહો પાણી. ૧૩

બહુચરાજના મહીના,

શીવશંકર બાબા ઐ રાગ.

અછતે ચીત ઘણું બાંધ્યું નમી નમી બહુચર આરાધુ;	
મન માઈ ગોખે બધ લાધ્યું, શેવોને સંખલ પુર રાણી	
બધ સાખે વાવડીઆ વાપા, ચાજના મદ લાગી આયા;	
અંબાજીની મોટીંઝ માયા, શેવોને સંખલપુર રાણી,	૨
બેઠેનો જીગતી છે સારી, દરી દર અલાયકા ન્યારી?	
નકાં ગોખ ઉપર બસીહારી.	સે ૩
અસાહેનો મેઘ ઘણા ગાળે, જીવન ર બહુચરને છાજે,	
ચાર પહોર વાવડીયાં વાગે;	સ ૪
બાવણુ સરવડીએ વરસે. માજી બહુસો તો તરસે:	
નકી બીગન અથગન સરસે	સે ૫
માદરવા બસી પેરે ગાળે સંકતે સનમુખે થાળે	
જુડતાં બાવલડી સાળે,	સે ૬
આસે આસે આવી દીવાળી, આજતાં છે અંબાને કાળી:	
ગરખે રમે મોટાં મદાકાળી. શેવોને.	૫
કારતકે કાયલડી આસે નાઆવે માજી નેતોસે	
મેજેતાં વીભાવન હોસે. શેવોને.	૮
માગશર માગસાવર નાહે આવર આવી ગરખાતો ગાપે	
મેવકની મા કરજે સાહે શેવોને.	૯
પાસે પ્રીત ઘણી ધારો પાંચ લીધા ઉગારી.	
કૌરવ સરવ ગયા હારી. શેવોને.	૧૦
માહેનો મને નથી ગમતું મન માઈ રહેછે મમતું	
મન માઈ માજીમાં રમતું શેવોને.	૧૧
કાગણે ફર ફરતી લાગી. પેદેશીં ગાએ ચરણાંને ચાળી.	

કેસર બહુ છાંટયાં છે ધોળી.	શેવોને.	૧૨
આરેમાસ પુરણુ કીધા	હઠીતને કંડ બલા દીધા	
દેવતા સહુ ઉગારી લીધા.	શેવોને.	૧૩
આશો સુદ બીજા યુધ વારે	આરેમાસ થયા નિરધાર	
વસવની કરળે માવારે.	શેવોને.	૧૪

ધામળુ દાસના મહિના

કારતકે કોડામણીરે શીળી પુનમકેરે ચંદ વાલા		
રાધા કરે હરિની વિનતારે ચરણે રાખગોર્વીદ વાલા		૧
નાગશર મેલી ગયારે પીકે ગયા પરદેસ વાલા		
બર જ્યેનમાં ભામનીરે અગળા આગે વેશ વાલા		૨
પેપ માસે પુજામણીરે માંમળ સદ્યર વાત વાલા		
શ્રી કૃષ્ણ ગાદ્યા દારકરે સાંતસે ગોપીઓના નાથ વાલા		૩
મહા મહીને મન મહાકરે ચીતદું વ્યાકુળ થાય વાલા		
શમળાં લાગ્યાં શ્રીરામનારે દોહા બદવરાય વાલા		૪
કાગળુ માંમે ફરકીયાર વાગેછે તાલ મરદંગ વાલા		
મધુરી શી વગાડે વાલો વાંસળીરે ટુંગી ખેલે ગોર્વીદ વાલા.		૫
મહતરે ચિંતામણીરે નાગે નવલ દાર વાલા		
કોમલ લાવે પીકેની વધામણીરે આપુ એકાવળ દાર વાલા		૬
વહસાળે વન વેડીયારે વેડીછે દાડમગણ વાલા.		
કોયલડીટકકરેરે સરવો લાગે એનો સાદ વાલા		૭
કંડ મહીના નાં રણુતપેરે જેવા કિનાળાના તાપ વાલા		
કંડામાં જવાળાપરજગેરે કિમા રહે રધુ નાથ વાલા.		૮
અશાડ ભંડે ઉચ્છયોરે થાય વિજળીઓના વેગ વાલા		
બક્ષીરે ઉલટી. ભેની વાદળીરે વરસ્યા આરે મેઘ વાલા.		૯
આવળુ વરશે સરવડીએરે નદીએ નીરમળનીર વાલા.		

બીજે તે રાણી પદમણીરે ભીખય દક્ષણી ચીર વાલા ૧૦
 બાદરવો ભક્ષે ગાજીઓરે શીતર ચઢ્યાં શરીર વાલા
 ગોરાદેભી જન્યાં ઘર આગણેરે પીઉડો ભીખય પરદેશ વાલા. ૧૧
 આસો માસે હીવાલડીરે સુંદરી સજે શણગાર વાલા
 લેલાવટટીલડી સોહામણીરે કંદે એકાવળ હાર વાલા ૧૨
 બારેમાસ પુરા થયારે આવેલો અધીક માસ વાલા
 ગાય શીખેને સાંભળે. રે વીનવે થોભા ઘાસ વાલા. ૧૩

શીવજીનો ગરબો.

કારતકે કીરતી બહુ કરીએ બોળા તારું ધ્યાન રહેવરિએ
 બોળા થકી ભવસાગર તરિએ આવો હરી શીવ સંકર બોળા
 શીર માંહે પ્રવડાંનાતોરા આવો હરી. ૧
 હાથમાં ભમ્બુતના ગોળા આવો હરી. ૨
 માગસરે મહા મંગળકારી બોળે સિધે લીધીછું તાળી
 બોળા તારા કુખપર બહુ વારી. આવો હરી. ૩
 પોસેતો. પ્રાણુ થકી પ્યારા રહે થકી નવ રહે વીસારા
 સંકર મારી આંખો થીપ્યારા. આવો-- ૪
 માહા માલીને વસંત પંચમી આવી ગવરીતો ગુલાલુ ટું કાળી.
 બોળાને મનતો ગંગા અતિ ભાળી--આવો--શીર--હાથમાં ૫
 કાગણે કાગ ખેલું હરશું શામ ગોરી માયા લાગી તમશું
 આવો હોળી ખંડુ સંકર યુ--આવો--શીર--હાથમાં ૬
 ચંદતરે ચિત ચરણે લાગ્યું બોળાનેતો થીર કરી આપો
 શંકર મારા રૂઢીયામાં રાખુઃ આવો--શીર--હાથમાં. ૭
 વધસાખે વાર લાગી તમનેઃ નરોચ્યાનીતો હોંસ ઘણી અમને
 બોળા શબ્દ શુકરીએ તમને; આવો--શીર--હાથમાં ૮
 જોડેતો જુગતી બની સારી--નારી પેહુરી કસુબા સીડી

ગઠામાંને ગંગા વસે પ્યાગી આયો-શીર-હાથમાં ૭
 અખાડે ગગન ગરજે બહુમેલ, મોરલી આતો વણુટદુકરે
 ગંકર મારા દરમે લખ્યા લેખ, આયો-શીર-હાથમાં ૮
 સાવળે બની શીતલી શોભા, આસો જઘએ સામેશ્વર લેવા
 ગંકર મારા બચના દ; ખ ખાયા આયો-શીર-હાથમાં ૧૦
 માદરનેતો ભાગતળા ભોગી, દર અંગે કનીયા શીવભેગી.
 મારી શુધ લેને શીવ ભોગી, આયો-શીર-હાથમાં ૧૯
 આશાએ નાંગ ઉઠે આવી ભોળા વિના કેમ રહેશે રાજની
 કેવળ બગ દીવરાકે રજની, આયો-શીર-હાથમાં. ૧૨
 એ પદ કોઇએ નવ ગાયા ભોળા સડ સખીઓને મન ભાવ્યા
 નાનું ગુણ રાગુછોડે ગાયા. આયો-શીર-હાથમાં. ૧૩

(પતીને પરદેશ જવા દેવા વિશે ના મહીના.

(અંધારા સંદેસા કેળે શામને)

કારતક મહિને અખળા કરેછે કથને હવે શિયાળો આવ્યો ગ્વામી
 નાથજે લીમાળુના વાંચારે હલકી ટાટમાં, શું શોધે પરદેશ જવાનો
 આથજે. એમહિને ના જઘએ પીઉ પરદેશમાં ૧
 માગશર મહિને લોંછા ઘણી મન માવરે રસીયા સંગ રમ્યાની માજમ
 રાતને. ધુધટૂંડા કાઢીને ઘર આગળ ફરે પીઉ મેડો પરદેશ જવાની
 વાતને એ મદાને ના જઘએ પીઉ પરદેશમાં ૨
 પાસેજે અખળાને પીઉડે પર દરી તે નારીનાં પુરણ મળીયાં પાપને.
 સાસરીએ રહીને તે શાં સુખ ભોગવે મેયરમા ના ગાંડે મા ને આપજે.
 એ મહિને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં ૩
 માહા મહીને નવ કરીએ નાથ મુસાફરી ઘડે સાટે જઘ લાવો ખોરી
 જરજે વહેંચીને જમશુરે મારા વાણમા જર નહી જવા દેઉ ૪-
 રશી બહારજે એ મહિને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં ૪

ફાગરમે ફાગણમાં નર નારીયો ઘેર ઘેર નૌતમ દ્રાતક નવસાં થાયને
જે નારીનો નાવલીઓ નાંખી ગયો. કહો તેણે કેમ નજરે જે
જાયને એ મહિને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં ૫

ચંતરમાં ચતુરને પંથ ન ચાલવું જે ઘેર નારી સારી ચતુરસુન્તાણુને
વાહાવપણે વચનેરે પીઠને વશ કરે નીરધાર્યું તે પડ્યું રહે પરી આગુને
એ મહિને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં ૬

વાવલીયા વાયાતે પીચુ પૈસાખના રજા ઉડે ને ગાણુક મે લુ થાયને
નથ રીતું મોતી રે હીરો હારનો કહો પરદાથે કેમ ધીરો જાયને એ
મહિને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં ૭

જેંદે તો પરદેશ જાયું દોહડું ધોમ ધાંકે ને લાય જેવી લુવાચને કેમળ
છે કાચારે મારા કંથની વણુસીંચ્યા જેમ ધૂનડીયાં કરમાયને એ મહિને
નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં ૮

અક્ષર ધનછાયો રે માસ આપાડમાં મોર જોલંને મેદ વરસે મુસલ
ધારને કચરાનેકાદવરે મચીછે મેદની પ ખીમાળા થાણે દાગે દારને
એ મહિને નવ જઘ એ પીઠ પરદેશમાં ૯

આવણુમાં શીવ પુછને મુખમાગી એ વાલાનો નવ થાજે કદી વિન્નેગ-
ને હમીયાના રવામીછ આપો એટલું સાસુના જાયનો નીત્ય સંજે
ગજે. એ મહિને નવ જઘએ પીઠ પરદેશમાં ૧૦

બાદરવો ભરજોયન તો ફરી નહી મજે વહી જશે જેમ નદીઓ ફેરાં
નીરજે એવા રે દીવસ એજે નવ દહાડી એ વાત વિચારીજુઓ નંદના
વીર જે. એ મહિને નવ જઘ એ પીઠ પરદેશમાં ૧૧

આસોના દીવસ તો અતિ રણિ આમણા આવુ પીવું કરવા નવ લા
ખેલજે ભેગા બેસી જમીએ રમીએ સોગટોંછાતીમાંભીડી રાખુંછેલજે
એ મહિને નવ જઘ એ પીઠ પરદેશમાં ૧૨

માસ અધીકમાં અધીક પણે.થું કીછએ રોહા.જેડીને નેણુ સંધાયે
નેણુજે જેમન છુટે ખુટાં કાચ ખીસોરનો દાસ દયાનો પ્રીતમ જાણુપ્રવે-

જુને એ મહિને નવજન્મએપીઉપરદેશમાં

૧૩

(તુળશીનામહિના)

ધન ધન પાટણ ગામ

ધન ધન તુળશી તાડ ઉતમ નામ સાંભળોગુણવંતા ૬

અપાડે તુળશી રોપ રોપાવે

દેવ દામોદર ને નિંદ્રા નવ આવે સાંભળો ૮

આવણે તુળશી દોદો પાને

દરખ્યા શ્રી નારાયણ તુળશી ને નામે ૩

ભાદરવે તુળશી લેહરે રેળવ

કંઠે સોવ રાવે શ્રી જ્ઞદાપરાય સાંભળો ૪

આસો એ આવ્યા તુળશી વળુદા

દેવ દામોદરે જોળામાં લીધાં સાંભળો ૫

કારતકે તુળશી બાળ કુવારી

લમ નીરધારી પરણ્યા મોરારી સાંભળો ૬

માગસરે માહા વટડે ઠરીએ

શીયાળે તુળશીને આંણાંકરીએ સાંભળો ૧૭

પોસમાસે પડ્યારે પોકાર

તુળશી વિના સુનોરે સંસાર સાંભળો ૮

માહા મહિને ઝુધ ઝુધનજુલે

તુળશી વિના ત્રીભો ન કુલે સાંભળો. ૯

ફાગણે ફાગ ખેલે રે ગોવિંદા,

પગરે પાવટડે હરિ ભેવત ચંદા. સાંભળો. ૧૦

ચઈતરે ચંત કરે હુંદોળા,

હોંચોળે હોંચે શ્રી કૃષ્ણ ગોરા. સાંભળો. ૧૧

વધશાકે વનરપતિ મોડી

ઝોલેનેઝોલેમેં રમત માંડી.	૧૨
જેઠ માસે તુળશી કરમાયાં	
મોળસેં ગોપીઓ પાણીડાં ચાલ્યાં.	સાંભળો. ૧૩
તુળશીને ક્યારે ધીના દીવલડા	
હરિ હરિ કરતાં જાય એના જીવલડા	સાંભળો ૧૪
હું તમને પુછું મારી તુળશી રે માતા	
કુણ તારી માતાને કુણ તારે પીતા.	સાંભળો. ૧૫
ધરતી મારી માતાને આભમારે પીતા	
દેવકી મારી સામુને કૃષ્ણ મારે બરથાર સાંભળો.	૧૬

અંબાજીના મહિના

કારતક માસે કણ્ણા કરે મુજ માતરે	માઅંબાજી	
અન્નમેલી અંબા સાંભળ મારી વાતરે.	માઅંબાજી	૧
વાત સાંભળીને સમરૂ શ્રી હરી નાથ રે	માઅંબાજી	
તારા દરશનની મને મોટી અંબા આશરે	માઅંબાજી	૨
માગસર માસે મંત મળવા અકળાયરે	માઅંબાજી	
તારી ધર્યા કરતાં અંબા દીન વહી જાયરે	માઅંબાજી	૩
દીન વહી ન જાયને આશ મુજને મોટીરે	માઅંબાજી	
તારા રંગ મંડપમાં હું ન આવી લોટી રે	માઅંબાજી	
પાશ માસે મુજને મળવા શોસરે	માઅંબાજી	
મુજ રંક ઉપર શોધરવો માજી રોગરે	માઅંબાજી	
રોશન ધારિયે તમે દેવી છો દયાળ રે	માઅંબાજી	
જેતું નામ ધરાવેસેવક જન પ્રતીપાળ રે.	માઅંબાજી	૪
મહા મહિને કોઈ વરત સાંભળ્યાં તમારાંરે.	માઅંબાજી	
મા શું જુઓ છો કુડાં કરમ અમારાં રે	માઅંબાજી	૫
કુડાં કરમની કરણી છે મધ્યાં રે	માઅંબાજી	

તારા દરશનનું મને મોટું અંગાધ્યાન રે	માઅંગાજી	૮
કાગણુ માસે ફરી ફરી ઉઠટે અંગ રે	માઅંગાજી	
રંગ ભર્યાં મનમાં નવ કરશે ભંગ રે	માઅંગાજી	૯
ભંગ ન કરશે તનદ્રું અમારું તલ જેરે	માઅંગાજી	
ચિત્ત અમારું ચરણુ આંત્રી અટકે રે	માઅંગાજી	૧૦
અધતર મહિને ચિંતા મુજને કાઢીરે	માઅંગાજી	
જન્મ ધરીને નવનોરખ્યાં અંગા માજી રે	માઅંગાજી	૧૧
નવ નીરખ્યાં મેં અંગા અકળ સ્વપરે	માઅંગાજી	
માવળતાં કયાંયા દેખીશમાનાંરૂપરે	માઅંગાજી	૧૨
વઢિસાખ મહિને વરસ વતય દેહ નાઢીરે	માઅંગાજી	
મા હવે તળતી વેળા રાહી છે માડા રે.	માઅંગાજી	૧૩
વેળા માઢી માથે મોટું દુ.ખરે	માઅંગાજી	
વળતી કયાંયા દેખી માના મુખરે	માઅંગાજી	૧૪
વેઠ માસે મુજને તેડા ડેરે	માઅંગાજી	
નહીં તેડોતો જીવણ જાશે વેઠે	માઅંગાજી	૧૫
વેઠ થાશેને મીથ્યા થ.શે જન્મરે	માઅંગાજી	
ભાગ્ય નથી પણ જોછાં મારાં કરમરે.	માઅંગાજી	૧૬
અપાડ માસ અટક ન ધરીયે માતરે	માઅંગાજી	
તારા દરશનને માટે તળશે મારું તનરે	માઅંગાજી	૧૭
તન તળશેને દયાના આવી મારીરે	માઅંગાજી	
મા દયાળું દીલથી શું મુઠા છે કાઢીરે	માઅંગાજી	૧૮
બ્રાવણ માસે સંવ ભરાય જહું ભારીરે	માઅંગાજી	
મા ઇચ્છા હોયતે આવે તમારે પારે રે	માઅંગાજી	૧૯
મા સંવ ભરાય ને સૌને ઇચ્છા થાયરે.	માઅંગાજી	
મા પાપી હોયતે નિસરયો પાપન થાયરે	માઅંગાજી	૨૦

જા દરવામાં સીદને મન ભમાવો રે	માઅંબાજી
તારા દુલભ દરશન આપી તાપ સમાવોરે.	માઅંબાજી ૨૩
તાપ સમાવી શીતળ કરવે િયરે	માઅંબાજી
શો શનમાનતાં પાશ્વરીત પ્રસે થાય રે.	માઅંબાજી ૨૪
આસો માસે અરજ સાંભળો વેહેલીરે	માઅંબાજી
મા આરાસુરમાં કરો આનંદની હેલીરે	માઅંબાજી ૨૫
હેલી કરીને પુરો મન ના આશરે	માઅંબાજી
સવક જતને લેડા તમારી પાસરે	માઅંબાજી ૨૬
બારે માસ પુરાણ કીધાં ગાતરે	માઅંબાજી
મા વિશ્વ ખરી વિદ્યાશન કરશેાં વાતરે	માઅંબાજી ૨૭
તે રમો મહીનો પુરોગામ કહેવાગ રે	માઅંબાજી
માલરી પ્રતાપે પુરોગામ સહુગાયરે	માઅંબાજી ૨૮
આરાસુરમાં નીત આનંદ થાયરે	માઅંબાજી
કરવેડી બાપુ સેવક ગાયરે	માઅંબાજી ૨૯

સીતાજીના મહીના. સાંખીઆ.

મારા શામ સુદર શ્રી રાંમરે કેત આશરે રહીએ	
મારા પદ પદમાની પ્રણામરે લલના સંગ લઇએ	
ધર બહાર અલગ થન સ્થામરે મારા સમ નવ જઇએ	ટેક.
કારતંક કેમ કરી કાઢીએ જીગ જેરી પણ નય	
સાગથી જેમ તોડીએ પાણુ મળવાને મન અકળાયરે.	મા. ૩૦
જેઅન દરીઆ ધુધળે પીયુ દેગાવર દુર	
અણુ જાળ્યા અનુ ભરી તે શુનીરનું જાણે તુરરે	મારા. ૨
માગસર ઘેરની જોગણી પીયુ પરદેશ પ્રમાણ	
ખવાયે અળગું ખોળીયું જેના પરવશ પડીયાં પ્રાણુરે.	મારા. ૩
જળથી જીદી માછલી રાખો કરી વિવેક	

વાર મારા વાત્રમા. એના પ્રાણ નરહુ પલ એકરે	મારા.	૪
પાશે પ્રીતમ પ્રીતડી વીરહ બાણ વાર હાય.		
એ ધાયત્વનો અંતનહી એનું તન તરફડીયાં ખાયરે.	મારા.	૫
ખાવું પીવું ખેલવું ઓઢણ પહેરણ અંગ		
ખેલવું ચાલવું ખેસવું અને પહોડવું ન ગમે પલંગ.	મારા.	૬
મધ મન તલસે ઘણું ઝરે વીજોગણ નાર		
લક્ષ વીંછીની વેદના ઉપજે ચીત્તમાં અનેક વિચારે	મારા.	૭
દ્રાગણ હોળી દ્રાક્ષતી દ્રાગ રમે સહ કાય		
એક હોળી મારે આગણે બીજી હૈયે હોળી મારે હોયરે.	મારા.	૮
ભીતરમાં ભડકા બળે જન દેખે નહી ઝાળ		
વલખાં મારે વીધ વીધે જોને ડશીઓ વીરહવ્યાધી વ્યાગરે	મારા.	૯
ચમતર ચકાર ચીતની શશી વીદેશી શામ		
ભર જોખનમાં એકલી એનો દાઝ્યા ઉપરજોમ ડામરે	મા.	૧૦
સુ ભાગી આજે સારસાં સજોડ સ્નેહ સહીત		
શ્યમકરી વસીએ એકલાં રાણી જાયા જનમની એરીતરે	મા.	૧૧
વા વાયા વધસાળના આંખે આવી સાખ		
ભોગી ભમે વિદેશમાં ખાય રદય બળી બળી ખાખરે	મા.	૧૨
મુગાને સ્વપનું થયું મનમાં રહી મુ ઝાય.		
પ્રીતનુંતો પારખું જે છબે કલ્પું નહીજાયરે.	મા.	૧૩
જેઠ તણા તડકાપડે લાય જેવી હુ વાય		
સુના મંદીર માળીયાં સુની સેજડી ખાવા ધાયરે	મા.	૧૪
જાય નરજની દીનજતાં રાત ગયે દીનનજાય		
વીર હદુઃખ મહાવેદના એતે મજરે જોષ કેમ જાયરે.	મા.	૧૫
અપાડ ઝબકે દામની ધમ ગરજે નભમાંય		
અપૈયાં પીક પીક કરે સુણીવીરહણી વ્યાકુળ થાયરે	મા.	૧૬

દેવ દાનવ પશુ પક્ષી માનવનો કોણુ માત્ર		
જીવતાં પ્રેત વીળેનીયુ' ગાળ વિરહ વીર હીંજન ગાત્રે	મા.	૧૭
આરાવણુ વરશે શરવડે નદીએ આદે નીર		
નીલી ભુમી ભાસે ભમી ગાળે તર.વર ધોર ગંભીરરે.	મા.	૧૮
ધોર અંધારી રાતડી ઝરમર વરશે મેહ		
આંખેથી આંસુ ઢળે જેનો સ્વામી ગયો તજી સ્નેહરે.	મા.	૧૯
ભાદરવો ગાળે ભક્ષો રાજવી સહ વધભોગ		
રંગમાં રહ રવ રોગ એ જેને વહાલાનો થાય વીળેગરે	મા.	૨૦
અંખા અંમેલી મોગરા. નવ પલ્લવ વન વહાય.		
વીરહણી જન જવાસીએ! તેનો શોસે સુકાઈ જાયરે	મા.	૨૧
આસો અવ્યાં નોરતાં રમે જમે નરનાર		
દીવસ દીવાળી દોહલા તેનો જાણે જગત કીરતાર.	મા.	૨૨
દંપતી અંગ હમંગમાં ગાન તાન ગીતરંગ.		
અંગ રાગ ખદ ભૂત યથા જયજય કાર જણાવે અ નંગરે-	મા.	૨૩
મન મોહન અધીક માસથી થાય પ્રભુ પરશન		
મંગ સીતા જેમ રાખીયાં તેમ ટાળે વીરહવ્યા ધીદન રે.	મા.	૨૪

નંદલાલના મહીના

આવો ને નંદલાલ રમવા આવોને રે	ટંક	
નિરલં થયાછો નાથ રમવા આવોને રે		
કારતક તો મેં કાંટ રે કહાડ્યો ભરદરિ એ જેમ જલાજ.		૧
માગસર મહીને મારગડે મેલી હવે અમાઈ કોણુ છે બેલી.		
ગરધર વિના થઇ ઘેલી. રમવા આવો ને રે.		૨
પોષ માસે જીવન પ્રાણુ તજી છુ' લોકડી આની લાજલોપુછુ'		
સંસાર તાજ કઈ છુ'. રમવા આવો ને રે.		
માહા મહીને મંદીરયાં રે સુનાં હરિ વિના આસનિયાં સુનાં		

- વાહાણા વિના જય છે જોગનિયાં રમવા આવો ને રે. ૪
- કાગણે કંગ કંગતી રે હાળી. અખીલ ગુલાલે રે ભરાવું જોળી
વાહાણા વિના ખેલે કોણ હાળી. રમવા આવો નેરે. ૫
- ચૈતરે મને ચિંતા રે લાગી સુતી સેજ લડી માંઠળદ્રી ને જાગી
વાહાણાની લેહે લાગી રમવા આવોને. ૬
- પૈસાંબે વાવડીયારે વહાણા આંખ ઉધાડી એ દશ વેળાં
આસુ પાણવડે કોણાં. રમવા આવોનેરે. ૭
- જેઠ માસે જગજીવન આવે વૈષ્ણવ સરવે વધામણી લાવે
વાહાણો મારો કાંઈ ન કહાવે. રમવા આવોને ૮
- અપાડે હું અળખા રે તારી જોગન દરિયો પુર છે ભારી
પિયુના વચનને વિસારી. રમવા આવોનેરે. ૯
- શ્રાવણ તે સરવડીએ વરશે નદિ એ નીર ધણેરા ઢળશે
વાહાણો મારો શી રીતે કિતરશે. રમવા આવોને રે. ૧૦
- ભાદરવો ભરદરિ એ રંગાજે નિલાંબન નવ પદ્મ જાજે
વાહાણો મારો કાંઈ ન લાજે રમવા આવોનેરે. ૧૧
- આસો માસે દેવ દીવાળી લોક વાંજે સહુ સેવ સુ વાળી.
વાહાણા વિના તે જામે કોણ વાળી રમવા આવોનેરે. ૧૨

જીવન પ્રાણના મહીના.

૧. રથ આવ્યા અ કુરના છુટ્યા નેદ દરગાઠ.
શેઠ ભરે છે સુંદરી વળી જીવે છે વાટ
રથ જોડીને રાધવ આજ્યા રે મથુરાં નાતે મારગ જાજ્યા રે
વહાણો ડોકવાળી વાળી જીએ રે નેણુ ભરેને રાધિકાઈ એ રે
મારા આળા તે પાણુના ખેલીરે-શું જાઓછો માયા મેલી રે.
જીવણ પ્રાણુ છે આત્મારામ છે. ટેક
કારતક મહીને કંથ સીધાવ્યા રહી ન શકે નારી

અતર જામી નથી અગ્નિયા હાસ ઉજા રહી દારી
મેનો સંભુજની સેવા ન કીધીરે. મેલી થાપણુ ઝોળવીલીધીરે
જીવન પ્રાણુ છે આત્મારામ છે. ૧

માગસર મહિને મેલી ગયા જઈ જેહા જગદીશ
કાઠ સંદેશો લાવે સ્યામનો તેને ચરણુ નમાવું શીશ
હુંખનાવું રસોઈ બત્રીસરે જીવન પ્રાણુ છે આત્મારામ છે ૨

પોર મહિનાની પ્રીતડી જ્યેઝનની જાજળ
જમણુ હતાં તે જમી ગયાં દાલા મેલ્યા થાળ
હરિ એ દાલા તે મેલ્યા થાળરે. એવીતેજ્યેઝનતણી જાજળ રે
બાઈઓ સુખે ભજે શ્રી ગોપાળ રે. જીવન છે આત્મારામ છે. ૩

મહા મહીનાની ટાટડી અતિ રાતે અધકાર
આઝન લોચન વદી ગયાં હરીને લશ્કર બાધાવું પાર
મને વહેની તે વદના થાય રે. હું એક લડા ન રહેવાય રે
મારી થર થર કંપે કાપરે જીરણુ પ્રાણુ છે આત્મારામ છે. ૪

દાગણુ ધુલ્યો ધૂતરે રમતાં રાધવરાય
આણુ ધુલી સુદરી. હરી તજી ગયા જમણી આંધ
મહાસ સાળસે ગાંધીઓ માહરે કાનુડાને કાંઈન કહેવાયરે
વહાલા મુકી ગયા વન માહરે જીવન પ્રાણુ છે આત્મા. ૫

જંતરે ચાંપે મોરીઓ પીંપળ આળ્યાં પાન
નાળ્યો નાગર નાવલો મને તેનું લાગ્યું છે તાન
મને તેનું લાગ્યું છે તાનરે મને હરિ ભજ્યાની હામરે
કાઠ દેખાડો શ્રી રામરે. જીવન પ્રાણુ છે આત્મા. ૬

વઠ સાંખે વાયા વાવલા મુખનું ઉડ્યું નર
તપતપે તનડું તપે હરિ મેલીગયા છે દુર
એવો આળ્યો છે માથે ઉન્હાળોરે એવો કંપટો કાનુડો કાળોરે
મને મુકી ગયો મોરલી વાળોરે. જીવન પ્રાણુ છે આત્મા. ૭

જેઠે જનણ્યું આવશે વેગે વીઠલ રાંચ

અંદન ઘોળું વાડકે વિઝણે ઢોળું વાય

હરિને વિઝણે ઢોળું વાયરે મારી થડી પલક જુગ જાયરે

મારા કાળજમાં કાંઈ કાંઈ થાયરે. જીવણ પ્રાણુછા.

આત્મા. ૮

અપાડે અમકે વીજળી ધન ગરજે ધમધોર

આંસુડે ભીજાય મારી ચુદડી મીઠડાં બોલે મોર

એવા મીઠડાં બોલે મોરરે. કરે બપેયાં કલોલરે

મારું જાગે જોખનનું જોરરે જીવન પ્રાણુછા

આત્મા. ૯

આપણુ વરસે સરવડે નહાવું નીમળ નીર

પહેર્યો પિતામ્બર પાતીયાં ઓઢણુ આછાં ચીર

હરિ ઓઢણુ આછાં ચીરરે આપણુ નહાતાં જમતાં તીરરે

એવી રીતે ઢળાં શરીરરે જીવન પ્રાણુછા.

આત્મા. ૧૦

માદરવો ભક્ષો ગાજીઓ પણ નાખ્યા બગવીર

ચીર હતાંતે હરિગયાં મારું શાંતે ઢાંકુ શરીર

મહારી પહોંચે નજર નહીં નાંખીરે બહાસે ભરવાડની ગત રાખી

સામગીએ નજેયું ઝાંખીરે જીવન પ્રાણુછા.

આત્મા. ૧૧

આસો માસ ભક્ષે આર્ષીયો સૌની પુરી આશ

તારણુ આંખ્યા ટાડસે એમ ગાય હરિજન દાસ

મેરંધર મંગળ ગાયરે ત્યાં થેંધથેંધ કાર થાયરે

શ્રાતા વક્તાના સંકટ જાયરે. જીવન પ્રાણુછા

આત્મા સમજા. ૧૨

શ્રી નાથજીના મહીના.

કારતક મારોરે કાંદાનજી મુકી ચાલ્યા પરદેશ

હુંછું નાનીરે નાંધડી જોખન આળેરે વેશ

ગોકુળ આવો શ્રી નાથજી

૧

માગશર માસેરે માવજી વશીયારે સામી તેડ

પિન્નર લાગ્યારે જુરવા આંખે આંસુડાની રેલ	ગોકુળ. ૨
ખાંખે સોશરે દેહડી તોખે સ્નેહ ન વીશરાય	
આંડા હેમાડા ઉલટયો તેથી કપેરેકાય.	ગોકુળ. ૩
માહા માસેરે સેજડી બીજી વેરણુ રાત	
પેહજી મારારે ઘેરનહી કેમ જાય દિવસ મહારાજ	ગોકુળ. ૪
દાગણુ કુલ્યોરે કુલડે કુલ્યાં કેસર કેરોં જાડ	
તેનાં છંટાવું છંટણું ઉડે અખીલ ગુલાલ.	ગોકુળ. ૫
ઘેતરે અંખોરે મોરીઓ મોરી અરાડે ભાર	
માલણુ લાવેરે મોગરો કાચી કળીયોનો હાર.	ગોકુળ. ૬
વેસાખેરે વન વેડીયાં વેડીયાં આંખલીયાની શાખ	
રસ ઘોળાવું વાડકી જમીએ કોની સંગાય.	ગોકુળ. ૭
જડે જળ્યુરે આવશે ના આવ્યા સ્યામ શરીર	
ખપૈયારે પીકપીક કરે મારે હૈયે નવ રહે ધીર.	ગોકુળ. ૮
આપાડેરે ધન ઉલટયો માયે ચડયોરે ધનધોર	
વાંજલડીરે ચમકારે જોલે મધુરાસા માર.	ગોકુળ. ૯
ચાવણુ વરસ્યોરે સરવડે નદીએ નીર અપાર.	
કોયલડીરે ટકકા કરે એસી આંખલીયાની ડાળ.	ગા. ૧૦
બાહરવોરે ભલે ગાજીએ વરસે મુશળ ધાર	
પિયુજી મારા મધુપુરમાં સાલે શોકલડી અપાર.	ગા. ૧૧
આશો માસે દીવાલડી આવ્યા શામ શરીર	
યાળ ભારે મોતીડે વધાવું સુભદ્રાના વીર.	ગા. ૧૨.
બારે માસ પૂરા થયા કહેછે કવિ કરન્નડ	
ગાયતેના રે પુરજો કાડ શ્રીરે રણછોડ.	ગા. ૧૩

વધરાગના મહિના.

કરકત આવ્યો એ સખી સજીએ શોળ શણુગાર

ઓઢવાને નવરંગ ચુદડા કઠે એકાવળ હાર	
કાઠ દેખડો કાળા કાનને આપું એકાવળ હાર	
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ	૮૬
માગસરે મેલી ગયા વનમાં આણી નમેહેર	
મેલી કરી મથુરાં ગયા કુબ્જન ગુન્ડીની લેહેર	૧
કો હરી રહું કેમ એકલી મારો શો અપરાધ	
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ.	૨
પોસ મહીનાની પુનમે સમણાં લાગ્યાં સાર	
શોળે શાળુગાર પ્રભુ મેં ધર્યા ના આગ્યા દીન દયાળ	૩
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ	
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ.	૪
માહા મહીનાની શેઠમાં આવી વરણ રાત.	
દેવડે મારા વિસરી રમશું ફની સંગાથ.	૫
કોહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ	
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ.	૬
ફાગણ ફૂલો ફૂલડે વનમાં કેસર જાડ	
કસ્તુરીનાં છાંટણાં ઉઠે અળીલ ગુલાલ.	૭
કોહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ	
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ	૮
ચંતરે ચંપો મોરીઓ મોરીછે ડાડમ દ્રાખ	
કોયલડી ટાંકા કરે જમર કરે ગુંજર	૯
કોહો હરી કેમ રહું એકલી માં શો અપરાધ	
હવેતો ઘરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ	૧૦
વેસાળે વાયાં વાદળાં તપે રાધાછનું તન	
રાધા બોલડા લેઈ રહ્યા નથી બોલ્યાનું મન.	૧૧
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ	

હવેતો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ	૧૨
જેઠ મહીને જદુ રાયજી છુટી રાધાજીની વેણુ.	
રાધાજી લઈ રહ્યા નથી બોલ્યાનું મન.	૧૩
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ.	
હવેતો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ.	૧૪
આપાડ આવી કલટો મેવલે માંડીછે મેર	
ગોરી ભીખય ધરઆંગણે પીડ ભીખય પરદેશ.	૧૫
કો હરી કેમ રહું એકલી મા । શો અપરાધ	
હવેતો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ	૧૬
આવણુ વરમાં સરપાડ નતીએ નીરમગ નીર	
સુખનાં તરમાં દેખીઆ જરીજળવરા ॥ વીર	૧૭
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ.	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ.	૧૮
ભાદરવો ભંગે ગાજીઓ ભંગે વરરયો છે મેવ	
વિજલડી ચમકાર કરે એદમ નાદવાનીર.	૧૯
કો હરી કેમ રહું એકલી માત્ર શો અપરાધ.	
હવેતો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ.	૨૦
આસો મામે નવ રાતડી નવ દર્દીડા નવરાત	
સૌ ગોપીઓ ટોળે ગળી માડણી ગગળ ગાય.	૨૧
કો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ.	૨૨

સારદાના ચાહીના. (રાજ સદેસાના)

આસો માત્ર ચમક માતા સરસ્વતી
વાસવસો જાહા એ આવી માતજો
નરનારીને નવરા ચીમન માનતી

રજની દીવસ હઠના સઉના રજીઆતને
રોવક થઇ સમઁ છું માતા સારદા.

કારતક માસે પડીત કાળીદાસની
બસીઝમે આપ્યું નાતા વરદાન જે
અમરન ચોવજેએ બન્યો તે અવતરયો
અમર થયોને અનર કરયા રાખતે. જે

શ્રે. ૨

માગશે માતા મળવાની આશ છે
અક્ષમેલી તુ પુર હમારા કોડને
બગદયા કોડ હમેજલ દાયલી
આપ પ્રતાપે નો આપે ખાંખળુ ખાડને
પાશે પંડીત પામ્યા પ્રખ્યાતી કાંઈ
તે સવગા છે માતી તુલ પ્રતાપે ન
પાર ન જાણે રોપ મહેલ તુલ પામીયા
ફટી ગયા તે વદ પુર જે અપને
માને પંડીત માવ ગયા થપ મહાવતા
તેને નામે મળીત કાળીઆ માનવે
જાણી પાંચમ દીન પ્રગટી રસત પાળી
દીન રજની નવ તમયા મેકે કાળન.

શ્રે. ૩

શ્રે. ૪

શ્રે. ૫

કાળન નામે રોપે માતી કાલલી
રસતી બજાવે નુ મ લીલાપુગારનો.
બંદ માતા કરેય તુ કરેયુ કર
લીએતા માતા તાત બંદકા.
અદતરે નિત તાર કું જે તુલ અર પુનાં
જરણ વરણમાં કરેતું તાત વાસવે
શરાનુ સેવક આળો તે કિયાર તું
દીન દયાળ તુ હું છું તારા દાસ જે.

શ્રે. ૬

શ્રે. ૭

બધસામે વીપત વીહારે વિશ્વની
એટલું માણું અંતર અકળાયજો
તું માતા પીતા તું હું ઓ માવડી
તું રીઝેતો કરે રાંકને રામજો.

શે. ૮

જેદ તાપ તપે માણું તનડું તપે
સીતળ કરીને છાંટો દંડું નીરજો
અમરત પાદ ઉછેરો માતામા હરી
ભવની ભાગે તું તો મારી બીડજો.
અપાડ મહીને છોડ અસાડી આપતો
જાણો માણ જનમે જનમ જરૂરજો
ધનગરજોતે વળી ઝગ્ગુડી વીજળી
દરસટી તારી થકો નથી હું દુરજો.

શે. ૯

મે. ૧૦

શ્રાવણુ માગે સેવુંને સ્મરૂ સદા
ધરતી પરતે માતા તારૂ ધ્યાનજો
રસપ્રસ કરરસના રસથી ભરપુરતું
વળી વળી માણુ એ તારૂ વરદાનજો.
બાદરવો ભણી ભાત ભગવો ભગતની
ભારે ભારે તોજ મજે વસ ભાગજો.
એવીજ છે ઈચ્છા સામારે અંતર
મન મોહનને રીઝ સજન લોક જો.

શે. ૧૧

૧૨

નંદડી સોરના મહીના

કારતક મારો કલ્પાનજી સાહેલી રે
શે અપરાધ શાગ ગયા મન મેલી રે
અવગુણુ અમારા શા હશે સાહેલી રે
જે હરી એ ઉતાર્યું હેત ગયા મને મેલી રે.

૧

૨

મને એકલા અનભાવે નહીં સાહેલી રે	
એ મોઢું દુ ખ મહારાજ ગયા મને મેલી રે.	૩
કાણુ આગળ કઈ ગોડડી સાહેલી રે	
વહાણે તબ્યું ગોડુળ માંમ ગયા મને મેલી રે.	
કદળ થયા છે કાંનજી સાહેલી રે	
તે સાથે લેયડા માંય. ગયા મને મેલી રે.	૫
તે દુઃખે દાખુ ધણું સાહેલી રે;	
હરી ધણુ દેખાઈ હિત ગયા મને મેલી.	૬
કારતક કા વુ કાઢીઓ સાહેલી રે;	
ના આવ્યા નદરીશોર ગયા મને મેલી રે.	૭
માગસર મથાંમાં ગયા સખી આવું રે	
મને નેક પતક યુગ ગય સદેશો કાવું રે	૮
ધરનાં ઘર ગમે નદી સખી આવું રે	
મારૂં પીત્ર પ્રભુની પંમ સદેશો કાવું રે.	૯
બીંદાવનમાં કાણુ જશે સખી આવું રે	
મોરના વાને કા વુ સદેશો કાવું રે	૧૦
ભાંસી બાંસી આકમાં સખી આવું રે	
હાંરે પીડ કમળે કાણુ. સદેશો કાવું રે	૧૧
દુ ખી જ્યાં જ્યાં મેરણે. સખી આવું રે	
કેવળ મેળાં લાવું દાણુ સદેશો કલાવું રે.	૧૨
લશ્મીને કાણુ ગોલાવળે સખી આવું રે	
મને કરે કાણુ કટાક્ષ સદેશો કાલાવું રે.	૧૩
માગસર મોઠા મગતજી સખી આવું રે	
પરબુ નાગરના નંદ કીશોર. સદેશો કલાવું રે.	૧૪
પોશે પ્રભુ મુકી ગયાં શોદાવો રે	
તમે નંદ જશેદાના હરી. અહીં આવો રે.	૧૫

- જમનામાં ગીંદુ પડયો શો દાવો રે
 પ્રભુ કાળી નાગની કાજ હરી અહીં આવો રે. ૧૬
- ધંદરે ધન વરસાવીઓ શો દાવો રે
 ગોવરધન દારકાં કાજ હરી અહીં આવો રે ૧૭
- છો જાદવ અમે અહીંરડાં શો દાવો રે
 તે લોક લાજને કાજ હરી અહીં આવો રે. ૧૮
- જમનાજમાં જલતાં શો દાવો રે
 ચીર હરવાને કાજ હરી અહીં આવો રે ૧૯
- વાહાલાં તે વેરી થયાં શો દાવો રે.
 હરી એમ ન કીજે નાથ. હરી અહીં આવો રે. ૨૦
- પાસે પ્રેમદા વલ્લવલે શો દાવો રે
 તમે જીવજી નંદકીશોર હરી અહીં આવો રે. ૨૧
- માધે મળવા નાથને મન હીશે રે
 હું જોઉં આદશ વાટ કાંઈ નવ દીશે રે. ૨૨
- શી આવે શુભ સાંભરે મન હીશે રે
 કેમ જાયે મોટી રાત કાંઈ નવ દીશે રે ૨૩
- મોરલી સુણવા માર મન હીશે રે.
 મેં સોધ્યા ગોવાળ કાંઈ નવ દીશે રે. ૨૪
- જે હશવું કરતાં નાથજી મન હીશે રે
 અમે સોધું વંદાવન કાંઈ. નવદીસરે. ૨૫
- સપનંતર સરખુ થયું મન હીશે રે
 અમે તે દુઃખ કેમ સહેવાય કાંઈ નવ દીશે રે. ૨૬
- આવડું અમે જાણું નહીં મન હીશે રે
 છેક અપાવી છેહ કાંઈ નવ દીશે રે. ૨૭
- માધે મન વીજળથયાં મન હીશે રે.

તમે જીવજી નંદકીસોર કાંઈ નવ દીશેરે.	૨૮
કાગળુ સહુ ફરી ફરી દુખ કાપો રે	
છો ગોપી જનના પ્રાંતુ દરશન આપો રે.	૨૯
વસંત આવે વીઠલા દુખ કાપોરે	
ગુલાલે ભરયા ગોવીંદ દરશન આપો રે.	૩૦
હોળી હરજે ખેલીએ દુખ કાપોરે	
રમવા સરખી રાત દરશન આપો રે.	૩૧
માથે મુગટ કર મોરલી દુખ કાપોરે.	
પ્રભુ જમનાજીના તીર દરશન આપોરે.	૩૨
ગોપીઓ સહુ વરવડે દુખ કાપો રે.	
એમ કહાણુ ન થઈએ કંથ દરશન આપો રે.	૩૩
હરી હવે ધણી થઈ દુખ કાપોરે	
ઓચીંતા એકાંત દરશન આપો રે.	૩૪
કાગળુ ફરકે આંખડી દુખ કાપો રે.	
છો જીવજી નંદકીસોર દરશન આપોરે.	૩૫
યદતર ચિતા કરે સહ બાળારે	
રવામી વિજંગે દેહ પ્રગટી જવાળા રે.	૩૬
વદન કમળ સુકામિગયાં સહ બાળા રે	
નવ સુન્દર એકે પેર પ્રગટી જવાળા રે	૩૭
શણુગાર શેજે પગદરી સહ બાળા	
સુકાયા સહિતા ગાત્ર પ્રગટી જવાળારે.	૩૮
ધેલી શીફરે જાનમાં સહ બાળારે.	
નાદી ફળુ પિતા કાંઈ વાત પ્રગટી જવાળા રે	૩૯
ગુણગાતી ગોવીંદના સહ બાળા રે.	
પહે નેત્રે આશુ ધાર પ્રગટી જવાળા રે.	૪૦
શોક સમુદ્રમાં પડી સહ બાળા રે	

તેનું રહ્યું નહીં ઠોર પ્રગટી જવાળા રે.	૪૧
અધતિરે ચીત ઠરે નહી સજ આળા રે	
છો નાગર નંદ કીસોર પ્રગટી જવાળા રે.	૪૨
વધસાખે સજી વલવલે ક્યાં જમએ રે	
મારે હેયે દુખ અપાર કોને કહીએરે	૪૩
ત્રીકમજી તે તજી ગયા ક્યાં જમએ રે.	
વળી હસે દુરી જન લોક કોને કહીએરે.	૪૪
પ્રાણુ અમારા પ્રભુ કને ક્યાં જમએરે	
વળી સાસુ નંણુકનું સાલ કોને કહી એરે.	૪૫
સુનુ સવળું દેખીએ ક્યાં જમએ રે	
ગયા જીવણ પ્રાણુ આધાર કોને કહીએરે.	૪૬
કહણ થયા છે કાંનજી ક્યાં જમએ રે	
લજીએ નવ જાએ પ્રાણુ કોને કહીએરે.	૪૭
પ્રેમ પંથમાં સજીપટી ક્યાં જમએરે	
જે વાંકી સવળી વાત કોને કહીએરે.	૪૮
વધસાખે રાખ્યાં વેગળાં ક્યાં જમએ રે	
છો નાગર નંદકીસોર કોને કહીએ રે.	૪૯
જેહ કહાવે જોખમાં કહે હરીને રે	
શું અટક્યા કુખજ સાથ ન આવ્યા ફરીનેરે.	૫૦
પ્રીત કરી લપટાઇ ગયો કહે હરીનેરે.	
મળી મથુરાં ફેરી નાર ન આવ્યા ફરીને રે	૫૧
વાંક કહાડીને વળગતાં સજ હરીને રે	
ભુલીસું હું ભગવાન ન આવ્યા ફરીને રે	૫૨
અમો અખળાનું શું ગજું કહે હરીને રે	
તે તમને ન ઘટે નાથ ન આવ્યા ફરીને રે.	૫૩

વાંક શી છે વીહલા કહે હરીને રે	
દેઈ છેક ગયા છો દેહ ન આવ્યા ફરીને રે.	૫૪
માર જોમનીયું એજે ગયું કહે હરીને રે	
હું કયાં લગી રાખું ધીર ન આવ્યા ફરીને રે.	૫૫
જેઠે ઠેક જોઈ ગયા કહે હરીને રે	
છો નાગર નંદકીશોર ન આવ્યા ફરીને રે.	૫૬
અપાડે ધન આવીઓ ઓ ખેની રે	
થયો વીજળીનો ગમકાટ મનડુ રહેની રે	૫૭
ગપધયા પીઉ પીઉ કરે ઓ ખેની રે	
મદમાતા જોલે મોર મનડુ રહેની રે.	૫૮
સેજે પીઉંડા સાંભળે ઓ ખેની રે	
વળી મંડયો વરશે મેલ મનડુ રહેની રે.	૫૯
લોક લાજ મેં પરહરી ઓ ખેની રે	
હું જાઉં પ્રભુની પાસ મનડુ રહેની રે.	૬૦
ધીરજ મેં રાખી ધણી ઓ ખેની રે	
હજુ એ ન આવ્યા નાથ મનડું રહેની રે.	૬૧
કોઈ સંદેશો કહે મને ઓ ખેની રે	
હરી આવશે આજ કાલ મનડું રહેની રે.	૬૨
અસાડે નવ આવીઆ ઓ ખેની રે	
છો જીવણ નંદકીશોર મનડુ રહેની રે.	૬૩
આવણ વરશે સરવડે તે સાલે રે;	
આવ્યા યોમાસાના દન કોડો કેમ ચાલે રે	૬૪
હરિ કુખન સાથે ખેલ કરે તે સાલે રે;	
નાલે મુકી વજના નાર કહો કેમ ચાલે રે.	૬૫
સંદેસો ના દાવીઓ તે સાલે રે	

તમે લોક થયા માહારાજ કહો કેમ ચાલે રે.	૬૬
વહેરીડા કરે વાતડી તે સાલે રે;	
મારું પૂરણ બાંધ્યું મન કહો કેમ ચાલે રે	૬૭
વીઠલે રાખ્યાં વેગળાં તે સાલે રે	
શું નથી જાણતા નાથ કહો કેમ ચાલે રે.	૬૮
હરી ચતુર થઇ ચુકી ગયા તે સાલે રે	
ગયું જાણપણામાં આજ કહો કેમ ચાલે રે.	૬૯
આવણ સુનો હરીવિના તે સાલે રે	
છો નાગર નંદકીશેર કહો કેમ ચાલે રે	૭૦
ભાદરવે કહે ભાવશું શ્રીજ નારી રે	
તમે જીત્યા જગજીવન હરી હું હારી રે.	૭૧
રમતાં રાડ કીધી હજો. શ્રીજનારી રે	
તમે ક્ષમા કરે અપરાધ. હાં હું હારી રે	૭૨
મનમાંથી વ્યાકુળ થઇ શ્રીજનારી રે.	
હવે દયા લાંબા મહારાજ હરી હું હારી રે.	૭૩
તમે કહેશો તે કરશું અમે શ્રીજનારી રે	
પ્રભુ રમે રાખનારીસ હરી હું હારી રે.	૭૪
ત્રીકમજી તમે તજી ગયા. શ્રીજનારી રે	
કેમ વરસે વરસાદ હરી હું હારી રે.	૭૫
અમે અહીર અહંકાર તજ્યા શ્રીજનારી રે	
તમે છો દીન દયાળહરી હું હારી રે.	૭૬
ભાદરવે ભુદર નવ મળ્યાં શ્રીજનારી રે	
છો નાગર નંદકીશેર હરી હું હારી રે	૭૭
આસોમાં સખી આવશે વનમાળી રે	
મારે થાશે હરી સું ભેટ આજ દીવાળી રે.	૭૮
પ્રેમ જોઇ ગોપી તણા વનમાળી રે	

હરી આવ્યા કહેવાય આજ દીવાળી રે.	૭૯
ગોપી સહ હરખે ઘણુ વનમાળી રે	
ઘેર ઘેર મંગળ ગાય આજ દીવાળી રે.	૮૦
ફરી ફરી મુખ નીરખતાં વનમાળી રે	
સહ હરખે ઘેલી થાય આજ દીવાળી રે.	૮૧
ગોપી પ્રેમે કરતી આરતી વનમાળી રે	
વળી પ્રેમે હસ્તી જાય આજ દીવાળી રે	૮૨
મનોરથ સહ પૂરણ કર્યા વનમાળી રે	
થયા તે બારે માસ આજ દીવાળી રે.	૮૩
આસોમાં હરી ફરી મળ્યા વનમાળી રે	
છો નાગર નંદકીશોર આજ દીવાળી રે.	૮૪

(મહીના) પડવાની પણ પ્રીત ગટમટ ભુલી રે: એ રાગ

કારતક મહીને કંથ મુકી છે આ નારી રે	
નમવિના પડે ના એન ચીંતા ભારી રે.	૬૬ ૧
માગશર મહીને હેત મુજ પર લાવો રે	
કહું છું પાતળીયા નાથ વેળા આવો રે	૨
પોસે પડ્યા છે સોસ કંથ કેમ કરીયે રે	
તમ વિયોગે દીનરાત હમે મરી ચેરે.	૩
માહા મહીનાની વસંત રતુ છે સારી રે	
કેમ પીઉ રહ્યા પરદે શુ વિચારી રે.	૪
દ્રાગણ માસે દ્રાગ ખેલે સૌ નરનારી રે	
આ જોઇ રહે નહીં મન ધીરજ ભારી રે.	૫
ચૈત્ર માસે ચીંતા બહુ મને લાગી રે	
નવ આવ્યા પીઉજી ઘેર શકિત સૌભાગી રે.	૬
વૈસાખ માસે તાપ તપે છે ભારી રે	

નાથ વિના એકલડી ઝુરે આ નારી રે.	૭
જેઠજ આવ્યો તોય સ્વામીના આવ્યા રે	
આ દાસીનો સો પાંક હેત નહીં લાવ્યા રે.	૮
અસાડ માસે વૃષ્ટી થાય છે ભારી રે	
રૂમ ઝૂમ રૂમ ઝૂમ થાય ઝડીઓ સારી રે,	૯
આવજો સંતાપ મારા કેમટણશે રે	
સખી સો કરું ઉપાય હરી કેમ મળશે રે.	૧૦
ભાદરવે ભરપુર સરોવર દીદા રે;	
નવ ભાવે અન ભોજન પાક બહુ સારા રે.	૧૧
આસો મસે હદ થઇ પ્રીતમ મારા રે	
પ્રભુ આપોને દરશન મુખ થાય સારાં રે.	૧૨
પુરસોતમ પુરયા કોડ પ્રભુ ઘેર આવ્યા રે	
કહે છોટો બેઠ કરજોડ જનમન ભાવ્યા રે.	૧૩

વડોદરાનો ગરબો.

ધન ધનરે વડોદર શહેર રૂપે રંગીલું.	ટેક.	
રૂપે રંગે છેલ છતીલું, અલખેલું અપારરે		
વડોદરાનું વર્ણન કરતાં, મુણજો નરને નાર.	રૂપે	૧
બહાર પરાની વસ્તી ભારે, શોભાનો નહીં પારરે:		
વીનવતામાં વરપજ વીને પરા પોજ બજર	રૂપે.	૨
આકૃત પર અડાણિયું ને કાળુપરામાં ગહ ખાનુંરે;		
ફાગદીયા સહ ફતે પરામાં દેવાળીઆનું ઠેકાણું.	રૂપે.	૩
સરશીયાની પાળજ ઉપર, જેડીનો અખડોરે;		
અષ્ટભુજ અલખેલી હમાં પાછળ ગોસાઇવાડે	રૂપે.	૪
સરસનાથ છે સામી પાળે, વાયડા વાડો ત્યાંયરે;		

અજળ તળાવની પાલે થઇને, આદ્યા અવડમાં જાય.	૩પે.	૫
લાલ દરવાજે ગંજખાનું વાંદરીયો પુરજરે,	૩પે.	૬
મીયાં મહમદની વાડી જાણે, અળકી રહ્યો સુરજ.	૩પે.	૭
હાથીયા ખાણુને દરવાજે. કાંઈ હડીલો હનુમાનરે;	૩પે.	૮
રામતળાવની પાર ઉપર, રામેજ્વર ભગવાન.	૩પે.	૯
ઘોઘયાને દરવાજે થઇને, સીંધવાઈ જવાયરે:	૩પે.	૧૦
અગારાજાના દરવાજા સાંભી, ચોખ્ખી કહેવાય.	૩પે.	૧૧
મરદા ખારાએ થઇને આદ્યા, દરશન કરવા કાજરે;	૩પે.	૧૨
લકડપીઠું મદનનાં ઝાંપા, ગોસાછજી મહારાજ.	૩પે.	૧૩
સોધનાયના દર્શન કીધાં, આવી ઉચ્ચાંપાળરે,	૩પે.	૧૪
ચોરને બેઠા ગરદન મારે, ભે સાંજા ભાગોળ.	૩પે.	૧૫
બહુ પડે બાલાજીનું, ડાંડીયુ બજારરે;	૩પે.	૧૬
સકરકુઇને ઝાંપે રૂડો, લાલ નામ સરદાર.	૩પે.	૧૭
આનંદપરામાં આવીયાંને, રાદપરાને ઝાંપેરે;	૩પે.	૧૮
દાન દક્ષણા રૂડી થાએ, ગણપતરાય ત્યાં આપે.	૩પે.	૧૯
ઉભી બજારની શોભા સારી આવી ખારી વાવરે:	૩પે.	૨૦
સન્યાસ છે રંગે રૂડું, સુરસાગર તળાવ.	૩પે.	૨૧
વડીવાડી ધીનેકાંટે, નાગરવાડો વિલાતરે.	૩પે.	૨૨
આદીતવારે દરશન કીજે, બેઠી બહુચર માત.	૩પે.	૨૩
ઉભે ચોકે લીમડી બજારે, રૂડી શોભા થાયરે;	૩પે.	૨૪
અદાંગ વાંગે નારી નાએ ઝીણે કંઠે ગાય.	૩પે.	૨૫
નીળમપર ભુતડીને ઝાંપે, રોકડીયા હનુમાનરે;	૩પે.	૨૬
સુરસાગર ગૌધાટને દરવાજે, વણજછે કમાન.	૩પે.	૨૭
શેહેરની ત્યારે રચના દીડી, શોભાનો નહી પારરે;	૩પે.	૨૮
હાથી ઘોડા પાલખીઓને, વાંકડીયા અસ્વાર	૩પે.	૨૯

આરે દીશાના આરે ઘાટાં વચ્ચે માંડવીચોકરે.	
ઉંચા મેહેલ મેઢીને અટારી, છળ જરખાંને ગોખ	૩પે. ૧૮
માંડવીને કમાન ચોવીસ, ચતુર કરે વેપારરે;	
કાછીઆ દુકાનો માંડે. ઉભી લાથી.લાર	૩પે. ૧૯
ચોપટ જોયા આરે રસના, સરખા સરખી ઝોળરે;	
પાણીને દરવાજે ગોદા, વાધ કરે કલોલ.	૩પે. ૨૦
રાજે તળાવની સુંદર શોભા, જોતામાં મન મોહરે;	
નારી સહ જળ ભરવા જાએ નવતમ રમના હોય.	૩પે. ૨૧
રામપદો દરવાજે કહીએ, ધાગું છે સનમુખરે;	
પરમેશ્વરના દરશન કરતાં, જન્ય જનમનાં દુઃખ	૩પે. ૨૨
લોહરીપુગની રોટર અઢથી, શોભા છે ભરપુર રે;	
સુરસાગર રતનાગઢ જેવું, તાગે બહે રાગુવર.	૩પે. ૨૩
ચોથો દરવાજો તાંબાનેરી, શરરીયાની વાટરે;	
વિરતાગીને વર્ણન કીયું, ચોકપાળને હાટે.	૩પે. ૨૪
નગર નીરખ્યું મન દરખ્યું, મનું થયા પ્રસન્ન;	
નરસીંહજીની પોળમાં, નરહરીનાં દરશન.	૩પે. ૨૫
રાજ રાતે રાગુવર જોને, મવાલદાગી મુજબ માતરે;	
ગોરમનનાથ બળદેવજીને, ચાલે પુંદરીનાથ.	૩પે. ૨૬
બલબલખાનું જનનાખાનું, દીવાલખાનું પાસરે;	
ધરમ તબ્દી તો દેવજી કરે છે, ઉંચા મેહેલ અવાસ.	૩પે. ૨૭
વણી હારીગરી કચેરીમાં, જાત જાતના રંગરે;	
નઉતમ નારી નાય કરેછે કોમળ તેનાં અંગ.	૩પે. ૨૮
તરેહવારનું ટકોરખાનું, ગોવીંદરાવલો મેહેલરે;	
ગાયકવાડના રાજ આગળ, શોભા સઘળી સેહેલ.	૩પે. ૨૯
દાદાસાહેબને નાનાસાહેબ, આપાસાહેબ માહારાજરે;	

ગણપતરાવ ઘણું જીવજીને, અખંડ રહેા આ રાજ.	૩૫.	૩૦
લાઠ ગોઠ શીગોઠ નાગર, દશા વીશા વણીકરે;		
સોની સાળવી સુતાર છોંપા, દરજી હીકા હીક.	૩૫.	૩૧
પુના સતારા મુંબઈ જોયું, પૂર્વ પશ્ચિમ દેશરે;		
ઉત્તરમાં ઉદેપુર જોયું, પૃથ્વીના નરેશ.	૩૫.	૩૨
મુંદીકોટા દીકું દીલ્લી, ને ગઢ ગીરનારરે;		
સુરતને અમદાવાદ જોયું, કઠણ કિલ્લો ધાર.	૩૫.	૩૩
અલીહારી હું વડોદરાને ધનધન નરને નારરે;		
વીરક્ષેત્ર જેને જોયું નહી, તેનો ઝોળો ગયો અવતાર.	૩૫.	૩૪
વાંકી નારી વડોરાની, મહારાજાને રાંકરે;		
મૃગ્યાનેળીની વરણાગીથી, વળોઝા આડો આંક.	૩૫.	૩૫
શાહુકારોની દુકાનો ભારે, ધરમ તણો અવતારરે;		
પ્રશાસનંદ શામળ એહેચર, લલુભાઈ શાહુકાર.	૩૫.	૩૬
રતનજી કાનદાસ કહીએ, આંધી પુનની પાળરે;		
હરીભક્તિનો મહિમા મોટો, યાગ્ય ભાવ મેરાત્ર.	૩૫.	૩૭
રંગીલો જે ગરબો ગાશે, રંગીલા નર નારરે;		
રંગીલા તો લાહણીઓ લાવે, રંગમેર શોભા થાય.	૩૫.	૩૮
સંવત ઓગણીસ પાંચમા ને સતરસે સીતેરરે;		
નવરાત્રીમાં વરણન કીધું, વડોદર જે શહેર.	૩૫.	૩૯
૩૫ સહુ કવિને કહી વિનતી, કાઠમાં દેશો ખોડરે,		
વડોદરાની રક્ષક કરજો, રવાને રણુછોડ.	૩૫.	૪૦
ભગવત વાણી સાચી જાણી, મનમાં આણી ભાવરે;		
વડોદરાનો ગરબો ગાતાં, સહુજન સુખીયાં થાય.	૩૫.	૪૧
મીજબાની મનગમતી કરવા, જાય શોખી જનરે;		
મસ્તુખાગનો ખંગલો જાણે, ધંદનું ધંદાસન.	૩૫.	૪૨

માળાની ગરબીયો ૧.

- ખમ્બાળી ગાળો કાન, માળા ચોરીરે;
 ન્યારે પુછશે સાસુ પેર, સમયર. ચોરીરે.
 જો ઉઠીને છેડલો સાઉ તો વિપ્રીત બાસે આજરે;
 માણસને શું મહોડે કહીએ. નિરલજને શી લાજ મા. ૧
 ગાળ પોતાનો ચોરી ખમ્બાએ, રહીએ સાચુકટ વાળીરે;
 સ્વારથે મુજ સાસુ જુવે, વરણાગી વનમાળી મા. ૨
 સાચુ મારી છે અતિ સાપાણુ. નાણુદલ નાર ઠગારીરે;
 ધૂત પોદેલાં ચાસર શુંથે, કેડ ન મેલે મારી મા. ૩
 ચરણો અમારી પેર ન જાણે, નહી રહ્યાનો હામરે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીયા, ચરણે રાખશે શામ. મા. ૪

ગરબી ૨.

- મારી સાસુ પુછશે વાત, માળા ક્યાં ગમ્મ રે;
 વહુ કાલની તારે કંઠે, મેં દોહી નહીં રે. ૧૬૬.
 લાડકડી વહુ માળા તમારી. મેં કાનને કંઠે દોહી રે;
 આવડી ડાબી તને કેમ કરી. વાડી વાત કરેછે મીઠી. મા
 શા માટે તુજને આપી છે, ને શા કાંયા ઉધાગરે;
 શા માટે મારા મંદોર પધાર, મોહન કામચુગારો. મા
 નાના અંચળ ચડતે વેશે, નરનો સગ ન જાજરે;
 દરી સંગાયે હસતાં દેખી, હમડાં મારાં દાંડ. મા.
 હાણુ થયાનુંદુઃખ નથી પણુ, દરી પેષે તે માહુ રે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીયો, કહીય ન છુટે નાથુ. મા.

ગરબી ૩

મારી બહણિ છે મન માન, સમ હું ખાઠશરે;
 મારી નણદલને નહીં ગમે, તો મહીયરજાઘશરે-
 બાહણિ ખુબ વના મેં માળા, ટોડલીયે ભરાવીરે;
 ઘેલી થઈ ધર કામજ લાગ્યું, વળતી વીગત ન આવી. સ
 શું સમળી આકાશેથી આવી, ગગને ઘેા સધ ચાલીરે;
 વંદાવનમાં ગઈ ગરાવતાં, ગોવી દને લાથ લાધી સ
 અર્મે વહુવારે નાના માટે, બોલતાં મુખ ખીલેરે;
 મોહનનુ મુખ મીઠું કરાવી, માળા માગી લીલે. મ.
 પેરંપેરે પુછી જોજોને, બોલ્યું ન પડે બહારરે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશાયો, સનતી લે સંભાળ સ

ગરબી ૪

તાર નણદંડબોલી રાત, સમ દા ખારોરે;
 બ્યારે આવશે મારોજાત, સાચા થાગારે
 કેહેવા દેને મારા બાછને, અંતે કાનુડો બહુ વાલોરે;
 મોહનને કાચો રડા દીશોછો, માળા અમારા ધાલો. સમ.
 કે દહાડાનું કરાગું ડૂલ ને કાંચ આવી વિસારી રે;
 તે મેં કરાવને કાંચ દીડું, સાખ્ય છે સધયર મારી. સપ.
 હરીન ગિત પ્રિતે નિરખ્યા પિના, વહુને અન ન ભાવેં;
 શામળીયો સાંમેલો થઈને, વહુજી માટે આવે. સમ.
 વહુને અતિ વગો વહાતો છે, સામળીયો શામવરણ રે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશાયો, મથુરાનો ભગવાન. સમ.

પેહુલો ભાગ સમાપ્ત

